

„...elmondom hát mindenkinek”

**A Debreceni Városi Könyvtár
IV. Diákkonferenciája**

2010.

A kiadvány a TÁMOP 3.2.4-08/1-2009-0060
azonosító számú projekt keretében jelent meg.

A projekt az Európai Unió támogatásával, az Európai Szociális Alap
társfinanszírozásával valósul meg.

Nemzeti Fejlesztési Ügynökség

ÚMFT infovonal: 06 40 638 638

nfu@nfu.gov.hu • www.nfu.hu

Belső használatra

Szerkesztette: Czeglédi Erika

Kiadja a Debreceni Városi Könyvtár
Felelős kiadó: Farkasné Gellért Erzsébet
Debrecen, 2010.

Tartalomjegyzék

Előszó	
Czeplédi Erika	9
Újkerti Könyvtár	10
Holly Black: Spiderwick krónika	
Szűcs Nándor (Ibolya Utcai Általános Iskola 5.o.)	11
J. R. R. Tolkien: A Gyűrűk ura	
Kovács Máté (Ibolya Utcai Általános Iskola 5.o.)	11
Philip Pullman: Az északi fény	
Kovács Zsófia (Ibolya Utcai Általános Iskola 7.o.)	13
Darvasi László két Trapiti-regénye	
Kövéér Linda (Ibolya Utcai Általános Iskola 5.o.)	14
Darvasi László: Trapiti és a borzasztó nyúl	
Prím Eszter Ágota (Ibolya Utcai Általános Iskola 5.o.)	16
Szabó Magda: Tündér Lala	
Dancs Anna (Petőfi Általános Iskola 6.o.)	18
Agatha Christie: Tíz kicsi néger	
Veress Flóra: (DE Kossuth Gyakorló Gimnázium 7.o.)	19
R. J. McGregor: A kis detektívek	
Valastyán Marcell (Ibolya Utcai Általános Iskola 5.o.)	21
Antony Horowitz: Első bevetés	
Gajdics Bálint (Ibolya Utcai Általános Iskola 6.o.)	22
Trenton Lee Stewart: A titokzatos Benedict Társaság	
Szabó Balázs (Ibolya Utcai Általános Iskola 7.o.)	23
Nemere István: A fantasztikus nagynéni	
Gönczi Annamária (Ibolya Utcai Általános Iskola 8.o.)	24
Mag Cabot: Allie Finkle szabályai kezdő tinik számára 3.	
Hadházi Edit (Ibolya Utcai Általános Iskola 5.o.)	25
Szabó Magda ifjúsági regényei	
Moravec Kata (Ibolya Utcai Általános Iskola 6.o.)	26

<u>Két regény és én</u>	
<u>Sárkány Viktória (Ibolya Utcai Általános Iskola 8.o.)</u>	<u>27</u>
<u>Bosnyák Viktória: A Tündérboszorkány trilógia</u>	
<u>Bujdosó Rita (Petőfi Sándor Általános Iskola 6.o.)</u>	<u>29</u>
<u>Stephenie Meyer: A Twilight könyvek</u>	
<u>Varnyu Daniella (Kettesy Aladár Általános Iskola 8.o.)</u>	<u>31</u>
<u>Roald Dahl: Szuperpempő</u>	
<u>Varga Friderika Dóra (Debreceni Református Koll. Általános Iskolája 6.o.)</u>	<u>33</u>
<u>Képregények bővületében</u>	
<u>Szilágyi Nóra (Szoboszlai Úti Általános Iskola 8.o.)</u>	<u>34</u>
<u>Böszörményi Gyula: Álomfogó könyvek</u>	
<u>Ambrus Anett: (Petőfi Sándor Ált. Iskola)</u>	<u>36</u>
<u>V. P. Borovicka: Híres politikai merényletek</u>	
<u>Fekete Rebeka (Ibolya Utcai Általános Iskola 8.o.)</u>	<u>37</u>
<u>Dr. Bruce Goldberg: Előző életek – jövődő életek</u>	
<u>Érlaki Zita (Ibolya Utcai Általános Iskola 8.o.)</u>	<u>39</u>
<u>Libakerti Könyvtár</u>	<u>41</u>
<u>Fekete István: Vuk</u>	
<u>Bús Dániel (Dózsa György Általános Iskola)</u>	<u>42</u>
<u>Fekete István: Bogács</u>	
<u>Ulimájér Jázmin (Ibolya Utcai Általános Iskola)</u>	<u>42</u>
<u>A „kóbor” kutya – gondolatok Eric Knight: Lassie hazatér című könyve nyomán</u>	
<u>Szilágyi Márton (DE Arany János Gyakorló Általános Iskolája)</u>	<u>43</u>
<u>P. R. Naylor: Tappancs</u>	
<u>Benke Lili (Ibolya Utcai Általános Iskola)</u>	<u>45</u>
<u>Betty G. Birney: Spuri és a nagyvilág</u>	
<u>Kovács Ágnes (DE Arany János Gyakorló Általános Iskolája)</u>	<u>46</u>
<u>Egy szabadlelkű fiú</u>	
<u>Szabó Balázs (DE Arany János Gyakorló Általános Iskola)</u>	<u>47</u>
<u>Vakáció szülők nélkül</u>	
<u>Őri Gábor Dominik (DE Arany János Gyakorló Általános Iskola)</u>	<u>48</u>
<u>Balázs Ágnes: Lufi és Szamóca</u>	
<u>Bakonyi Blanka (DE Arany János Gyakorló Általános Iskola)</u>	<u>49</u>

<u>Janikovszky Éva – Égig érő fű</u>	
<u>Pallós Dorottya (Dózsa György Általános Iskola)</u>	<u>51</u>
<u>Berkes Péter: Utánam Srácok!</u>	
<u>Lovas Eszter (Dózsa György Általános Iskola)</u>	<u>52</u>
<u>„Menő” napló!?</u>	
<u>Kósa Réka (DE Arany János Gyakorló Általános Iskola)</u>	<u>53</u>
<u>Durrbele Dorka</u>	
<u>Móré Blanka (Ibolya Utcai Általános Iskola)</u>	<u>54</u>
<u>Csudálatos utazások Vernével</u>	
<u>Zsurzsa Dániel (DE Arany János Gyakorló Általános Iskola)</u>	<u>55</u>
<u>Békés Pál: A bölcs hiánypótló</u>	
<u>Tóth Boglárka (Dózsa György Általános Iskola)</u>	<u>56</u>
<u>J. K. Rowling: Harry Potter</u>	
<u>Bélteky Fruzsi (Ibolya Utcai Általános Iskola)</u>	<u>58</u>
<u>Laura és Aventerra titkai</u>	
<u>Jámbor Laura (Dózsa György Általános Iskola)</u>	<u>58</u>
<u>Az idődetektívek nyomában</u>	
<u>Barta Orsolya (DE Arany János Gyak. Általános Iskola)</u>	<u>59</u>
<u>Timo Dillner és Sabine Dillner: Félix kalandjai</u>	
<u>Khan Xaviera Loretta (DE Arany János Gyakorló Általános Iskola)</u>	<u>60</u>
<u>Úrbicikli = Zúrbicikli!</u>	
<u>Zajác Anna (DE Arany János Gyakorló Általános Iskola)</u>	<u>62</u>
<u>A két Lotti</u>	
<u>Szücs Janka (Ibolya Utcai Általános Iskola)</u>	<u>63</u>
<u>Mozgáskorlátozottság – A titkos kert c. könyv alapján</u>	
<u>Rozsos Krisztina (Ibolya Utcai Általános Iskola)</u>	<u>64</u>
<u>Meg Cabot: Allie Finkle szabályai kezdő tiniknek</u>	
<u>Szentei Júlia (Ibolya Utcai Általános Iskola)</u>	<u>66</u>
<u>Rejtély Párizsban</u>	
<u>Zsédely Emese (DE Arany János Gyakorló Általános Iskola)</u>	<u>67</u>
<u>Janikovszky Éva: Kire ütött ez a gyerek?</u>	
<u>Tárkányi Dalma (Ibolya Utcai Ált. Iskola)</u>	<u>67</u>

<u>Nógrádi Gábor: Hogyan neveljünk?</u>	
<u>Sárvári Péter (Dózsa György Általános Iskola).....</u>	<u>68</u>
<u>Trapitizzünk!</u>	
<u>Bánszki Fruzsina (DE Arany János Gyakorló Általános Iskolája).....</u>	<u>70</u>
<u>Olvasni jó!</u>	
<u>Székely Kata (Ibolya Utcai Általános Iskola).....</u>	<u>71</u>
<u>Józsai Könyvtár.....</u>	<u>73</u>
<u>Eric Knight: Lassie hazatér</u>	
<u>Keresztes Kristóf (Ibolya Utcai Általános Iskola 6.o.).....</u>	<u>74</u>
<u>Betty G. Birney: Spuri és a nagyvilág</u>	
<u>Kovács Panna (Dózsa György Általános Iskola 5.o.).....</u>	<u>75</u>
<u>Tea angyalai – avagy kalandok minden földrészen</u>	
<u>Bécsi Ágota (KFRTKF Gyak. Ált. Isk. 4.o.).....</u>	<u>76</u>
<u>Geronimo Stilton: A smaragdszem titka</u>	
<u>Berta Lívia (Gönczy Pál Általános Iskola 6.o.).....</u>	<u>77</u>
<u>Nógrádi Gábor: Pete Pite</u>	
<u>Németh Gábor (Dózsa György Általános Iskola 6.o.).....</u>	<u>78</u>
<u>Marék Veronika: Boribon könyvek</u>	
<u>Tóth Huba (Lorántffy Zsuzsanna Ált. Iskola 6.o.).....</u>	<u>79</u>
<u>Robert Louis Stevenson: A kincses sziget</u>	
<u>Tolnai Gábor Kristóf (Dózsa György Általános Iskola 6.o.).....</u>	<u>80</u>
<u>Jules Verne: Kétévi vakáció</u>	
<u>Nyéki Zsuzsa (Dózsa György Általános Iskola 5.o.).....</u>	<u>81</u>
<u>Karl May: A Medveölő fia</u>	
<u>Czigola Tamás (Dózsa György Általános Iskola 5.o.).....</u>	<u>82</u>
<u>Halasi Mária: Az utolsó padban</u>	
<u>Tóth Fanni Marietta (Gönczy Pál Ált. Iskola 5.o.).....</u>	<u>83</u>
<u>Nógrádi Gábor: Pete Pite</u>	
<u>Tóth Szabolcs (Gönczy Pál Általános Iskola 5.o.).....</u>	<u>85</u>
<u>Benedek Elek: A juhász és a sárkány</u>	
<u>Paliga Nikolett (Gönczy Pál Ált. Isk. 6.o.).....</u>	<u>86</u>

<u>J. R. R. Tolkien: A gyűrűk ura</u>	
<u>Anton Fruzsina (Gönczy Pál Általános Iskola 6.o.)</u>	<u>86</u>
<u>Ende: A Sátánarmányosparázsvarázspokolikörpuncspancslódtóbódítóka</u>	
<u>Gergely Judit (Gönczy Pál Általános Iskola 6.o.)</u>	<u>87</u>
<u>Thomas Brezina: Az a boszorkányos szerelem</u>	
<u>Juhász Eliza (Gönczy Pál Általános Iskola 7.o.)</u>	<u>88</u>
<u>Celia Rees: Bűbajos Mary</u>	
<u>Kálmánczhelyi Réka (Ibolya Utcai Általános Iskola)</u>	<u>89</u>
<u>A mozdonyokról</u>	
<u>Kun Sándor és Seres Bence (Dózsa György Általános Iskola 7.o.)</u>	<u>90</u>
<u>Központi Olvasóterem</u>	<u>91</u>
<u>Hová tűnt a Könyvek Könyve?</u>	
<u>Tóth Esztella (Ibolya Utcai Általános Iskola 8.o.)</u>	<u>92</u>
<u>Maróthi György élete és munkássága</u>	
<u>Rákóczi Anna (Debreceni Református Koll. Gimnáziuma)</u>	<u>93</u>
<u>A Debreceni Református Kollégium Kántusa régen és ma</u>	
<u>Szilágyi Krisztina (Debreceni Református Kollégium Gimnáziuma 11.o.)</u>	<u>95</u>
<u>A Rocksuli története</u>	
<u>Bóka Judit - Nagy Tímea (Könnyűipari Szakközép-és Szakiskola 12.o.)</u>	<u>97</u>
<u>A lópatkótól a tanműhelyig – egy ipari telephely metamorfózisai</u>	
<u>Bécsi Ákos (Debreceni Református Kollégium Gimnáziuma)</u>	<u>98</u>
<u>A debreceni tímárság avagy a Tamás-család története</u>	
<u>Kovács Ákos (Fazekas Mihály Gimnázium 9.o.)</u>	<u>101</u>
<u>A debreceni tűzoltó diákok</u>	<u>103</u>
<u>Szabó Lőrinc: Tücsökgzene</u>	
<u>Szojka Hajnalka (Debreceni Református Kollégium Gimnáziuma 11.o.)</u>	<u>106</u>
<u>"Örök tavaszban járnék" Tóth Árpád természeti képei</u>	
<u>Czirják Ildikó - Ábrók Sándor (Tóth Árpád Gimnázium 9.o.)</u>	<u>108</u>
<u>„Az ördögös” Hatvani – Hatvani István professzor élete és munkássága</u>	
<u>Sebestyén Nóra (Debreceni Református Kollégium Gimnáziuma)</u>	<u>113</u>
<u>A Debreceni Református Kollégium (Fő)Gimnáziumának élete a II. világháború és az azt követő államosítások idején</u>	
<u>Nagy Andrea (Debreceni Református Kollégium Gimnáziuma 10.o.)</u>	<u>116</u>

[A debreceni piarista gimnázium története](#)

[Sipos-Vitéz Bálint – Bencsik Dániel – Nagy Marcell \(Szent József Gimnázium 10.o.\).119](#)

[A Debreceni Református Kollégium Múzeumai](#)

[Képiró Bettina \(Debreceni Református Kollégium Gimnáziuma, 10.o.\)..... 123](#)

[Zárszó](#)

[Idézetek a szakmai értékelő bizottságok tagjaitól.....126](#)

[Felkészítő tanárok..... 128](#)

Előszó

Czeglédi Erika

A Debreceni Városi Könyvtár negyedik alkalommal rendezte meg az „... elmondom hát mindenkinek” című diákkonferenciát. Négy évvel ezelőtt a Libakerti Könyvtárban próbáltuk ki, hogy van-e igény egy ilyen típusú rendezvényre. Az eredmény minden várakozást felülmúlt. Az alig száz négyzetméternyi helyen közel száz ember gyűlt össze; hat iskola huszonkét tanulója, s az őket kísérő pedagógusok, igazgatók, szülők és érdeklődő kollégák népesítették be a teret. A gyerekek színvonalas, többségében prezentációval támogatott előadása nagy tetszést aratott, s ott megszületett a döntés, nemcsak a folytatásról, de a bővítésről is. A második évben már az Újkerti Könyvtárban tartottak előadást a felsősök, a Libakertben viszont lehetőséget adtunk a bemutatkozásra a negyedik korosztálynak, a Benedek Könyvtár pedig természettudományos témával várta a középiskolásokat. A harmadik diákkonferenciára becsatlakozott az Olvasóterem a középiskolások irodalmi témájával, a negyedikre pedig a Józsei Könyvtár, bővítve a felső tagozatosok lehetőségeit.

Az alapötlet a Tóth Árpád Gimnázium évtizedes múlttal rendelkező *Szülőföldem*, illetve *Földi János Diákkonferenciája* volt, amit Budayné Kálóczi Ildikó tanárnő szervez, s amelyen könyvtárosként mindig megtiszteltetés részt venni. Ott is – mint egy felnőttek számára rendezett konferencián – meghívó, konferenciacsomag, büfé színesíti a programot, továbbá neves szakmai értékelő bizottság mond véleményt az előadásokról. Ezeket az elemeket, valamint a regisztrációt, névkártyát mi is alkalmazzuk.

Miben más ez a diákkonferencia, mint egy órai kiselőadás? Először is nemcsak a részvétel szabadon választott, hanem maga a téma is, hiszen igyekszünk minden évben úgy meghatározni a témát, hogy a lehető legszélesebb skálán mozogjon, s aki indulni akar, az hozzá közel álló dologról tudjon beszélni. S ez a motiváció, hogy számára fontos az előadás tárgya, biztosítja azt is, hogy lelkiismeretes lesz a felkészülés. Ki nem járt még úgy, hogy megfélemedett egy házidolgozatról, s nem maradt más választása, mint a Wikipédia, valamint a „ctrl+c, ctrl+v”. Ezt nem tapasztaljuk ebben a körben, hiszen mindenki a legjobbat akarja kihozni magából, mert bár nem verseny, nincs helyezés, de a gyerekek/fiatalok saját belső készletük alapján akarnak a legjobbak lenni. (Ettől egyre színvonalasabbak az előadások évről évre.) Érzékelhető a választékos szóhasználat is, nem jellemző a nyelvi slendriánság, ami adott esetben az iskolai munkába – a saját közegében – be-becsúszik. Egyszer például egy nyers szövegben olvastam a „rágugliztam” kifejezést, ami az élő előadásban már „rakerestem”-ként hangzott. Az öt, illetve tíz perces időkeret megadása rákényszeríti az előadókat a lényeg megragadására – akinek pedig ez elsősorban nem sikerül, másodjára-harmadjára késztetést érez, hogy ezt az akadályt is legyőzze.

Az idegen közeg, idegen társak és felnőttek – s nem utolsósorban a szakmai értékelő bizottság – tartalmilag és formailag igényes előadásokat generál, s pontosan ez az a cél, amiért a városi könyvtár felvállalta, s működteti ezt a programot.

Újkerti Könyvtár

ÉN MÉG OLVASOK. ÉS TE?

10-15 éves gyerekek
irodalomról, írókról, könyvekről

A DEBRECENI VÁROSI KÖNYVTÁR IV. DIÁKKONFERENCIÁJA

*Helyszín: Újkerti Könyvtár
(Jerikó u 17-19.)*

Időpont: 2010. november 18. 15.00 óra

A szakmai értékelő bizottság
tagjai:

Hadházy Csabáné
ny. könyvtárvezető
Újkerti Könyvtár

Kovács Piroska
könyvtárvezető
Zenei Könyvtár

Dr. Szekeresné Muri Edit
könyvtárvezető
István úti Könyvtár

Megnyitó:
Czeglédi Erika
könyvtárvezető
Libakerti Könyvtár

Házigazda és a rendezvényt levezeti:
Szilágyi Ildikó
könyvtárvezető

Holly Black: Spiderwick krónika **Szűcs Nándor (Ibolya Utcai Általános Iskola 5.o.)**

Jó napot kívánok!

A Spiderwick krónikák című regényt szeretném bemutatni.

A művet egy szerzőpáros írta, Holly Black és Tony DiTerlizzi. Tony művész családban született. Gyermekkorában sok időt töltött a szabadban; szeretett rajzolni, írni. Sikeres fantasy művészeti és játékillusztrátori munkája után Tony gyerekeknek szóló képeskönyvek készítésébe kezdett. Barátjával és szerzőtársával, Holly Blackkel belevágott a [Spiderwick Krónikák](#) elkészítésébe. Céljuk az volt, hogy a fantasyt a fiatalabb olvasókkal is megismertessék és megszerettessék. Azóta a Spiderwick Krónika a világ sok országába eljutott, és eddig több mint 30 nyelvre fordították le.

Egy kis ízelítő a regényből:

Jared Grace és családja egy régi házba költözik, ahol találnak egy titokzatos könyvet, melynek címe Spiderwick krónikák. Ebben a kötetben varázslatos lényekről ír a szerzője. Egy részük jóságos tündérmanó, mások gonosz koboldok, akik mind a kötetet akarják megszerezni. A gonoszok vezére Mulgarath egy óriás, aki a könyv segítségével gonosz terveit szeretné véghezvinni. Ebben akadályozzák meg a regény főszereplői Jared, Malory és Simon.

A krónika, amely a bonyodalmak forrása.

Artúr Spiderwick, a krónika szerzője. Nyüsszentű a kis törpe, ő a krónika őrzője. A koboldok, akik meg akarják kaparintani a könyvet. Mulgarath a fő gonosz.

A koboldok az emberek számára láthatatlanok. Ezen a gyűrűn keresztül láthatóvá válnak. Azonban ha Röffenet valaki szemébe beleköp, nincs szükség a látógyűrűre sem.

A Spiderwick sorozat sikere olyan átütő volt, hogy filmet is csináltak az első öt kötetből, illetve számítógépes játék is készült belőle.

Köszönöm a figyelmet!

J. R. R. Tolkien: A Gyűrűk ura **Kovács Máté (Ibolya Utcai Általános Iskola 5.o.)**

Szeretettel köszöntöm a diákkonferencia minden kedves résztvevőjét!

Kedvenc regényemmel – érdekes, de napjainkra nagyon jellemző módon – először nem könyv formában, hanem a televízió képernyőjén találkoztam. Egy izgalmas, látványos, lenyűgöző három részes filmben ismerkedtem meg először az „Egy gyűrű” történetével.

Később örömmel fedeztem fel szüleim könyvespolcán egy vaskos kötetet, Tolkien: A gyűrűk ura című regényét, mely alapján az azonos című filmtrilógia készült. Egy ideig csak nézegettem, mert az apró betűkkel szedett több mint ezerkétszáz oldal kicsit ijesztőnek tűnt, de aztán a nyári szünidő elején elszántam magam és kézbe vettem a gyönyörű képekkel illusztrált kötetet. Néhány napnyi olvasás után, amint egyre jobban elmerültem ebbe a Tolkien fantáziája által

teremtett csodálatos világba, rájöttem, hogy kedvenc filmem után kedvenc regényemre is rátaláltam.

A mű írója, John Ronald Reuel Tolkien az [angol nyelv](#) és irodalom professzora volt, aki csodálatos történeteit először gyermekei szórakoztatására kezdte írni. Végtelenül gazdag fantáziája csodás világokat, sosem-volt népeket, soha-nem-létezett nyelveket varázsolta a papírra. Mindezt olyan alaposan és pontosan, mintha egy valóságban is létező hely valós lakóinak kalandjait írta volna le. Nem véletlen, hogy őt tekintjük a ma oly népszerű fantasy irodalom atyjának, az 1954-ben három kötetben megjelent Gyűrűk urát pedig az első igazi, és máig is töretlenül népszerű fantasy regénynek.

A „Fantasy” angol szó, képzeletet, képzelőerőt jelent. A Gyűrűk ura című regény Tolkien fantáziájának végtelenül precízen, részletesen, ugyanakkor érdekfeszítően, izgalmasan megírt világát tárja elénk. Az irodalom professzora, aki mélyrehatóan foglalkozott a skandináv és kelta mitológiával és különböző vallásokkal, különösen a római katolikus hittel megdöbbenő részletességgel teremtette meg képzeletének birodalmát, annak mitológiáját, a birodalmak történelmét, a szereplőket, a karakterek leszármazási táblázatát, még az általuk használt nyelveket és naptárakat is.

Ez a magával ragadó regény Középföldén játszódik. Középföldén sokféle lény él: emberek, tündék, dúnadánok, orkok, trollok és emberszerű, békés, kedélyes apró lények, hobbitok is. A cselekmény maga egyrészt viszonylag könnyen összefoglalható, ugyanakkor gazdag részletességgel, szerteágazóan megírt.

A regény címe „A Gyűrűk ura” a regény központi motívumára utal.

[Szauron](#), [Mordor](#) Sötét Ura, a legfőbb gonosz, létrehozta az Egy Gyűrűt, amivel a Hatalom Gyűrűinek urává vált. A gyűrű történetét a rajta lévő felirat árulja el.

Három Gyűrű ragyogjon a tünde-királyok kezén,
Hét a nemes törpök jussa, kinek háza cifra kő.
Kilencet halandó ember ujján csillantson a fény,
Egyet hordjon a Sötét Úr, szolganyáját terelő,
Mordor éjfékete földjén, sűrű árnyak mezején.
Egy Gyűrű mind fölött, Egy Gyűrű kegyetlen,
Egy a sötétbe zár, bilincs az Egyetlen,
Mordor éjfékete földjén, sűrű árnyak mezején.

A sötétség gyűrűje szövevényes eseményeken keresztül egy kis hobbit, Zsákos Bilbó tulajdonába kerül, ő pedig legkedvesebb rokonára, Zsákos Frodóra hagyja azt. Időközben a Sötét úr is tudomást szerez a Gyűrű hollétéről, így Frodónak, kertészének, Samunak és társaiknak el kell menekülniük otthonukból, a békés, csendes Megyéből. Mordor lovasi, lidércek üldözik őket és halálos veszedelmek közepette jutnak el a féltünde Elrond völgyzugolyi házába.

Ott Elrond összehívja a Nagytanácsot, és az úgy határoz, hogy a Gyűrűt meg kell semmisíteni, s Frodót jelöli ki Gyűrű-hordozóul. A Gyűrűt azért kell elpusztítani, mert az Szauron hatalmának az alapja, s ha ő ismét a Gyűrű birtokába jut, gonosz hatalmát kiterjesztheti Középfölde valamennyi békés lakójára.

Megsemmisítésére pedig csak egy módszer létezik: [Mordorba](#) kell vinni, ahol kikovácsolásának helyére, a Végzet Hegyének nevezett vulkánba kell dobni. A tét tehát hatalmas, a vállalkozás rendkívül veszélyes, ezért a tanács kijelöli a Gyűrű útítársait is, akiknek segíteniük kell Frodót a küldetésében. Az így létrejövő Gyűrű Szövetségének 9 tagja van: Frodó és kertésze, Csavardi Samu, meg két honfitársuk, Trufa és Pippin, a hobbitok képviselőjében, Aragorn és Boromir az emberek képviselőjében; a Bakacsin-erdei tünde-király fia, Legolas, a tündék képviselőjében; Gimli, a törpök képviselőjében; valamint Gandalf, a mágus.

A kis csapat útnak indul Mordor felé, de útjuk veszedelmekkel teli. Át kell kelniük a Kőd-hegységén, alá kell szállniuk Mória bányába, ahol az alvilág félelmetes szellemi állják útjukat s pusztítják el Gandalfot. Később Szarumán, Vasudvar áruló ura és a szolgálatában álló csúf, gonosz orkok törnek az életükre. Útjukat kémek figyelik, s egy különös teremtmény is nyomon követi őket. Gollam egy ideig a Gyűrű birtokosa volt, s a Gyűrű tette csúf, visszataszító lényvé, ennek ellenére még mindig ellenállhatatlanul sóvárog utána, és bármit megtenne, hogy visszaszerezhesse azt.

Az igazi, legnagyobb veszedelem, azonban köztük van. Maga a Gyűrű. Megmérgezi a lelkeket, csábításának szinte lehetetlen ellenállni. Végzetes vonzerejével eléri, hogy felbomlik a Gyűrű szövetsége, s hőseink új, még az eddigieknél is nagyobb veszedelmekkel találják szembe magukat.

A kalandok szinte végeláthatatlan során keresztül látjuk, hogyan vívnak meg apró, gyenge lények a nagyerejű Gonosszal, hogyan hoz győzelmet az irgalom és a szánalom, mi az, ami segít ellenállni a gonosz kísértésének. A Frodót kísérő Samu tetteiben pedig láthatjuk azt, micsoda hatalmas dolgokra képes az egyszerű emberek, vagyis hobbitok önzetlen szeretete.

A Gyűrűk Ura nem véletlenül a világ legnépszerűbb könyve. Kalandos, izgalmas, szórakoztató és tanulságos, értékekkel teli könyv egyszerre.

Ha téged is érdekel, hányan élnek túl a Gyűrű Szövetségéből a megpróbáltatásokat, hogyan tér vissza a halálból Gandalf, hogyan lesz Aragornból király, eljut-e a céljához Frodó, a Gyűrű hordozója, mi lesz a Gyűrű végső sorsa, vagyis, ha tudni szeretnéd, győzedelmeskedik-e végül a Jó a Gonosz felett, neked is csatlakoznod a Gyűrűk ura sokmillió olvasótáborához. Hidd el, érdemes!

Philip Pullman: Az északi fény Kovács Zsófia (Ibolya Utcai Általános Iskola 7.o.)

Philip Pullman 1946-ban született Norwichban. Főleg az ifjúság számára írt rendkívül kalandos és izgalmas könyveket melyek ért már számos kitüntetést kapott. Ez a könyve egy kalandregény, mely egy három sorozatok trilógia első része.

Az északi fény: A történet főszereplője Lyra Belaqua egy kalandvágyó és fékezhetetlen kislány.

Miután szülei meghalnak, nagybátyja a Jordan-kollégium tudósaira bízta a kislányt. Lyra és a többi ember egy olyan világba él ahol az embereknek egy állat

daimónjuk van, ami lelküknek egy része. De ezt a fogalmat tisztáznunk kell: a daimón szó eredetileg istenséget, természetfeletti lényt jelent és héber eredetű szó.

De itt a könyvben tulajdonképpen az embereknek egy olyan „kísérőjük”, mely életük végéig velük marad. Itt, Lyra világában az emberek nem élhetnek daimón nélkül és mi sem élhetünk valójában daimón nélkül, hisz a daimón lelkünk egy része csak a mi világunkban ez bennünk lakozik.

De most térjünk vissza a regényhez: Lyra meg a daimónja (Pantalaimon) végigcsontak a sötétbe borult csarnokon, féloldalra húzódva, hogy a konyhából meg ne lássák őket. Itt kezdődik a kaland. Lyra beoson az ejtőzöszobába, itt hall olyan dolgokat, amelyek a legfontosabb tényezők, fogalmak lesznek életében pl.: por és a rejtélyes északi fény!

De ne haladjunk előre!

Lyra amúgy rendkívül kalandos életű kislány élete nagy részét játsszással tölti: gypitus hajók ellen harcol vagy az agyag bányában visel hadat, de ha nem ezeket teszi, akkor barátjával, Rogerral deríti fel a Jordan kollégiumot.

Egyik este egy vacsorán találkozik egy mrs. Coulterrel akihez később odaköltözik. Ám odaköltözése napján a Mester egy titokzatos tárgyat az aletiométert adja neki. Az aletiométer egy különleges iránytűre hasonlító tárgy melyen jelképek találhatóak mindegyik jelképnek más jelentése van. De a tárgy igazi értéke abban rejlik, hogy megmondja az igazat! Ez az egyik fő kulcsa Lyra sorsának ezzel indul meg a küldetése mely az egész világra hatással lesz. De ezt a küldetést csak úgy teljesítheti be, ha valójában nem tudja, mit csinál.

Tehát mrs. Coulternél él egy darabig de daimónjával furcsának és egyre félelmetesebbnek kezdik találni a helyzetet ezért megszöknek. Gyiptusik találnak rájuk, akik befogadják őket, majd elviszik őket a találkozóra és elindul velük Lyra a titokzatos északra. Itt rengeteg kalandot élnek át. Elmennek a boszorkányok konzuljához, majd találkoznak a száműzött páncélos medvével. Ezután elindulnak kiszabadítani az ÁTKOSOK által elrabolt gyerekeket. Lyra majd nem átéli azt, aminél már egy emberrel nem történhet rosszabb. Majdnem elszakították daimónjától. De óriási szenvedések árán is kiszabadította barátját, Rogert. Emellett boszorkányokkal küzdött, élet-halál harcot vívott a télben. Megvesztegetett egy páncélos medvét. De elgyengülten, átfázva a teljes kimerülés határán is eljutott Lord Asreilhez. Eljutott, de aztán csalódnia kellett, mert számára úgy tűnt apja is rossz lépéseket tesz, nem szereti őt, és úgy érezte az a rengeteg dolog, amit eddig tett, véghezvitt mind felesleges.

És Lyra meg a daimónja hátat fordítottak a világnak, amelyekben születtek, a nap felé néztek és beléptek az égbe abba a titokzatos természetfeletti világba melyet Lors Asriel fedezett fel.

Úgy gondolom, ez a könyv mindenhol megállja a helyét. Fantasztikus és nagyon kalandos melynek nagyon mély mondani valója van.

SZERINTEM TI IS OLVASSÁTOK EL!!

Darvasi László két Trapiti-regénye

Kövér Linda (Ibolya Utcai Általános Iskola 5.o.)

Szeretettel köszöntöm tanárainkat, a kedves vendégeket, és nem utolsósorban titeket, diáktársaim, akiknek ajánlom ezt a két kötetet, melyet a

kezemben tartok. A két könyv Darvasi Lászlónak a Magvető Kiadó gondozásában 2002-ben megjelent Trapiti avagy a nagy tökfőzelékháború című meseregénye, valamint ennek a folytatása, a 2004-ben megjelent Trapiti és a borzasztó nyúl című szerelmes és bűnügyi regénye. A vidám illusztrációk Németh György munkáját dicsérik.

Trapitivel először négy évvel ezelőtt találkoztam, amikor a szüleim megvették az első részt a két évvel idősebb nővéremnek ajándékba (azt hiszem, én olvastam el előbb). A második részt már magától értetődő természetességgel emeltem le az iskolai könyvtár polcáról tavaly. Közben olyan szerencsés voltam, hogy a 2009-es DESZKA Fesztiválon láthattam a Csíki Játékszín előadásában. Nagy élmény volt a gyönyörű díszletek és jelmezek által újra átélni az olvasmányt. Legjobban Vén Nyanya Csúfság tetszett, akinek a különlegessége az volt, hogy férfi színész alakította.

Az első részben megismerhetjük Kavicsvár lakóit, sőt történelmét is: egy réges-régen élt népről, a bizurr-mizurrokról olvashatunk. Arról voltak híresek, hogy fordítva beszéltek: ha például azt mondták, hogy nem szeretlek, az azt jelentette, hogy szeretlek! Nagyon tetszettek nekem a királyaik nevei: 253. Nagyságos Emil, I. Legfontosabb Pityuka, III. Alfréd Bökkelöki király. A bizurr-mizurrok lassan eltűntek a föld színéről, amikor megjelent egy kedves, vagány, kócos kis manó, akinek fogalma sem volt arról, honnan jött, kicsoda is valójában, kik a szülei. Olyan ő, mint bármelyikünk, szereti a fagyit, imád focizni, s iskolába is jár, mint minden gyerek az ő korában.

Lázán összefüggő fejezetek követik egymást, amelyek a gyerekek képzeletében nagyon is összekapcsolódnak, s olyan mulatságos a nyelvezete, amit én nagyon élveztem. Szeretnék egy kis részlet felolvasásával ebből ízelítőt adni. „Piroska és a farkas történetét azt hiszem, mindannyian ismerjük. Lássuk ezt most a farkas szemszögéből is.

- Elárulok valamit, pszt! Ebben a mesében a nagymama egyáltalán nem finom. A nagymama húsa rágós és vanília-íze van. Én ki nem állhatom a vaníliát! (...) Piroska meg ízetlen, pszt! Én ezt nem értem. Megetetik velem a nagymamát és Piroskát, pedig nem is ízlenek. És aztán fölvágják a hasamat! Jaj, milyen szörnyűség, jaj! Szegény fejem!”

Trapiti a könyv lapjain nemcsak Farkas Béla gondját oldja meg, hanem bátran szembeszáll a gonosszal, aki a Főfőváros csöppet sem unalmas nevű lakóinak az életét igyekszik szürkévé és unalmassá tenni. Holle mama titokzatos receptű tökfőzelékének varázserejével felvértezve Bánatos Olivér festőművész, Virág Viola, Hektor Viktor, Picike Ferike, Ühüm bácsi, a városka polgármestere és felesége, Ühüm néni, tehát a városka minden lakója összefogva ellentámadást indít a gonosz Kukta Gerozán ellen, aki a Varázs Fakanalat birtokolja, s kibontakozik a harc az utolsó tökfőzelékcseppig. A mese végén minden jóra fordul: még Vén Nyanya Csúfság sem képes tovább gonoszkodni.

A második rész kezdetén Kavicsváron nyugalom honol, de ez nem tart sokáig. A Főfővárosban megalakul a Gonoszok Szövetsége, hogy átvegye a hatalmat, még gyerekrablásra is vetemednek. Zűrzavar uralkodik mindenütt, a fejekben éppúgy, mint a városka terein és az otthonokban. Az emberek már nem is köszönnek egymásnak, s úgy élnek egymás mellett, mint az idegenek. Trapiti kicsit

nagyobb lesz, s nem érti, miért jön zavarba lányok társaságában. Egy titokzatos sugárzó nyuszi rémisztgeti Kavicsvár polgárait, Boleszláv felügyelő pedig mindent megtesz, hogy kiderítse, kik vagy mik állhatnak a háttérben. Ha szeretnéd megtudni, hogy Trapiti bátorsága megmenti-e Kavicsvárat, olvasd el a második részt is!

Olvadás közben természetesen elképzeltem minden szereplőt, bele tudtam élni magam Farkas Béla elkeseredésébe, akinek elege volt a Piroska- és nagymamaevő szerepből, hetekig mulattam a vicces versfaragványokon, amiket Babéros Néró eszkábált, de amikor színházban is láttam, akkor értettem meg, miről szól valójában ez a történet. Trapiti egy kis varázserejű manó, aki minden gyerekben ott lakozik, és a szeretetet jelképezi. „Trapitizni” nem más, mint szeretni egymást. Az előadás után hazafelé nevetve dörzsöltük össze az orrunkat a testvéremmel, ahogyan a színészekről láttuk és mondtuk hozzá a varázsigét: Trapiti, trapiti. Körülnézve a főtéren még több tucat gyerek tette ugyanezt.

Darvasi László: Trapiti és a borzasztó nyúl Prím Eszter Ágota (Ibolya Utcai Általános Iskola 5.o.)

Darvasi László 1962-ben született Törökszentmiklóson. 1986-ban a szegedi Juhász Gyula Tanárképző Főiskolán szerzett diplomát. 1989-ig a Délmagyarország kulturális rovatának vezetője. 1990-98 között a Szegeden megjelenő Pompeji című folyóirat szerkesztője. 1993-tól az Élet és Irodalom főmunkatársa

2002-ben jelent meg Darvasi László meseregényének első része, a Trapiti, avagy a nagy tökfőzelékháború, mely nagy sikert aratott, és az év gyerekkönyvének is megválasztották.

Én úgy ismerkedtem meg ezzel a könyvvel, hogy a kilencedik születésnapomra megkaptam, de eleinte a könyvespolcomon pihent, mert nem voltam rá kíváncsi. Tökfőzelék!? Brrr. Néhány hónap múlva, az anyukám, akit nagyon zavart, hogy hozzá sem nyúltam az általa kiválasztott könyvhöz, felolvasta belőle az első néhány fejezetet. Először unatkozva hallgattam Kavicsvár történetét, de amikor meghallottam 253. (valójában 1.) Nagyságos Emil történetét, magam folytattam a könyv olvasását, amely azóta is az egyik legkedvesebb kötetem.

A másik, a Trapiti könyvek második része, amely 2004-ben jelent meg és a Trapiti és a borzasztó nyúl címet viseli. A Trapiti második része, színesebb és érdekesebb, mint az első rész, itt már megjelenik a szerelem és a bűnügyek világa is. Ügyesen felépített, izgalmas, eredeti és nagyon sokszínű gyerekkrimi, amelyet át, meg átszőnek a szerelmi szálak.

Vajon mi kell egy jó krimihez és szerelmi történethez?

A RECEPT

Hozzávalók: Régi és új szereplők

Régiak:

Jók: Bánatos Olivér, Virág Viola, Ühüm bácsi, Ühüm néni, Farkas Béla, Trapiti, a Pepe testvérek, Holle mama, Boleszláv felügyelő, Károly professzor, stb.

Rosszak: Kukta Gerozán, Bibircsókos Rozália.

Újak:

Jók :Valika

Rosszak: Szakács király, Ramszesz Vogul, Kovács Lajos, a gonosz feltaláló
Szükséges még:

Egy ördögien gonosz terv, egy sugárzó nyúl (bizurr-mizurokra hatástalan), egy gonosz toll, egy borzasztó énekeket éneklő együttes (mármint a Borzasztó) egy fogságba esett hang, egy csomó cumi és cumis, öt darab jószágbogyó (kettő megmarad), szerelmes emberek és bizurr-mizurrok

ELKÉSZÍTÉS:

Ezt mind keverjük össze, sózzuk, borsozzuk, humorral, jókedvvel, és kész is van egy fantasztikus könyv.

A történet: Az egész azzal kezdődött, hogy Kukta Gerozán megirigyelte Babéros Néró babérjait, ezért versírásra adta a fejét. (Na jó, azért a Hangot is meg akarta szerezni.) Közben kiszabadította az ükapját, Szakács királyt is. (Valójában csak a kincseire fájt a foga.) Többedmagával létrehozta a gonoszok szövetségét, hogy megszerezze a hatalmat Kavicsváron. (Itt van szerepe a Hangnak, a nyúlnak és a cumiknak.) A Borzasztó együttes kavicsvári koncertjén elszabadult a Hang, amely a Főváros után Kavicsváron is rémületbe, káoszba és kétségbeesésbe taszította az embereket. Nagyon kevesen tudtak ellenállni a Hang hatásának. Ők forradalmat hirdettek a szabadságért. Kavicsvár újra megmutatta a bátorságát, a kitartását, és a trapitizés erejét. A könyv végén, mint minden mesében a jók megkapják méltó jutalmukat, a gonoszok pedig méltó büntetésüket.

Búcsúzóul hallgassátok meg Babéros Néró forradalmi versét:

Talpra Minyon, hív a haza!
Tutálibe málibe
Vogulfejre hull a dara
Gerozán egy senki se!

Talpra mama, Holle mama
Gyáváké a takaró,
Ramszesz Vogul hajas baba!
Versem legyél csataló.

Inkább lennék mostan otthon,
Panaszkodnék, sírdogálnék,
Mi béke van fent a Holdon,
S mi szép a téli tón a lék!

A Trapitíróról szóló könyvek a szeretet, a trapitizés erejéről szólnak. Mert mi is az a trapitizés? Minden olyan dolog amit szeretünk, amit szívesen csinálunk, azaz bármi olyan cselekedett, ami jó dolgokat szül.

Ne feledd! Trapitizni jó!
Köszönöm a figyelmet!

Szabó Magda: Tündér Lala **Dancs Anna (Petőfi Általános Iskola 6.o.)**

Kedves vendégek és olvasótársaim!

Örömmel jöttem ide, hogy bemutassam kedves, tündéri, regényhősömet, Tündér Lalát.

Lala tündérkirályfi nemhiába a csodafügefű ajándéka: ő mindig mást akar csinálni, mint ami egy tündérhez illik. Nyughatatlan, kíváncsi, szeret hegyet mászni, kopoltyú nélkül úszni, sőt a szabályokat megszegve még Tündérföld határán is túlmerészkedik. Különös viselkedésével egyre több gondot okoz Írisz királynőnek és a sokat tapasztalt főtündéreknek, s amikor egy napon emberekkel találkozik, akaratlanul is olyan bonyodalmakat indít el, amelyek egész Tündérország békéjét felkavarják.

Íme egy részlet e csodálatos meseregényből:

„A tündérkirálynő rosszul aludt mostanában.

Ez nem volt jellemző a tündérekre: Tündérország lakói jó alvók voltak, s Írisz királynő se különbözött népétől, csak az utóbbi időben voltak nyugtalanabbak az éjszakái, amióta a fiával annyi baj volt. Lala, a királyfi, minél inkább nőtt, annál több gondot okozott anyjának és nevelőjének.

Nem mintha a királyfi valami különösen gonosz kisfiú lett volna, ezt még Aterpater, a varázsló se merte állítani – pedig Aterpater, ha tehette, szívesen talált hibát másokban –, csak hát Lala olyan nem szabályos tündérgyerek volt, mindig mást akart csinálni, mint ami egy tündérhez illik. Nem szeretett rubintáncot táncolni, szappanbuborékban utazni, az alapfokú varázslást gyakorolni, amit a tündériskola alsó osztályaiban tanultak, vagy éppenséggel semmit se tenni, csak üldögelni és beszélgetni a virágok között, ami minden tündér kedves szórakozása volt. Lala mindig matatott valamit, bontott, szerelt, kalapált; a Tárgyak, amelyek éppen olyan halhatatlanok voltak Tündérországban, mint maguk a tündérek, már voltak is panaszt tenni a királynőnél, hogy Lala, ha nem tud mást kitalálni, kicsavarja a palotában a székek lábát, és megpróbál újat faragni, vagy másképpen visszatenni őket, ami igazán ellenkezik az örök békével, amelyet a tündérek és a Tárgyak egymással kötöttek. „Mit szólnál hozzá, királynő – kérdezte egyszer felháborodottan a gyémántasztal, aki olyan öreg volt már, hogy szakállá fűrtjei, mint valami terítő kristálybojtjai, lógtak le a lapjáról –, ugyan mit szólnál hozzá, Írisz, ha a te lábadat csavarná ki valaki, és elkezdené esztergálni? Örülnél? Ugye, nem? Hát akkor légy szíves, és beszélj a királyfival!”

Írisznek mostanában mindig figyelmeztetnie kellett Lalát valamiért. Míg fia pici volt, csupa öröm volt találkoznia Omikronnal, a tündérek nevelőjével, csak jót hallott a gyerekéről; ám ahogy Lala nőtt, Omikron arca egyre felhősebb lett, valahányszor a királynőt meglátta. Tanul a fiú – mondta Omikron –, tanul az, de mindig más on töri a fejét, mint amin kellene. Nem vásott, dehogy, nem vét az senkinek, egyszerűen csak más, mint a többi. Soha nem volt ilyen tündérgyerek a keze alatt, amióta a világ világ. Vigyázzon Írisz, nagyon vigyázzon! Lehet, az okozza, hogy a kisfiúnak nincsen apja, s a királynőt túlon túl is igénybe veszik az államügyek, nem tud vele

eleget foglalkozni, de hát akkor is. Így nem vállal felelősséget Laláért, egyszerűen nem teheti.”

Mi lett Lala sorsa? Megtudjátok, ha elolvassátok Szabó Magda- szerintem egyik legjobb – gyerekregényét.

Ki volt Szabó Magda? Miért annyira ismerős városunkban?

1917. október 5-én született Debrecenben. 1940-ben a debreceni egyetemen szerzett latin-magyar szakos tanári és bölcsészdoktori diplomát. Ugyanebben az évben kezdte el tanítói pályafutását is. Két évig szülővárosában, majd három évig Hódmezővásárhelyen dolgozott.

Az irodalom szinte minden területén kipróbálta tehetségét, indulásakor verseskötetekkel jelentkezett, később regényeivel vált híressé, s színpadi művei is sikereket arattak.

1947-ben házasságot kötött Szobotka Tibor íróval. Ennek emlékeit Megmaradt Szobotkának című könyvében írja meg. Ebben az időben jelennek meg első verseskötetei. 1949-től a kényszerű hallgatás időszaka következik: 1958-ig nem publikálhat, az ilyenkor írt műveit csak később adják ki. Ekkortól datálható áttérése a regényírásra. Az 1958-as Freskó és az 1959-ben megjelent Az őz című regényei hozták meg neki a szélesebb körű ismertséget. 1959-től szabadfoglalkozású író. 2001-ben a Miskolci Egyetem tiszteletbeli doktorává avatták. 2003-ban elnyerte a Femina francia díjat Az ajtó című regényéért. Debrecen városának díszpolgára. Szabó Magda 2007. november 19-én hunyt el Kerepesen. Szülővárosában még életében elneveztek róla egy könyvesboltot.

Köszönöm a figyelmet.

Agatha Christie: Tíz kicsi néger

Veress Flóra: (DE Kossuth Gyakorló Gimnázium 7.o.)

Ezt a fantasztikus irodalmi alkotást az 1890. szeptember 15-én született angol író, a krimi koronázatlan kitalálója, Agatha Christie írta. Első regénye A titokzatos stylesi eset volt, majd nem sokkal később megjelent 1939-ben a Tíz kicsi néger című alkotása:

„Tíz kicsi négeréhes lett egyszer, s vacsorázni ment,
Egyik rosszul nyelt, megfulladt, s megmaradt kilenc.
Kilenc kicsi néger későn feküdt le, s rosszat álmódott,
Egy el is aludt másnap, s nem maradt csak nyolc.
Nyolc kicsi néger sétára ment egy szép kis szigeten,
Egy ott is maradt örökre, s így lettek heten.
Hét kicsi néger tűzifát aprít, gyújtóst hasogat,
Efyik magát vágja ketté, s így már csak hat maradt.
Hat kicsi néger játszadozik a kaptárok között,
Egyet megcsíp egí kis méh, és nem maradt, csak öt.
Öt kicsi néger tanulgatja a törvény betűjét,
Egyik bíró lesz a végén, s marad csak négy.
Négy kicsi néger tengerre száll, és egy piros lazac

Egyet lépre csak, bekapja, s már csak három marad.
Három kicsi néger állatkertben jár, egy nagy medve jó,
Egyet keblére ölel, és így marad kettő.
Két kicsi néger kiül a napra, s sütkérezni kezd,
Egyik pecsenyére sül és nem marad csak egy.
Egy kicsi néger magára hagyva, árván ténfereg,
Felkötli magát, és vége is, mert többen nincsenek.”

Ki gondolná, hogy ez az egyszerű kis gyermekmondóka egy kegyetlen sorozatgyilkosság alapja?

Tíz egymásnak ember érkezik a Néger-szigetre, Devon partjaihoz. A szigetet az ismeretlen és rejtélyes Mr. V. A . Lacky vásárolta meg, és egy Pazar villát építtetett rá. A vendégek egy apró csónakon kelnek át, és érkeznek el a fényűző házhoz, ahol a két alkalmazott, Mr. és Mrs. Rogers fogadja őket. Hamar kiderül, hogy még egyik vendég és a személyzet sem találkozott vele személyesen. Fred Narracot, a csónakos visszaindul a szárazföldre és megjegyzi, hogy nagy vihar készülődik, a tenger valószínűleg napokig háborogni fog. Az ebédlőben 10 kicsi négerfej szobrocskát találnak az asztalon. Amikor a vendégek vacsorához asztalhoz ülnek, egy távoli gramofonról egy ismeretlen hang szólal meg és a vendégek mindegyikét gyilkosság elkövetésével vádolja meg.

A gyilkosságokban az a közös, hogy soha nem vontak felelősségre senkit az elkövetett cselekményekért, a gyilkosságok rejtve maradtak. A vendégek rájönnek, hogy csapdába estek, a viharos tenger miatt nincs mód a hazatérésre, a segélykérő jelekre sem válaszolnak. Mi lesz velük?

Tízen érkeznek. Hányan távoznak?

Jó szórakozást kívánok a könyvhöz!

Köszönöm a könyvtári dolgozók és anyukám segítségét!

Köszönöm a figyelmet!

R. J. McGregor: A kis detektívek Valastyán Marcell (Ibolya Utcai Általános Iskola 5.o.)

Az olvasás révén elevenedik meg a világ, ezért most egy izgalmas krimi ajánlok nektek olvasásra. Reginald James McGregor: A kis detektívek című könyvét egy antikváriumban fedeztem fel, elolvastam a fűszöveget, belelapozgattam és nagyon megtetszett, ezután már le sem tudtam tenni a kezemből.

A kis detektívek a Delfin könyvek sorozatában jelent meg 1968-ban. A Delfin könyvek az 1960-as évektől a legsikeresebb és legolvasottabb ifjúsági regénysorozat. A Móra Ferenc Könyvkiadó gondozta, Rónaszegi Miklós szerkesztette. Sok ilyen könyvem van, pl. Az aranybányák titka, Ébred a dzsungel, Négy tenger hajója, A szellemeleopárd, A sárga villámcsapás, A görög gálya titka, Sárkányok nyomában stb. Jellemző műfajai: sci-fi, kalandregény, történelmi regény, krimi.

A krimi az epika népszerű tematikus műfaja, amely bűntények felderítésével, a bűnözők, nyomozók, rendőrök világával foglalkozik. Ezek a művek főleg regények, de lehetnek közöttük elbeszélések vagy drámák is. Olyan mű, amelyben a gyilkosságot vagy annak elkövetőjét nem lehet látni. A detektívregény feltalálójának az amerikai Edgar Allan Poe-t tartják. Poe novellista, a romantika korának egyik legfontosabb szerzője. Híres művei: A Morgue utcai kettős gyilkosság, A fekete macska. Az angol irodalomban ennek a műfajnak a meghonosítója Sir Arthur Conan Doyle. Ki ne ismerné a Sherlock Holmes-történeteket? A főszereplő híres magas intelligenciájáról, megfigyelőképességéről, bravúros következtetéseiről és kristálytisza logikájáról, amiket a bűnügyek megoldásánál igen találóan felhasznál. A világirodalom talán legismertebb krimiszerzője Agatha Christie, két állandó szereplője Hercule Poirot és Miss Marple. Nyomozója általában vagy belebotlik a gyilkosságba, vagy egy régi ismerőse, aki érintett volt az ügyben, fordul hozzá segítségért. A nyomozó kihallgat mindenkit, tüzetesen megvizsgálja a helyszínt, feljegyez minden nyomot, így esélyt ad az olvasónak, hogy maga oldja meg a rejtélyt. A végén a detektív összehívja az összes gyanúsítottat és lassan leleplezi a tettest.

Az általam választott könyv szerzője, Reginald James McGregor 1920-1950-ig írta műveit, brit szerző, a Bristol Gimnázium igazgatója volt évekig, gyermek- és ifjúsági irodalommal foglalkozott. Legsikeresebb könyve A kis detektívek.

A történet egy régi villában játszódik, ahol öt gyerek, Elizabeth, Micky, David, Jean és Alan, valamint az anyjuk nyaral. Rövidesen a gyerekek titokzatos dolgokra bukkannak, sőt, egy ablakdeszka alatt egy üreg nyílik, mely egy rejtett szobába vezet. A szobában találnak egy átjárót, amely egy alagútba torkollik. Az alagútnak volt egy titkos átjárója, melyre Alan talált rá. Itt fedeznek fel egy ládikát, ugyanolyat, mint amelyet a hajóroncsra is találtak. Erre vadászik Mr. Simpson, egy bűnözőbanda tagja, majd Alan váratlanul és titokzatos módon eltűnik...

De hogy mi lesz a történet folytatása, meg hogy kerül a képbe egy hajóroncs, azt nem árulom el, olvassátok el ti is!

A regény bővelkedik izgalmas fordulatokban, humoros jelenetekben, és még a szerelem sem hiányzik belőle. Azoknak ajánlom, akik szeretik a rejtélyeket, a

kalandokat, akik szeretnek olvasni. Azért ajánlom, mert meg akarom osztani másokkal is ezeket az élményeket.

Jó szórakozást az olvasáshoz!

Antony Horowitz: Első bevetés **Gajdics Bálint (Ibolya Utcai Általános Iskola 6.o.)**

Tisztelt hallgatóság, köszöntöm önöket.

Antony Horowitz: Első bevetés című könyvét fogom bemutatni.

Anyukám lepett meg ezzel a könyvvel a születésnapomon. Agatha Christie még korainak tartotta, de már előre tudta, hogy a krimiket fogom kedvelni. A könyv elolvasása után megpróbálkoztam egy Agatha Christie-vel, de az tényleg túl korainak bizonyult.

Az íróról, Antony Horowitz-ról pár szó: 1956-ban született Angliában. 8 évesen, egy számára szörnyű bentlakásos iskolába került. Rossz emlékei máig is élnek. Nyolcévesen már írógépet kért ajándékba, és kitalált történeteivel szórakoztatta társait. Már ekkor elhatározta, hogy író szeretne lenni. Mint sok író, költőt, őt is a negatív élmények sarkalltak írásra. Első, nagyobb sikert elérő műve: A sólyom gyémántja, amelyből filmet is készítettek. Az összes könyvében tizenéves gyerekek a főszereplők. Talán azért ír főként gyerekekről, mert ő is ilyen szabad, és izgalmas gyerekkort szeretett volna magának, mint ahogy a könyveiben leírta.

10 éve kezdett hozzá Alex Rider első történetéhez, és már akkor is több részben akarta megörökíteni ennek a különleges kamasz fiúnak a kalandjait. Az általam bemutatott könyv ennek a kémfiúnak az első izgalmas története.

Hősünk Alex Rider 14 éves Londonban él nagybátyjával Ian Riderrel, aki bankigazgató. Alex úgy tudja szülei autóbalesetben haltak meg még kiskorában. Hirtelen Ian bácsi is meghal, így a bejárónőjük, az amerikai Jack Strabright lesz a gyámja. Kiderül, hogy nagybátyja kém volt és az angliai titkosszolgálatnál az MI6-nél dolgozott. Az is kiderül, hogy egész életében Alexet is kémnek nevelte, ezért tanult meg a fiú oroszul, kínaiul, franciául, és még olaszul is tud egy kicsit. Tud hegylépcső mászni, búvárkodni és fekete öves karatés.

Alex találkozik nagybátyja megbízóival Mrs. Jonessal és Alan Blunttal, akik rá akarják venni a fiút, hogy kövesse a családi hagyományt és álljon be a titkosszolgálathoz. A fiú nagy nehezen beleegyezik, de ez még nem minden. Hamarosan egy gyorsított kiképzésen találja magát, ahol a SAS kommandósokat képzik ki. Két hét keserves szenvedés után megkapja az első ügypárt.

Egy milliomos Herod Sayle után küldik Port Tallonba, mert itt van a világ egyik legnagyobb számítógépgyártó cége a Sayle művek. Azt kell kiderítenie, hogy miért akar London összes iskolájának egy ultramodern tornádó márkájú számítógépet. Persze nem küldik el fegyver nélkül. Mr. Smithers az MI6 feltalálója ad neki egy játékkonzolt, amivel nemcsak játszani lehet. Van rajta lehallgató kereső készülék, bomba, röntgenrendszer, de ezek mellett az összes játékkal lehet játszani.

A nyomok egy kis halászfaluba vezetnek, onnan pedig egy nagy akváriumba, Sayle ugyanis elkapja és egy akváriumba zárja Alexet. A fiú itt találkozhat a milliomos kis kedvencével, az óriás polippal.

De hogy mi lesz a vége, és hogy egyáltalán kiszabadul a polip csápjai közül, azt olvassátok el ti magatok.

Nem tudtam letenni ezt a könyvet és alig vártam a folytatásait. A tíz kötetes sorozatból eddig megjelent könyvei: Első bevetés, Veszélyes iskola, Mély vízben, a sas lecsap, Láthatatlan kard, Harmadik erő, és a Kígyófej. A nyolcadik rész a Krokodilkönnyek, már megjelent a boltokban, de én szerintem csak karácsonykor vehetem a kezembe.

Azoknak ajánlom, akik szeretik az izgalmakat, és nem ijednek meg a saját árnyékuktól. Megígérem, hogy ez a könyv letehetetlen lesz. Azt is ígérem, hogy jövőre Agatha Christie-t hozok. És most egy kis részletet szeretnék felolvasni. Remélem felkeltettem az érdeklődésüket.

Trenton Lee Stewart: A titokzatos Benedict Társaság Szabó Balázs (Ibolya Utcai Általános Iskola 7.o.)

Az író, Trenton Lee Stewart 1790-ben született és kreatív írást tanít. Két fia van, szerintem ezért is tud ilyen jól írni. A titokzatos Benedict Társaság a trilógia első része, mely mindenképp felkelti az olvasó figyelmét.

Olaszországban nyaraltam a szüleimmel, mikor elkezdtem olvasni ezt a könyvet. Anyukám azt akarta, hogy ezt olvassam el, ne mindig a régi, kedvenc könyveimet újra és újra. Úgy gondoltam, hogy majd csak kibújok az olvasása alól, ám mikor a tengerparton nagyon tűzött a nap és nem volt másik könyv nálam, elővettem és elkezdtem olvasni. Eleinte nem találtam benne semmi szokatlant, talán az előítéletem miatt, de ahogy a történet előre haladt, egyre inkább keltette fel az érdeklődésem.

A történet egyik főszereplője Reynard Muldon, aki árvaházban nevelkedik, és tetteiben más volt, mint a többi korabeli tizenéves. Nem nézett tévét, nem hallgatott rádiót, ő inkább újságokat olvasott. Egyszer egy fura hirdetésre jelentkezik, ahol megismerkedik George Washingtonnal, akinek a tudását mindenki megirigyelné, a vakmerő Katel Watherallal és a mogorva Constance-szal is. Mindnyájuknak van egy képességük, amitől nem válnak hősökké, de mégis kimagasodnak a korabeliek közül. Ilyen például az, hogy pár óra alatt megtanulták a morze ábécét úgy, hogy tökéletesen tudtak vele jeleket küldeni. Négyüket azért hívja össze Mr. Benedict, a kissé bogaras tudós, hogy megakadályozzák Lex Kampets-et, aki a gépén keresztül titkos üzeneteket sugároz az emberek fejébe, és már majdnem véghezvitte tervét. Mr. Benedict nagyon szereti a gyerekeket, ezért ad nekik választási lehetőséget a folytatásra, mert ha egyszer elkezdték, nem szállhatnak ki. A csapat feladata megoldhatatlannak tűnik, ám mint tudjuk, nincsenek lehetetlenek, a kis csapat mindig feltalálja magát.

Az is tetszett benne, hogy a regény régi vágású. Szerintem a képek is erre utalnak, de a történések, a fordulatosság egy mai regénnyel is felérnek. Ezt a könyvet olyan embereknek tudom ajánlani, akik szeretik a fejtörőket, a kalandokat

és az izgalmas, eseménydús történeteket, ahol még a főszereplőt is hatalmába keríti a kísértés, a vágy és a hatalom.

Nemere István: A fantasztikus nagynéni Gönczi Annamária (Ibolya Utcai Általános Iskola 8.o.)

Kedves Közönség!

Először is szeretném tisztázni, hogy nem egy, hanem négy könyvről szeretnék beszélni, összefoglalóan. Akárcsak a most sikeres Twilight-könyvek esetében, összefoglaló név híján az első rész címét jelöltem meg annak.

Nemere István könyvei a nyolcvanas években játszódnak, de biztosíthatok róla mindenkit, ha az egyik szereplő nem termelőszövetkezetben dolgozna, és a negyedik részben nem emlegetnék fel az oroszok kivonulását egy mestertolvaj kapcsán, aki akadályozta a kivonulást azzal, hogy az ott állomásozó katonák zászlaját ellopta, fel sem tűnne senkinek.

A történet szereplői közel minden részben ugyanazok. Poénokat nem szeretnék lelétni, ezért csak a három főszereplőt ismertetem. Először is Amália néni, az Argentínából hazatelepült, pontosan senki se tudja, hányas éveiben járó nő, aki felváltva káromkodik magyarul és spanyolul. Környezete gyakran falra mászik a már kicsit túl fiatalos ötleteitől és úgy egyáltalában elveszett benne egy hadvezér. Vagy kettő.

Ha már a kettes számnál tartunk: a másik két szereplőt tudatlan ember egynek is nézheti, ugyanis teljesen egyformák. Egyszóval ikrek: Csaba és Huba. Hogy őszinte legyek, én ezért kezdtem el olvasni a sorozatot. Az ilyen történetek az átlagnál kicsit jobban érdeklenek. Visszatérve az ikrekhez, a Harry Potterben szereplő Weasley-ikrekhez tudnám őket hasonlítani. De míg a vörös hajú ikrek fő csínnytevés eszköze a varázslat, addig az itteni fiúk csak magukra számíthatnak, mégis képesek minket megnevetetni, a környezetüket pedig örületbe kergetni. Például van, hogy azt játsszák, külföldiek, vagy hogy egyikük nagyothalló. A történetben ők és Amália néni a fő humorforrás, de a többi szereplő is hozzátesz rendszeren.

A műfaját tekintve egyáltalán nem sorolható azok közé a regények közé, amelyek az elmúlt öt évben népszerűek voltak, lévén, hogy nincs benne varázslat. Mint nagy Harry Potter-rajongó, és mint aki olvasta a Twilight-sorozatot, kijelenthetem, hogy legalább annyira élvezhető, mint azok, sőt! Mindig is büszke voltam rá, hogy 500 meg 600 oldalas könyveket olvasok el két nap alatt, de ezekkel direkt nem siettem, hogy minél tovább tartsanak.

Nem kell tőlük nagy csavarokat várni, inkább a stílusukat kell nézni. Ezt legkönnyebben a filmekkel tudom érzékeltetni. Az akciófilmeket a történetükért meg persze az akciókért nézzük, míg a vígjátékokat azért, hogy ne vessünk. Ezek a könyvek is az utóbbi kategóriába tartoznak.

Az egyes részekről kicsit külön is beszélek most. Az első rész, ami az előadásom címében megjelenik, bár nehezen indul a többihez képest, fergetegessé válik, mikor Amália és az ikrek megérkeznek Balatoncsillagra. Ez a falucska a második résztől kezdve állandó helyszín, és innen származik a néni. Hogy miért is

jönnek ide, azt nem részletezem, de annyit megsúgok, hogy a regény vége valami fenomenális.

A harmadik rész tetszett nekem a legjobban: A titokzatos padlás. Az, amit legjobban szerettem ezekben a regényekben: Amália néni nyakassága és különtsége, az ikrek poénjai és az egyéb mellékszereplők furcsasága és egyedisége, itt, ebben a regényben érződik leginkább. A címben szereplő padlás egy romos állapotú kastély, amely Balatoncsillag határában áll. Amália néni a fejébe veszi, hogy kipofozza és szállodát csinál belőle. A társaság megvalósíthatatlannak tartja az ötletet, de a néniel nem lehet vitatkozni. A csapat végig pénzhiánnyal küzd, amit végül az ikrek és barátai oldanak meg a padlás segítségével.

A könyveket azoknak ajánlom, akik szeretnek nevetni és szeretik a kicsit nyugisabb, óvatos történetvezetésű regényeket, amelyekben nincs minden második oldalon egy-egy csavar. Köszönöm szépen a figyelmet.

Mag Cabot: Allie Finkle szabályai kezdő tinik számára 3. Hadházi Edit (Ibolya Utcai Általános Iskola 5.o.)

A sikeres írónőnek Meg Cabotnak több regénye is megjelent. Első regényei Patricia Cabot néven jelentek meg, de később publikált Jenny Carrol néven is. Miután lediplomázott az egyetemen, New Yorkba költözött, azóta is ott él férjével. Eredetileg illusztrátorként dolgozott. Szülőházájában több, mint 50 könyve jelent meg, legsikeresebb a Neveletlen hercegnő naplója (melyet meg is filmesítettek). Több könyve is világsiker. Locsifecsi királynő, Tinibálvány, Misztikus szerelem, és Allie Finkle szabályai. Ebből az első rész címe A költözés napja, második rész : Az új lány. Ebből a harmadik részt ajánlom, melynek címe: Legjobb barátnők és rázós helyzetek. A könyv tartalma röviden: Allie Finkle számára nagy izgalmat jelent, hogy új lány jön az osztályba, a Fenyőhegyi Általánosba. Méghozzá egyenesen Kanadából! Többé már nem Allie lesz az új lány! Azonban a nagy izgalom hamar aggodalomná válik, amikor az új lány, Cheyenne, mindenkinek parancsolgatni kezd, az egész 4. évfolyamban. Cheyenne mindenkivel elhitheti, még. Allie legjobb barátnőivel Caroline-nagyi, Sophie-val és Ericával is, hogy ha nem teszik azt, amit mond, akkor nem mások, mint ... kis dedósok. De Allie nem akarja feltétlenül elsietni a felnőtté válást - legalábbis ha ez nem jelent mást, mint fiúkat kergetni a szünetben a sulidvaron, nem játszani többé "királynőset", és legfőképpen ... ha nem lehet önmaga! Allie: A könyv főszereplője, Allie Finkle – az "új" lány – unalmasan éli hétköznapjait, de azért, mint minden embernek neki is vannak fordulópontjai az életében. Kedves, szép lány, de mivel új az iskolában, így gyakran megbántják. Még szerencse, hogy ott vannak mellette barátnői. Értelmes ember, aki mindent megtesz azért, hogy megszeressék. Pár szabály: A szándék a fontos. Csak azért, mert valami népszerű, még nem biztos, hogy jó is. A hazugság nem old meg semmit (általában). Néha jobb azt mondani, minden rendben lesz, hogy megnyugtass másokat (még akkor is, ha egyáltalán nem vagy biztos benne). Remélem, hogy a könyvajánlóm felkeltette mások érdeklődését, és talán el is olvassák páran ezt a regényt!

Köszönöm, hogy meghallgattatok!

Szabó Magda ifjúsági regényei Moravec Kata (Ibolya Utcai Általános Iskola 6.o.)

Amikor azon gondolkodtam, milyen regényt, melyik kedves olvasmányomat mutassam be, szinte azonnal Szabó Magda jutott az eszembe.

Nem csak azért mert anyukám kedvenc írónője és ő nekem adta a régi gyermekkori könyveit, azzal a jó tanáccsal: hogy aki Szabó Magda ifjúsági regényeit megszereti az majd felnőtt korában is az igényes szép könyveket keresi, és olvassa majd. A másik ok, amiért őt választottam, hogy az író az azon szerzők közé tartozik, aki minden korosztálynak írt, olyan regényeket, amelyeket öröm olvasni. Regényeiben és minden művében tetten érhető a ragaszkodás, a kapcsolódás a szülővárosához, Debrecenhez.

Szabó Magda 1917. október 5-én született Debrecenben.

Azt nyilatkozta:

"Egyetlenegy hely van, amelyet sose szoktam megnevezni, ez Debrecen. Ha Debrecenbe akarok menni, s ilyenkor érdeklődnek: most éppen hová, azt felelem: haza. A haza, nyilván holtig, mindig csak Debrecen."

Az egyik legtöbbet fordított magyar íróként regényei 46 országban jelentek meg. Munkáját számtalan kitüntetéssel elismerték. Kossuth-díjjal, József Attila-díjjal, 2007-ben 90. születésnapján megkapta a Magyar Köztársasági Érdemrend Nagyeresztje kitüntetését.

Szabó Magda életművének jelentős részét képezik a gyermekeknek, kamaszoknak írott kötetei. A legkisebbek számára különleges világot teremtett a Tündér Lala című meseregényében, vagy a csintalan kisbáránnyról szóló verses mesében, a Bárány Boldizsárban.

A tizenévesek körében máig népszerűek lányregényei, a Mondják meg Zsófikának, az Álarcosbál az Abigél, ezekről röviden szeretnék beszélni.

A Születésnap című regényét nemrég olvastam, ezért ezt részletesebben szeretném bemutatni.

A Születésnap című regényét 1962-ben írta az író.

A regény főszereplője Illés Bori a hetedik osztályos Budapesti lány, akinek önmagára találásáról szól ez a bensőséges történet. Bori egyáltalán nem szeret tanulni, dolgozni, pedig az ő családjában ez nagyon fontos. Édesapja villamosvezető, anyja pedig abban az Eperjes Benjámint utcai társasházban házmaster, ahol a család él. A szegényes, ám tisztességes körülmények között élő kislány türelmetlenül várja 14. születésnapját, mert azt reméli, végre a családja is belátja, nagylány lett belőle, s megkaphatja a régóta áhított, divatos ruhát, a hozzá illő túsarkú cipővel. Bori egyáltalán nem örül annak, hogy jóval a szezon előtt egy vadonatúj télikabátot kap, pedig azt édesanyja csak különmunkáért kapott pénzből tudta megvásárolni. Csalódottsága csak fokozódik, amikor egy esti színházi előadáson váratlanul megismerkedik a ház új lakójával, egy 29 éves mérnökkel. A férfi azonban annak látja őt, aki. Egy kedves tizennégy éves kislánynak. Bori feltétel

nélkül imádott barátnője, a második gimnazista Szilvia (aki csinos ruhákat hord és udvarlója is van) biztatja a kislányt, viselkedjék, öltözködjék felnőtteken. A fiatal lány mindent megtenne azért, hogy pénze legyen, ezért azon a nyáron beáll a kertészethez fát ültetni. Két hét után összegyűlik a pénz a ruhára és a karácsonyi ajándékokra az egész családjának. Szilvia azonban, kölcsönkéri tőle a pénzt. Elérkezik a várva-várt karácsony, és a kölcsönadott nyári keresetét Bori megpróbálja visszakérni. Szeretné megvenni végre az ezüstkék ruhát, és megajándékozni a szüleit, testvérét. Szilvia azonban becsapja. A történet szomorú és váratlan fordulatot vesz, mert Bori édesanyját elüti egy trolibusz, miközben lányának az áhított ruhát hozza haza karácsonyi meglepetésként. A család élete teljesen felbolydul. Édesapja nem akarja Borira hagyni sem a házi munkát, sem a ház gondját, nem bízik lányában. A mindig segítőkész és megbízható Mikes Jutka nem vállalja a munkát, mert azt gondolja itt az idő, hogy Bori megmutathassa, mire képes. Borit szörnyű lelkifurdalás gyötri, amiért önző volt és képtelen volt felismerni, nem attól válik valaki felnőtté, hogy hogyan öltözködik, hanem attól, ha odafigyel másokra, s könnyít azokon, akik segítségre szorulnak. Átveszi édesanyja munkáját otthon és a házban, egyedül végzi a sok munkát. Ráérez arra milyen jó érzés, ha az ember megdolgozik mindenért. Osztálytársai segítségével még a lépcsőház-takarítási versenyt is megnyeri a kerületben. Miután édesanyja meggyógyul Bori továbbra is szorgalmasan segít az otthoni munkában és végérvényesen megtanulja, hogy nem a külsőségek a fontosak, hanem az, hogy milyen a lelkünk és mit teszünk.

Szabó Magda élete és regényei is arra tanítanak, hogy a belső értékek, a szeretet, tisztesség, becsület a legfontosabb emberi értékek. Az embert ezek a tulajdonságok teszik értékessé, különlegessé, mint ahogyan Szabó Magda is egy különleges, nem szokványos, értékes ember volt.

Sajnos már nincs közöttünk. Szabó Magdát 2007. november 19-én, 90 éves korában, otthonában olvasás közben érte a halál. Amikor végső nyugalomra helyezték Bölcseki Gusztáv református püspök azt mondta: "Nem szokványos végakarát, egy nem szokványos embertől".

Szabó Magda végakarátának megfelelően hamvainak egy részét szülővárosában, Debrecenben, szülei sírjában temették el, másik felét pedig férje, Szobotka Tibor mellé helyezték örök nyugalomra.

Az író nő regényeiben örökké él, és minden korosztálynak csodálatos élményt adhat. Kicsiknek, nekünk, iskolásoknak és anyukám szerint a felnőtt olvasóinak is.

Ismerjétek meg ti is a regényeit és biztos, hogy nagyon megszeretitek.

Köszönöm, hogy meghallgattatok.

Két regény és én

Sárkány Viktória (Ibolya Utcai Általános Iskola 8.o.)

Két könyvet szeretnék bemutatni az egyik: Gaby Hauptmann-tól a Kaya beindul és a másik Lakatos Leventétől a Barbibébi című mű. A két könyv nagyon

eltérő egymástól a tartalmát és szerzőjét is tekintve. Az egyik egy kisvárosi lány hétköznapi életét mutatja be és az állatok jelentőségét az emberek életébe. A másik könyv egy popsztár kicsit sem általános életébe nyújt bepillantást, a lány önzőségét mutatja be.

Kaya beindul

Kaya a hétköznapi lányok életét éli. Mindennap iskolába jár, és persze mint minden korabeli lányt őt is a fiúk érdeklik. Legnagyobb rajongása mégis a lovak után van. Ám szegényes helyzetük miatt nem tud lovagló órákra járni és az szoba sem jöhet, hogy saját lovat tartson.

Egyik nap viszont teljesen megváltozik az élete. Lehetőséget kap, hogy nyáron egy hónapot töltsön lovas tanyán egy házaspárral. Szülei nehezen engedik el, de mégis belemennek, hisz tudják, mennyire fontos lenne ez a gyerekük számára. Kaya az első pár napban furcsán érzi magát az idegen környezetben, de hamar talál magának barátokat egy csodás lovon lovagolgat, és még egy Chris nevű fiút is megismer. Kayanak annyira jól megy a lovaglás és az ugratás, hogy edzőjével megbeszéli: nyár végén elmegy egy versenyre. Egyik nap viszont arra a hírré kell felkelnie, hogy eladják a farmot és kedvenc lovát is. Ő ebbe nem tud belenyugodni és barátait kéri meg: segítsenek neki kideríteni mi lehet a háttérben. Hamar rájönnek, hogy csak át akarják verni az idős házaspárt, így elmondja nekik Kaya, hogy mi az igazság. Így Kaya indulhat a versenyen és minden további nyáron lejöhet a farmra. Hősünk beindul!

Barbibébi

Barbi egy popsztár és a sikertől teljesen „elszállt”. Tehát nagyképű, önimádó, önző emberré vált hősnőnk. Nincsenek igaz barátai, mindenkit elárul és átver. Számára nem az a lényeg, hogy jók legyenek a jegyei, vagy barátai legyenek, hanem az, hogy mindig ő legyen a középpontban és márkás ruhákat viselhessen. Egy Gina nevű lány össze akar vele barátkozni, aki teljesen más természetű és külsejű, mint Barbi. Hősnőnk azt mondja neki, hogy lesz a barátja szívesen, amennyiben megtesz pár dolgot. Gina belemegy. Ám a legmegalázóbb dolgokat kéri tőle az énekesnő. Eközben a lány még egyetlen barátját is elárulja, Kriszt. Barbi épp hazaindul egy szórakozóhelyről, és Gina azt mondja neki, hogy ő majd hazakíséri. Ez így is történt, de amikor át akartak menni a járdán elüti őket egy autó szándékosan. Barbi elveszíti a memóriáját két hónapra visszamenőleg. Szülei azt az ötletet adják neki, hogy menjen el a nyaralójukba. Hogy miért? Nézzen ott meg minden videót, ami róla készült és olvasson el minden újságot, amiben róla írtak hátha így visszatér a memóriája, és talán meg tudja mondani ki akarta őt megölni. Régi barátját kéri meg a szülei, hogy kísérje le, ám Krisz nem akar menni, hisz még nem feledte el árulását, amit Barbi tett vele, de mégis rászánja magát. A könyv végére kiderül, hogy mi lesz Barbi sorsa, és ki akarta őt megölni.

Személyes véleményem a könyvekről

Mind a két könyv nagy hatással volt rám. Az egyik azért, mert bemutatta milyen fontosak az állatok számunkra és számomra: embereknek, akik társként kezelik a négylábúakat, a nemes szívű lovakat. A másik mű pedig a barátok jelentőségét bizonyította be nekem. Bár talán úgy tűnik, hogy mind a kettő lányos regény, de ez nem igaz! Nem egy fiú barátomnak adtam oda a Barbibébit – igaz először nem akarták olvasni – és rájöttem, hogy milyen jó könyv és egyáltalán nem

csak lányoknak szól. S ők is ajánlották az ismerőseiknek. A Kaya beindul című könyv olvasása azért volt számomra nagyon könnyű, mert sok hasonlóságot találtam a főszereplő és magam közt. A második könyvnek meg azért volt élvezetes az olvasása, mert nem lehetett kiszámítani, hogyan szövi tovább a cselekményszálakat az író.

Tehát én mindenkinek ajánlom a két könyv elolvasását.

Bosnyák Viktória: A Tündérboszorkány trilógia Bujdosó Rita (Petőfi Sándor Általános Iskola 6.o.)

Bosnyák Viktória 1966-ban született, angol-német szakon szerzett egyetemi diplomát. Író, műfordító, lektor és tanár is egy személyben. Budapesten él férjével és ikerlányaival, a "kedvenc színe a kék és imádja a csokit."

Írói munkássága sokrétű: anyanyelvi meseregény sorozatot indított útjára, a magyar nyelvtan és helyesírás játékos tanítására, megszerettetésére. A király a király?, Elek, merre keresselek?, Ezt nevezem! , Amikor kivirágzott a fánk fánk címmel jelentek meg kötetei. Az olvasni tanuló gyerekek számára is elkezdett egy mesesorozatot, amelynek az első darabja idén jelent meg Mantyusok. Bátorság Tomi! címmel. (Annyit elárulok, hogy a cím a manó és a kutyus szó keveréke, és ez a kutyává változott manó segít az első osztályos Tominak, mert nem mer mások előtt megszólalni) A magyar kamasz Twilight-rajongók körében pedig a Lovessence – Lepkelány regénye máris hatalmas rajongótáborral rendelkezik. Bosnyák Viktória 2003-ban írta első ifjúsági regényét a Tündérboszorkányt, születésnap ajándékba az ikerlányainak. A történet folytatása a Klott gatya, ne fárassz! 2005 áprilisában jelent meg, harmadik része pedig az Analfa visszatér 2008-ban.

A Tündérboszorkány Jóhegyi Laciról, a könyvmoly kisfiúról, és barátnőiről Sáriról és Dóriról – az írónő lányai - valamint Morcz Arankáról, a könyvtárosról szól. Már főhősünk nevéből is kiderül, hogy az első könyvnyomtató Gutenberg (jó hegy) méltó rokona, a könyvek nagy barátja. Laci, ha elolvas egy könyvet, akkor meg tudja változtatni a tartalmát, saját fantáziája szerint alakítja át a történeteket. Így például Laci olvasmányában A Pál utcai fiúk Nemecek Ernője meggyógyul egy erős antibiotikumtól, a grund pedig örökre játszótér marad (Ahogy én is szerettem volna!). A Dzsungel könyvében Maugli szülei előkerülnek, kiderül, hogy zoológusok és a farkasok közé költöznek. Micimackó pedig több témából is doktorál, a disszertációinak a témája: A diéta hatása a fába szorult férges és egyéb lények szervezetére (táplálkozástudományból), A méhek és a gravitáció kölcsönhatása fáramászás esetén (fizikából), A lyukas léggömb és az üres bődön viszonya (filozófiából).

Az így „átírt” köteteket még Laci barátja, Sanya (aki egyáltalán nem olvas) sem tudta letenni, olyan viccesnek és izgalmasnak találta. Laci sajnos csak egyedül látogatja az iskola könyvtárát, ahol Morcz Aranka a könyvtáros. Nem véletlenül kapta ezt a nevet, hiszen „mindig undok, mindig nyavalyog, mindig szipákol, mindig krahácsol”. De ez csak a látszat: Morcz Aranka valójában egy tündér, akit meg kell menteni, hiszen ha kettőnél kevesebb gyerek jár a könyvtárba, akkor ő egyre öregszik, csúnyább és csúnyább lesz. Csak Laci segíthet neki!

A könyvtáros tündérek legnagyobb ellensége Analfa a boszorkány, aki azt akarja elérni, hogy senki, főleg a gyerekek ne olvassanak. Analfa emberei természetesen az iskolában is ott vannak. Ők a Muci nénik, két csinos, fiatal menzás néni – Ella és Bella -, akik mindenkit csak mucikámnak szólítanak. Ők csempészik az ételbe az olvasás elleni szérumot, ami arra készíti a gyerekeket, hogy inkább TV-t nézzenek, mintsem, hogy olvassanak. A mérget végül Sári és Dóri lopja el, s megetetik Algebrával, a gondnok kutyájával s a Muci nénik 99 egerével. Így győzik le a boszorkányságot. Újra kigyóztak a sorok a könyvtár előtt, Kedves Aranka, a „könyvtáros tündér ekkor már egészen fiatalka volt, épp, mint 99 évvel korábban, s mondhatom, igen csinos”. Elérkezett az iskola 100. születésnapja, s az olvasási versenyt 501 könyvvel természetesen Jóhegyi László nyerte!

A 14 fejezet mindegyike előtt egy rövid, vicces tartalmi összefoglaló található, olyan „nyúlfarknyi, bár egyetlen nyúl sincs benne”. Tele van a könyv humorral, nyelvi játékokkal. Ilyen az én kedvenc részem is, amikor Laci a tanév első napján bemegy a könyvtárba: - Csókolom! Hogy tetszik lenni? Javul már a boszorkányosság?- kérdezte együttérzően. – Te ne csúfolódj, mert pórul jársz! Hogy az embernek egy perc nyugta se legyen tőled! Elő a farbával! –Bocsánat hogyhogy farba? Én senkit sem rúgtam farba. Nem szokásom. Tessék elhinni! – Sejthettem volna. Nem aszalt szilva, csak egy szem töppedt mazsola ül az agyad helyén – bosszankodott a könyvtáros – Elő a farbával, vagyis mondd, miért fáradtál ide! Így már kapiskálsz?. A Tündérboszorkány második és a harmadik kötetében Klott gatyka, a zsémbes tornatanár és a visszatérő Analfa boszorkány lesznek majd hőseink ellenfelei. Újra szorítunk Laciékért, közben pedig jókat nevetünk a mókás.helyzeteken. „És persze mindenki elnyeri méltó jutalmát, illetve büntetését (Ahogy az egy rendes történetben szokás)”.

Én elolvastam mind a három kötetet, és szerintem ez az egyik legjobb sorozat, ami eddig a kezembe került: izgalmas, vicces, a történet több szálon is fut és rólunk mai diákokról szól. Ez a könyv tényleg rávesz arra, hogy olvassak, le sem tudtam tenni a kezemből. Remélem mindannyian így lesztek velem, ha olvassátok!

Köszönöm a figyelmet!

Stephenie Meyer: A Twilight könyvek **Varnyu Daniella (Kettesy Aladár Általános Iskola 8.o.)**

Stephenie Morgan Meyer 1973. december 24-én született Hartfordban, Connecticutban. A Brigham Young egyetem angol szakán végzett. Őt testvére van. Férjével 1994-ben házasodtak össze és három fiúgyermekük született. Meyer mormon vallású.

Az író eddig megjelent művei: Alkonyat (Twilight), 2005 Újhold (New Moon), 2006 Napfogyatkozás (Eclipse), 2007 A burok (The Host), 2008 Hajnalhasadás (Breaking Dawn), 2008

A sorozat megírásának ötlete - az előzmények:

Az Alkonyat ötlete álmában fogant, 2003. június 2-án. Álmában egy halandó lányt látott, aki egy vámpír fiúval beszélgetett egy mezőn. A vámpír szerelmes volt a lányba, de ugyanakkor mérhetetlenül kívánta annak véréét is. Miután felébredt, úszó edzésre vitte fiait, és amíg rájuk várákozott, addig aprólékosan megírta álmának történéseit, később ez lett az Alkonyat (egyik leghíresebb) 13. fejezete. Szinte minden napját a számítógép előtt töltötte és írt. Éjjeli szekrényére jegyzetfüzetet és ceruzát készített ki. csupán három hónapjába telt, míg elkészült a teljes könyvvel, és neki kezdett az Epilógusok írásának is. Rengeteget készített belőlük így nyilvánvalóvá vált számára, hogy a történetnek még koránt sincs vége.

Miután elkészült, megmutatta hűgának, Emilynek. Miután elolvasta azt ajánlotta neki, hogy mindenképpen próbálja meg kiadatni. Eredetileg Forks volt a könyv címe, de ezt nem találták elég jónak, így az Alkonyatot választották helyette. Az író távlati terve: megírja a Twilight-saga mind a négy könyvét újra, csak a vámpíríú szemszögéből.

Miért választottam ezt a művet?

Nekem nagyon tetszik az egész sorozat. Első találkozásom a művel meghatározó volt ◊ Az első részt láttam filmen. A barátnőm mondta, hogy neki ez könyv formájában megvan és kölcsönadja. Másnap el is kezdtem olvasni és szinte le sem tudtam tenni. Nagyon magával ragadott, és fantasztikus az, ahogyan az író bemutatta a szereplőket, a helyszíneket és a történet is izgalmas. Közösségformáló ◊ nemcsak fiatalok között terjedt el ez a sorozat, hanem az idősebb korosztály is élvezettel veszi kézbe a könyveket. A film megpróbálja hitelesen közvetíteni a könyvben leírtakat és ezzel segít elképzelni a szereplőket, helyszíneket.

Újhold – New Moon

Az Újholdban Bella balszerencsés 18. szülinapi bulija után Edward és családja elmennek Forks-ból. Bella ebbe csaknem beleroppan, ugyanis nem tudja elviselni, hogy elhagyta a szerelme. Innentől kezdve a lány olyan lesz, mint egy zombi. Nem találkozik a barátaival és csak otthon ül. Ekkor találkozik egy gyerekkori barátjával Jacob Black-vel. Vele kezd el lógni és úgy érzi, hogy mikor vele van, akkor kevésbé van egyedül. Mikor már mindenki azt hiszi, hogy végre helyre jönnek

a dolgok, Bella elkezd hallucinálni Edward hangját. Rájön, hogy csak akkor hallja, ha valami veszélyes dolgot művel. Jacobbal egyre közelebb kerülnek egymáshoz, de ekkor a fiú kezd el távolodni. Majd kiderül, hogy a srác vérfarkas. Bella leugrik egy szikláról, de Edward húga a jövőbe lát, és mivel ezt pont látja, azt hiszi, hogy a lány meghal. De azt nem látja, hogy Jacob megmenti, mert a vámpírok nem látják a vérfarkasokat. Emiatt a félreértés miatt Edward elmegy Olaszországba a Volturihoz, ami egy ősi vámpír klán, hogy megőlesse magát. Alice és Bella még idejében odaérnek és megmentik a fiút. Bella alig tudja elhinni, hogy visszakapta szerelmét és nagyon boldog. Jacob viszont szerelmes a lányba ezért nem tudja ezt elfogadni. Bella megkéri Edwardot, hogy változtassa őt át, de a fiú ebbe csak úgy egyezik bele, ha Bella hozzámegy feleségül. Bellának ezt át kell, hogy gondolja.

Holdfogyatkozás - Eclipse

Bellának nehéz dolga van, hisz választania kell szerelme és a legjobb barátja között. Kompromisszumot köt Edwarddal, hogy az érettségije után át kell, hogy változtassa, és csak akkor megy hozzá feleségül. Ekkor kiderül, hogy Victoria a gonosz vámpír, egy vámpírhadsereget toboroz Bella ellen, mert meg akarja bosszulni azt, hogy a társát Cullenék megölték. Innentől újra megkezdődik a hajsza, hogy a lányt biztonságba helyezték. Erre az időre a vérfarkasok és a vámpírok úgynevezett fegyverszünetet kötnek. Bellának nagyon nehéz most, mert nem akarja elveszteni a legjobb barátját, de a szerelmét sem. Majd rájön, hogy valóban szerelmes Jacobba is. Egyfajta őrlődés ez számára. Majd megkezdődik a harc, ami nagyon komoly veszélyekkel járhat. Végül Cullenék és a farkasok legyőzik az újszülött vámpírokat, de megjelenik a Volturi. Látják, hogy Bella még mindig ember. Cullenék meggyőzik őket, hogy hamarosan át fog változni. Ezek után már nincs visszaút, tényleg át kell hogy változzon. Igent mond Edward lánykérésére az esküvőt Alice fogja szervezni.

A művek sikerének okai:

A fiatal korosztályt olvasóvá neveli: Nem egyszerűen kamasztörténet vagy kamaszszerelm. Ez igazi kultusz, melynek középpontjában egy érényes vámpírfiú és egy nagyon szelíd, de azért nagyon okos középiskolás lány áll. Személyes vonások: Bella végső soron nem más, mint maga Stephenie Meyer. Látszólag ódivatú dolog, amit hirdet. Az erkölcsi rend egy mormon család belső viszonyaiból és vallási meggyőződéséből ered. A mai viszonyok között azonban ez a rend kifejezetten forradalmat jelent a tizenévesek amúgy nagyon is öntörvényű világában. Önmegtartóztatás szépsége: Ami a tinik hétköznapi életét illeti, Meyer egyszerűen felrúg mindent, ami napjainkban trendinek és veszélyesnek számít, a drogtól az alkoholig, az éjszakázástól a gyors és válogatás nélküli szexig. A műven végső soron egy gyakorló anya szólal meg, és mértéktartásra szólítja a tiniket. De nem azt mondja ám, hogy meg kell fosztaniuk magukat az élet örömeitől, hanem elhitheti velük, hogy ez az, ami igazából megszépíti ebben az életkorban a szerelmet. Szeretet, amit az író érez az olvasó iránt és ezzel próbál hatni rájuk. A fantasy fő jellemzője, hogy az írói fantázia által teremtett mitikus világban játszódik, melyet azonban teljesen valósnak tűnő hősök népesítenek be.

Meyer ráérezett, hogy ma mesék, mítoszok, sagák nélkül nincs is irodalom. A vámpír több nép kultúrájában is helyet kapott. Lehet akár nő, akár férfi. De mindenképp az élő és a holt állapota között él, aki csak úgy tudja megőrizni a létét, ha vért iszik. Meyer ebben is újított. Előtte a vámpírok kivétel nélkül mind gonosz lények voltak. Meyer vámpírjai „vegetáriánus vámpírok”. Egy fogadalom következtében nem isznak embervért, a létfenntartásukhoz szükséges energiát a vadászataikon elejtett állatok vérével pótolják. Ez nem félelmet, sokkal inkább szimpátiát kelt. Vonzerőt (meseszerű) egy halandó és egy vámpír között tiszta szerelem szövődik, ahol a vámpírútnak nem az a célja, hogy „elejtse” a megkívánt emberi lényt, hanem örül annak az érzésnek, amit a lány ad neki, amit átélhet. A műben a szerelem egy látszólag divatjamúlt felfogásáról van szó, arról a szerelemről, melynek a lényege az érzelem. És a lángoló vagy inkább állandóan perzselő, veszélyekkel terhes szerelemmel, mely Bella és Edward esetében emberfeletti nehézségek legyőzésére képes.

Roald Dahl: Szuperpempő

Varga Friderika Dóra (Debreceni Református Koll. Általános Iskolája 6.o)

Az íróról

Roald Dahl 1916-1990. Norvég származású, angol nyelvű író. Szülei norvég bevándorlók voltak, akik Walesben telepedtek le. Az író gyerekkorában a nyarakat a norvég rokonainál töltötte. 1920-ban meghalt nővére és édesapja, édesanyja gyerekeit angol iskolába adta. Dahl nagyon magasra nőtt (198 cm), jól sportolt, érdekelte a fotózás is. Kalandos életet élt: első munkahelye Kelet-Afrikában volt (Tanzániában), a második világháborúban az angol királyi légierőnél szolgált. Egyszer kényszerleszállást kellett végrehajtania a sivatagban, majd részt vett az athéni légi csatában. 1942-ben Washingtonba került, légi attasé - helyettesnek. Itt adta ki első írását harci kalandjairól. Az 1940-es években szerzett hírnevet gyerekeknek és felnőtteknek egyaránt szóló könyveivel, amelyek a világ egyik legsikeresebb írójává tették. 1953-ban megnősült, Patricia Neal amerikai színésznőt vette feleségül; házasságuk 30 évig tartott, 5 gyermekük született. Roald Dahl 74 évesen, 1990. november 23-án hunyt el otthonában.

Szuperpempő

A kötet 14 elbeszélést tartalmaz. Dahl az elmúlt évtizedek egyik legsikeresebb írója a novella területén. Az író bővelkedik a műfajhoz illő ötletekben. Azt sem lehet mondani, hogy az írások egy kaptafára készültek volna - hol hátborzongatóan kísértetiesek, hol groteszkek, hol mulatságosan humorosak. Annyi bizonyos: jó szórakozást nyújtanak.

Dahl történetei a mindennapi helyzetekből alakulnak ki, a szereplők pedig természetesen viselkednek a szerző bizarr világában. Persze, mindenkinek hiányzik egy (vagy több) kereke, de ezzel együtt is hétköznapi figurák. Csak a világ torz körülöttük. Ennek okát az író nem mindennapi életében kereshetjük. Sokáig élt, sok borzalmas dolgot látott és élt át. Mégis sikerült jó kedélyét, humorát megőriznie. Humora kicsit angol, kicsit mindenféle: az ember sose tudja, sírjon-e vagy nevéssen. Műveiben Dahl arra hívja fel a figyelmünket, hogy az emberi butaság

határtalan. Persze, vannak véletlenek, létezik gonoszság is, de a történetekben a legtöbb gondot a butaság okozza.

Nekem legjobban A házineni című írás tetszett. Címszereplője egy idős asszony, aki szobakiadásból él meg. Hobbija a preparálás, vagyis elhunyt élőlények kitömése. Nagyon kedves, vendégszerető néni, akihez új szállóvendég érkezik Londonból. A fiatalembernek ismerősnek tűnik a vendégkönyvben található két név, akik előtte voltak a házineninél. Rájön, hogy az újságokban olvasta a két előző vendég nevét, eltűnésük kapcsán. A házineni megnyugtatja, hogy az előző vendégei nem költöztek el, itt vannak mindketten a harmadik emeleten, egy szobában. Találjátok ki a rejtély megoldását, vagy olvassátok el a könyvet!

A könyvben található elbeszéléseket, mint Dahl több művét is, megfilmesítették. Angol tv-sorozat készült belőle „Meghökkenítő mesék” címmel, melyet régebben a magyar televízió is vetített.

Köszönöm a figyelmet!

Képregények bővületében

Szilágyi Nóra (Szoboszlai Úti Általános Iskola 8.o.)

Szeretettel köszöntök mindenkit!

Szilágyi Nóra vagyok, a Szoboszlói Úti Általános Iskolából és most veszek részt először Diákkonferencián. Egy sokak által még ismeretlen műfajról, a képregényekről, azon belül a mangákról szeretnék beszélni.

Bevezetésként pár szóval bemutatkoznék. Könyvek között nőtem fel, az olvasás mindennapos dolog volt nálunk. Amíg a szüleim felolvastak addig én közben gyakran rajzolgattam.

Később, mikor magam is olvasóvá váltam, egy-egy ifjúsági regény cselekményét többször is illusztráltam. Sikeresebb képeim gyakran kerültek kiállításra. Mindig is gazdag fantáziám volt, így én magam is írtam és rajzoltam egy-két történetet.

Alsós koromban találkoztam az első kedvenc képregénnyemmel a W.I.T.C.H.-cel. Nagyon megtetszett ez a műfaj, mert a párbeszéd mellett a képek segítettek a történet továbbgondolásában. Ennek a képregénynek közel 100 darabját gyűjtöttem össze.

Emellett a rajzfilm csatornán nyomon követtem a szereplőket; és itt találkoztam az egyik legismertebb japán animációs rajzfilmmel, a NARUTO című animével. Hamar utánanéztam, és megtudtam, hogy ez az anime képregény formában is kapható.

Tehát a manga nem más, mint a japán animációs rajzfilmek nyomtatott változata; mégis számos dologban eltér a képregénytől.

Míg a képregény egy egyszerű, színes, rövid kis történet, a manga inkább fekete-fehér változatban olvasható, általában könyv vagy újság formájában. Itt a képkockák aprólékosan vannak megrajzolva, több benne az árnyékolás, a szépség; a karaktereknél pedig általában jellemzőek a nagy szemek és a vékony testalkatok.

A mangán belül különböző műfajok alakultak ki, például van külön lányoknak és fiúknak, de külön veszik a kisebbeknek szóló mangákat is, így mindenki

megtalálhatja a kedvencét. Nekem is van számos mangám, olyan is, ami nem magyar. Viszont hiába más a nyelvezet, a képek segítenek kiigazodni, és ezzel a különböző idegen nyelveket is lehet tanulni, például angolt, olaszt, esetleg japánt.

Egyik nagy kedvencem a Hetalia. Ez a manga számtalan történelmi és politikai eseményt jelenít meg, főleg az I.-II. világháború időszakából. A szereplők egy-egy országot személyesítenek meg, tehát a főbb történelmi eseményeket emberi alakban mutatják be, gyakran a szatíra és a komédia segítségével. A szereplőgárda inkább fiúkból áll, lányból csak egy-kettő kapott szerepet. A nemzetek közötti politikai és katonai eseményeket általában a karakterek romantikus kapcsolata szemlélteti. Más szóval a „Hetalia” aranyos, vicces és jó hasznát veszi az diák a történelem tanulásában. (Megsúgom, így szereztam történelemből jó jegyet; csak vissza kellett emlékezmem arra, mit olvastam, ugyanis pont erről a témáról tanultunk.)

Ha már a mangákról beszélek, megemlítenék pár szót a Cosplay-ről, magyarul a Jelmezes szerepjátékról. Ez arról szól, hogy bármely korosztály beöltözik a kedvenc anime- vagy manga szereplőjének. Ez a játék nagyon poénos és ilyenkor az ember teljesen másnak érzi magát. Csak néhány saját készítésű ruha vagy jelmez kell hozzá, meg még pár kiegészítő. Olyan érzés, mintha mi lennénk a történet főhősei; azt csináljuk, amit a karakter, ezáltal a kiválasztott szereplő bőrébe bújunk. Erre szolgálnak az évszakonként megrendezett úgynevezett AnimeCon-ok, ahol mindenki megmutathatja magát az adott karakter személyében.

Nekem is voltak ezzel kapcsolatos élményeim, ahol nagyon jól éreztem magam. Érdeemes tudni, hogy ezeken a rendezvényeken árulják a legtöbb mangát magyarul, és egyéb idegen nyelven.

Befejezésnek elmondanék egy idézetet a Naruto című mangából, amit érdemes elolvasni, mert lehet, hogy sok benne a harc, viszont sok mindenre megtanít.

„Minden ember azt ítéli meg helyesnek, amit ismer és tud és ahhoz is ragaszkodik. Ők ezt hívják "valóságnak". De a tudás és az ismeretek nagyon bizonytalan dolgok, így lehet, hogy a valóságuk csak egy illúzió. Mindenki a saját kis világában él és úgy ahogy ő helyesnek gondolja...”

Köszönöm a figyelmet!

Böszörményi Gyula: Álomfogó könyvek
Ambrus Anett: (Petőfi Sándor Ált. Iskola)

Kedves Vendégek!

Réti Gergő és Botlik Zsófi átlagos budapesti gyerekek. Látszólag. Aki azonban ismeri a sámánok, táltosok, vagyis a dob szavával révülő bűbájosok világát, az jól tudja, hogy ők valójában Farkas, és húga Bűvellő, akik a honfoglaló magyarok hitvilága és a mai világ közé csöppentek. Révültek a Világfára, vissza „hajóztak” az időben, és néhányszor megmentették a világot is. S eközben megtették az első lépéseket a felnőtté válás felé. Kalandokban teli életük során megismerkednek a szerelemmel, elmúlással, halállal, csalódással és az igazi boldogsággal. A magyar és kelta mitológia bájos keveredésével tündérek, francok, leprikónok, és más aprónép segíti és akadályozza hőseinket. Böszörményi nemcsak bemutatja nekünk a különös Tetejetlen fát és a révülő tanoncok életét, hanem megpróbálja rávezetni a gyerekeket arra is, hogy mozduljanak el a számítógép elől, tegyenek néhány lépést a könyvtár felé, és ne az elektronikán keresztül élvezzék az életet. Az álomfogó színes, kavargó világba repíti olvasóját: lidércek, szorkányok és vajakosok... Álom vagy valóság?

Ez a sorozat 2002 óta rengeteg embert repített az álmvilágba, és a Gergő-könyvek rajongói táborába. Többek között ezt a bizonyos Gyulainé Hárs Gyöngyit is, akinek egy igazán varázslatos élményben volt része. Itt egy részlet leveléből:

Kedves Gyula!

Egy dermesztő és szürke januári estén megkértem a páromat, hogy kezdje el felolvasni az egyik könyved. Akkor még azt se tudtuk, hogy a varázslatot nem ketten, hanem már hárman élvezzük; egy tündérpalántával megajándékozva révültünk egyik fejezetből a másikba. Így a szeptemberben megszületendő piciny lányunk ezt a valóság-mesét hallgatta először végig. Köszönjük, hogy megírtad nekünk ezt a könyvet: főlébresztett bennünk sok jót, elaltatott vagy legalábbis elviselhetővé tett sok bennünk rejlő gonoszt, még tartalmasabbá tette amúgy sem érzélem sivár életünket.

S most szóljunk néhány szót magáról az íróról, aki megalkotta ezeket a csodás könyveket. Böszörményi Gyula, (Miskolc, 1964) a Gergő és az álomfogók című meseregényével lett országosan ismert 2002-ben. A Gergő-sorozat második kötete (Gergő és a bűbájketrec) 2003-ban Magyarországon az év sikerkönyve lett. Ugyanebben az évben a Gergő-regények megkapták az IBBY-díjat az Év Legjobb Gyermekkönyve kategóriában, és a Körtemuzsika-díjat is. A szerzőt 2007-ben József Attila-díjjal és a Bács-Kiskun Megyei Közgyűlés Elnökének különdíjával tüntették ki.

Kétéves korában izomsorvadásos betegség támadta meg. Ennek következtében súlyos mozgássérült lett. Mivel családja is széthullott körülötte, egészségügyi gyermekotthonba került, ahol éles, nyílt szellemmel töltötte mindennapjait értelmi fogyatékos társai között. Tizenévesen kezdett el írni. A 80-as évektől cikkei, glosszái és novellái jelentek meg az Élet és Irodalom, Emberhalász, Debreceni Napló, Magyar Ifjúság, Ifjúsági Magazin és más folyóiratok

hasábjain.1986-ban megalapította a Mozgássérült Eszperantisták Levelező Körét, és két éven át vezette. 1990-ben a Magyar Televízió „Nagy Élet” címmel csaknem egyórás dokumentumfilmet forgatott vele, melyet a németországi művész moziban, mint „híradófilmet” vetítettek. Azóta számos nyomtatott sajtó- és televíziós interjú készült vele. 1992-ben megalapította a Szerelének amatőr színjátszó csoportot, amely 1993-ban megnyerte a Nemzetközi Amatőrszínjátszó Fesztivált.1997-ben beválogattak az Élet és Irodalom legjobb novellistáit közlő antológiába. 2002-től a Magyar Hírlap rendszeresen közli publicisztikáit. Müller Péter Sziámi ösztönzésére kezdett el gyerekeknek írni. A Gergő és az álomfogók megírásához a budapesti Sziget Fesztiválon szerzett élményei is hatással voltak rá. 2003-ban feleségével, Cséplő Noémival megalapították az Álomfogó Varázslat „táv-bűbájosképző” levelező iskolát gyerekeknek és felnőtteknek, melynek célja az általános műveltség, hagyományörzés és olvasásra-nevelés elősegítése.

Legfrissebb könyve: EzoPara - Pongrác Kiadó, 2010 (Machó Zsófiával közösen)

Televíziós munkák: Barátok közt produkció - forgatókönyvíró (2000), 2005: a Magyar Televízió riportfilmje az Akiktől érdemes tanulni című sorozatban, Szenes Andrea közreműködésével.

Jómagam nagyon hálás vagyok neki, hogy megírta ezeket a könyveket, s csak ajánlani tudom mindenkinek, de leginkább azoknak, akik unalmasnak találják, a tőri órákat, és az életet is.

V. P. Borovicka: Híres politikai merényletek Fekete Rebeka (Ibolya Utcai Általános Iskola 8.o.)

Kedves Diáktársaim!

Én Vaclav Pavel Borovička: Híres politikai merényletek című könyvéről fogok beszélni. Ezzel a könyvvel nem is olyan régen találkoztam. Ez egy majd harmincéves könyv, amelyet 1979-ben Czagány Iván fordított le. Borovičkától, cseh származású írótól megszokott, hogy alaposan körbejárja a témát, több szemszögből láttatni engedi az eseményeket, felfedi a mozgatórugókat, elrántja a függönyt, hogy a „kulisszák” mögé láthassunk, megmutatja a hátterét minden merényletnek. Néhány általános ismertető a könyvről: Borovička arra vállalkozott, hogy a világtörténelem legjelentősebb politikai merényleteit bemutassa. Az író tovább megy a merényletek pusztja felsorolásán és szinte már regényszerűen ír le egy-egy merényletet.

A könyv elején egy rövid bevezető található, amiben Borovička beszél a politikai merényletekről. Az első merénylet még az időszámításunk előtti időben II. Philliposz (II. Fülöp) makedón uralkodó idején játszódik. Majd az ókori Római Birodalom korában történt merényletekről beszél az író.

A könyv túlnyomó részét a 20. században lejátszódó merényletek adják. Nem véletlenül! Viharvert, világháborús rövid 20. századunk telis-tele gyilkosságokkal! A Szarajevóban történtektől kezdve a Hitler elleni majdnem összes merényletig bezárólag minden főbb, fontosabb és érdekesebb merényletet tárgyal. Engem, a Hitler elleni merényletek érdekelték a leginkább. Minden merényletet

pontosan leír, és ha jó a képzelőerőd, akkor magad elé tudod képzelni az ott történeteket.

A 20. századi merényletekről szeretnék egy kicsit bővebben beszélni.

A merényletek úgymond a 20. században igen gyakoriak voltak. Számtalan merényletet követtek el politikusok, katonai vezetők ellen. Én kettő merényletet emelnék ki, amelyek a regényben is megtalálhatóak.

Az egyik „A történelem legdrágább merénylete” címet kapta.

Sokan úgy gondolhatják a címből ítélve, hogy azért a legdrágább, mert rengeteg pénzbe került. De nem! A drágaság azért mondható, mert rengeteg zsidó életébe került. Ernest von Rath elleni merényletet írja le a fejezet elején. Herschel Feibel Grynspan lengyel származású zsidó fiú meglövi von Rath német nagykövetet. A szülei kitoloncolásáért való bosszú miatt. Ezt az ürügyet kihasználva Hitler náci Németországa az úgy nevezett „kristályéjszakán” zsidók százait lincselik meg, s kb. 30 ezret hurcolnak a már épülő koncentrációs táborokba. Zsinagógákat és zsidó üzleteket gyújtat fel az SA embereivel és a rendőrség teljes kizárását kéri, de még a tűzoltók sem olthatták el a tüzeket. Ami nagyon érdekes, hogy Grynspan nem ölettek meg, hanem börtönről börtönre vitték, sőt még különleges bánásmódot is kapott majd később szabadulás után családot alapított és öregségére halt meg.

Joggal merülhet fel a kérdés, amit a könyvben Borovička is tárgyal, hogy véletlenszerűen kapta az életet vagy jutalomként?

A másik a „Pokolgép Hitler ellen” című fejezet. Hitler ellen összesen 42 merényletet követtek el. Szerintem, nemhiába. Ebben a merényletben Hitler ellen pokolgépet, azaz bombát vetnek be. Egy Georg Elser nevű asztalos követte el a merényletet. A müncheni Udvari Sörfőzde pincéjébe rejtett óraművel időzített pokolgéppel akarta eltenni Hitlert láb alól. Georg Elser jól kitervelte a merényletet. Merényletének oka az volt, hogy felnőtként rájött, hogy a világ rossz és a munkásság helyzete egyre csak romlik. Hitlert nyers agressziója miatt ítélte el és ezért akart életére törni. Elser terve már-már tökéletesnek is mondható. Először is állást szerzett a Waldenmaier-cégnél azért, hogy megfelelő mennyiségű lőport szerezzen. Gyutacsra is szüksége volt, így Königrunnba ment és az ottani bányában addig törte a követ ameddig össze nem gyűlt a megfelelő számú gyutacs. Mikor megvolt minden a pokolgép elkészítéséhez, elutazott a szüleihez és ott összeállította a pokolgépet. A sörfőzde pincéjében a szónoki emelvény alatt található oszlopot kiszemelte magának, le is mérte és megfelelőnek bizonyult a bomba elrejtéséhez. Ezek után minden nap lejárt az Udvari sörfőzdébe és minden este zárásig maradván a pincében vájta a lyukat a bombának. 1939. november 8-án huszonegy óra húsz perckor felrobbantotta a bombát, de hiába, célját nem érte el. Hitler ekkor már nem tartózkodott az épületben. A merényletet követően Hitler megparancsolta, hogy senki nem hagyhatja el az országot. Elsért el is fogták. A merénylet előkészületeiről azért tudunk ilyen sokat, mert a Gestapo emberei kivallatták Elsért. Viszont néhány tényező homályos.

Szerintem ez a legérdekesebb merénylet mivel leírja, hogy készítette el Elser a bombát és izgalmas is. A könyv végén van egy időrendi áttekintés ahol a további merényleteket felsorolja és egy-egy mondatot ír róluk. Én ezt a könyvet nem tudtam letenni. Szerintem nagyon érdekes könyv és sokat lehet belőle tanulni.

Mindenkinek ajánlom, aki szereti a történelmet és szeret olvasni. Ezt a művet már csak könyvtárban vagy antikvárium polcain lehet csak megtalálni!

Remélem tetszeni fog annak ez a könyv, aki elolvassa. Köszönöm a figyelmet!

Dr. Bruce Goldberg: Előző életek – jövőd életek **Érlaki Zita (Ibolya Utcai Általános Iskola 8.o.)**

Kedves Diáktársaim!

Az én könyvválasztásom Dr. Bruce Goldenberg: Előző életek jövőd életek című könyvére esett. Már a címen látszik, hogy ez nem egy hétköznapi tini regény. Hiszen előző életek jövőd életek? Mit jelent ez? Ezt fogom én most szemléltetni. Az író könyve megírása közben saját megtörtént esettörténeteit használja fel az előző életbe vivő regresszió, azaz visszaesés, és a jövőd életbe vivő progresszió, azaz a haladás köréből, hogy megvilágítsa a karma működésének törvényeit. A karma ok és okozat viszonyát, kölcsönhatásait, törvényeit jelenti első ránézésre. A karma törvényei szerint minden cselekedetünk egy annak megfelelő következménnyel jár; illetve minden, ami történik a világban, az maga egy következmény. Nagyon fontos megemlíteni, hogy ez a könyv nem az emberekkel akarja elhitetni a parapszichológiát – az emberi tapasztalással kapcsolatos szokatlan jelenségek tudományos vizsgálata – hanem nekünk akar segíteni annak megértésében, hogy miért tesszük, amit teszünk, s megmutatni, miként kerülhetjük el, hogy újra és újra ugyanazokba a hibákba essünk. A könyv olvasása közben nagyon sok történettel ismerkedhetünk meg, én mégis a hozzám legközelebb esőt választottam ki.

„Közel öt évvel ezelőtt felhívott egy férfi, Arnold néven mutatkozott be, A felesége javaslatára hívott fel és kért kezelést. A további beszélgetések folyamán kiderült, hogy Arnold nagyon bizonytalan és félnék ember. Hat kezelés után kezdte jobban érezni magát így megköszönte segítségemet és elment. Azt hittem sosem látom többé. Két hónap telt el és Arnold újra hívott nagyon zaklatott volt azonnal el akart jönni. Egy novemberi délutánon Arnold különös előző életet írt le. Arnold neve Thayer volt, egy kis faluban élt Bajorországban 1132-ben. Látszott, hogy nagyon fél miközben kérdezem. Hol vagy most? Az asztal alatt. Mit csinálsz az asztal alatt Thayer? Eszem a vacsorámat. Miért az asztal alatt eszed? A láncok túl rövidek, hogy az asztalhoz üljek. Milyen láncok? A kezeim és a lábaim az asztalhoz vannak láncolva. Ki láncolt oda? Gustave. Ő ki? A mesterem.

Mióta vagy odaláncolva? Mióta bezártuk az üzletet. Hogy bánik veled Gustave? Gyűlöl engem. Korbáccsal ver. Mások előtt is? Óh igen. Akkor boldog, ha megalázhatsz. Van valaki, aki előtt különösen szeret megaláznod? Hát igen. Van egy lány a neve Clotilde. Gazdag családból származik és azt hiszem szeret engem.

Thayer életének egy meghatározó eseményéhez vittem előre. El tudod mondani mi történik most? Félek. Gustave nagyon dühös rám. Miért? Clotilde komoly érdeklődést mutatott irántam, megkért, hogy menjek el a házukba megcsinálni pár munkát. Mit mondott Gustave? Azt, hogy nem mehetek. Rendben mire ötig

számolok, menj előre a probléma megoldásához. Megint le fog láncolni. Mi történik ezután? Nem engedem neki. Kiabálok ő meg nevet. Mit csinálsz? Megtámadom. A földön vagyunk. Mit csinál Gustave? Egy késszerű szerszámmal óh Istenem megszúrta! Mit érzel most? Fájdalmat. Azt hiszem meghaltam.

A következő hat hónapban tartottam Arnolddal a kapcsolatot és sokkal jobban érezte magát az önbizalma is megnőtt.

Arnold kezelése után másfél évvel egy Brian nevű ügyvéd hívott fel azzal a panasszal, hogy irányítani akar más embereket. Március végén egy nagyon érdekes előző életbe vittem vissza.

Mit látsz most? Dolgozom a boltomban. Milyen üzlet ez? Valamiféle fémműves. Milyen évet írunk? 1130. Mi a neved? Gustave. Van valami, amit a munkádban nem szeretsz? Az az átkozott, félnótás segédem. Mi a neve? Thayer.

Hogy bánsz vele? Ha. ha! Etetem, ruházom és verem. Ezután Gustave-ot 1135-be vittem. Hogy megy az üzlet? Az jól de az a nyavalyás inas csak arra a lányra tud gondolni. Ki az a lány? Clotilde. Ki az a Clotilde? Egy gazdag nemes lánya. Képzeld, ez a félnótás azt hiszi, egy ilyen lány szerethet egy olyat, mint ő.

Brient a Gustavval való konfliktus megoldásához vittem.

Mi történik most?

Elintézem Thayert egyszer és mindenkorra.”

Innen már ismerős számunkra a történet vége, de biztos sokunkban vagy legalábbis bennem felmerült a kérdés, hogy Arnold azaz Thayer és Brian azaz Gustave találkoztak-e valaha ebben az életükben? Erre a válasz az, hogy nem találkoztak, és ha találkozniuk kellett volna már a kezelésük előtt sor került volna rá.

Ezzel a kis ízelítővel remélem sokatokat inspiráltam, hogy olvassátok el ezt a könyvet.

Végezetül pedig köszönöm ezt az 5 perc figyelmet.

Libakerti Könyvtár

AZ IRODALOM ÉS ÉN

Negyedikes gyerekek
irodalomról, írókról, könyvekről

A DEBRECENI VÁROSI KÖNYVTÁR IV. DIÁKKONFERENCIÁJA

*Helyszín: Libakerti Könyvtár
(Viola u. 23/a)*

Időpont: 2010. november 23. 14.00 óra

A szakmai értékelő bizottság
tagjai:

Szabóné Csehely Edit
igazgatóhelyettes
Debreceni Városi Könyvtár

Tamás Zsolt
könyvtárvezető
Tócóskerti Könyvtár

Megnyitó:
Dr. Papp Csaba
önkormányzati képviselő

Házigazda és a rendezvényt levezeti:
Czeplédi Erika
könyvtárvezető

Fekete István: Vuk

Bús Dániel (Dózsa György Általános Iskola)

Bús Dániel 4.b osztályos tanuló vagyok a Dózsa György Általános Iskolából. Szeretek olvasni kicsi korom óta. Most Fekete István Vuk című könyvét mutatom be.

Mióta az eszemet tudom, azóta szeretem a rókákat. Harmadik osztályos koromban kötelező olvasmánynak kaptam a Vuk című könyvet. Ezt nagy örömmel fogadtam, mert kedvencem volt a könyv alapján készült rajzfilm is, ezért lelkesen kezdtem neki az olvasásnak.

Fekete István számos más műve között '40 és '66 között írta meg a máig legsikeresebb ifjúsági regényeit. Ezek az állattörténetek az ember és a természet viszonyát mutatják be. Ezek közül nekem a Vuk tetszik legjobban. Egyes részeken sírtam a meghatottságtól máskor nevettem a különös kalandokon, vagy izgultam, hogy mi lesz a kis róka sorsa.

Vuk, a kis róka 7 testvérével és szüleivel egy tóparti rókavárban él, míg „a Simabőrű” meg nem öli szüleit és hat testvérét. Vuk megmenekülését annak köszönheti, hogy anyja, Iny kiment a kotorékból. Az árva Vukot nagybátyja, Karak veszi pártfogásába és tanítgatja sok, veszélyes, mulatságos vagy éppen szomorú kalandon keresztül a rókák szabad életére. Vuk nagyapja legendásan jó szimatát és vadász ösztöneit örökölte, így Karak védőszárnya alatt kiváló tanítványnak bizonyul és nemsokára túltesz tanítómesterén. Egy éjszakai portya során a Simabőrű házánál, akit a végzetes éjszaka óta az ember nevelt, Karak segítségével kiszabadítják és így már hármásban élnek míg Karak is a Simabőrű áldozata nem lesz.

Amikor eljön az ideje, a két testvérpárt választ magának és saját családjukkal élnek tovább a rókák szabad életét.

A történet olvasása során megismerhetjük az erdő állat és növényvilágát. Csodálatos leírások érzékeltetik a természetben történő változásokat.

Minden olyan gyerekeknek és persze felnőtteknek ajánlom, akik szeretik a természetet, az erdőket, az állatokat és rajonganak az izgalmas, megható, mulatságos történetekért.

Fekete István: Bogáncs

Ulimájér Jázmin (Ibolya Utcai Általános Iskola)

Én azért szeretek olvasni, mert egy könyv által eljuthatok a legérdekesebb helyekre, a múltba, vagy akár a jövőbe. Belebújhatok a legkülönbözőbb emberek és állatok bőrébe. Egy jó könyv mindig felvidít, ha rossz napom van, menedéket nyújt az egyhangú hétköznapiakban. Új ismereteket ad az engem körülvevő titokzatos világról.

Fekete István regényei azért állnak közel hozzám, mert megismerkedhetek a régi idők nyelvezetével, az egyszerű vidéki emberek életével, mindennapjaival. Fekete István közkedvelt írója a felnőtt és a gyermek olvasóknak egyaránt. Művei által még a mai városi ember is közel kerülhet a természethez, átérezheti annak szépségét.

Néhány közkedvelt alkotása: Kele, Vuk, Tüskevár, Lutra, Téli berek, Csi, Hú és persze a Bogáncs.

Én már nagyon sok könyvet olvastam, minek főszereplője állat volt, például ló, farkas, delfin, oroszlán és persze kutya. Ezért is örültem, amikor az iskolában kötelező olvasmányként épp egy ilyen adott föl a tanító néni. Igaz, mikor elkezdtem olvasni, féltem, hogy nem fog tetszeni a régies szóhasználat. De talán a végére ez tette még érdekesebbé.

Bogáncs, a kis pumi egy szeles decemberi éjszakán született. Anyja, az öreg Bogáncs már ekkor érezte, hogy ez a kölyke erőteljes és életrevaló lesz. „Bogáncs pumi a javából. Tehát nem puli, hanem pumi, aki ugyancsak a pásztorkutyák felekezetébe tartozik, de belül nyugább csontozatot, kívül pedig rövidebb szőrt visel. Más különbség nincs köztük, csak hasonlóság, ami a húséget, okosságot, kitartást és bátorságot illeti.”

A könyv Bogáncs boldog életét írja le a pásztorral. Pontosabban csak írná, ha egy nap a kiskutya egy nyúl után szaladván áldozatul nem esett volna a gyalázatos „tör”-nek. Így talált rá Dodó, a kedves bohóc. Így lopta el az ismeretlen egyén a cirkusból. Így került az öreg Iharos mesterhez. De egy ember sem pótolhatta az öreg Galamb számadó iránti tiszteletét és szeretetét.

Ez a könyv bővelkedik az izgalmakban, kalandokban. Eldönteni is nehéz, hogy számomra melyik a legkedvesebb rész. Hisz a kis pumi mindig újabb és újabb bonyodalmakba keveredik. Így végig szurkolhatunk érte, drukkolhatunk neki, hogy ép bőrrel megússza a veszélyes helyzeteket.

Én talán akkor izgultam legjobban érte, mikor elrablója szekeréből elszökött a számára teljesen ismeretlen pusztába. Napokig élt így ezen a kietlen tájon, míg az öreg Iharos mester meg nem találta, s otthont nem adott neki.

Számomra a kiskutya megható történetének tanulsága az, hogyha kitartunk a nehéz időkben, nem adjuk fel a küzdelmet, előbb-utóbb jobbra fordul a sorsunk.

Őszintén ajánlom ezt az olvasmányt mindenkinek, aki szereti az állatokat, szereti a természetet, vagy egyszerűen egy izgalmas történetre vágyik. Biztos vagyok benne, hogy aki ezt a könyvet a kezébe veszi, nem fogja megbánni, sőt, le sem tudja majd tenni.

A „kóbor” kutya – gondolatok Eric Knight: Lassie hazatér című könyve nyomán Szilágyi Márton (DE Arany János Gyakorló Általános Iskolája)

Sietős kora őszi reggelen álmosan ültem az autóban, az iskolához közeli kereszteződésben, a piros lámpánál várakoztunk. Végre zöldre váltott a lámpa, indulhatunk! De nem történt semmi, állt a forgalom. Azaz mégiscsak történt valami: egy nagy fehér kuvaszszerű kutya ballagott át a kereszteződésen, a piros jelzéssel mit sem törődve át a zebrán. Sietősen, elszántan, de mégis méltósággteljesen haladt, nem nézett se jobbra, se balra, csak lépkedett egyenesen előre. Látszott rajta, hogy korábban jobb napjai lehettek, a lesóványodott kutya fehér bundája poros, szürkés volt.

Néhány hónappal korábban lehet, hogy nem figyeltem volna fel a kóbor kutyára, és a következő percben már el is felejtettem volna a látványt, hiszen - ahogy állandóan hallom otthon-, a kóbor kutyától jobb, ha távol tartjuk magunkat, mert veszett lehet, megharaphat, meg mindenféle betegséget ragaszthat ránk. Akkoriban olvastam Eric Knight Lassie hazatér című könyvét és el kezdett foglalkoztatni a fehér kutya története.

Lassie-nek, a szép, okos és jól nevelt skótjuhász kutyának éppen az okozta a szerencsétlenségét, hogy olyan tökéletes volt. Árucikké vált, eladták, mint egy zsák krumplit, mert a gazdái nagyon szegények voltak, és ha nem adják el, éhen halnak. Igaz a Carraclough család nagyon szerette Lassie-t, hozzáértéssel és féltő gondoskodással nevelte, ennek ellenére, ha nehéz szívvel is, de túladtak rajta, hogy ennivalót vehessenek maguknak másnapra. Három évig ellenálltak a herceg kérésének: „büszkék voltak rá, hogy ezt a kutyát még egy herceg pénze sem tudta tőlük elvenni. Igen ám, csakhogy a kutyának az ember az ura, az embernek pedig a sorsa. És jöhet olyan idő az ember életében, amikor úgy megveri a sors, hogy meg kell hajtania a fejét, és le kell nyelnie a büszkeségét, hogy a családjának betevő falatja legyen.” Legnehezebben Joe, a család iskoláskorú fia tudta elfogadni a kutya elvesztését, hiszen ők ketten rengeteg időt töltöttek együtt, sokat játszottak, és a kutya rendszeresen, hűségesen várta az iskola előtt, hogy együtt mehessenek haza. Lassie három alkalommal szökött vissza, annak ellenére, hogy az új helyén ketrecre zárták. „Kapart, és tágitott a rácson, aztán lyukat ásott, és izmos nyakát és hátát megfeszítve átszabadult a rács alatt.” Joe a harmadik szökése után elrejtette a mocsárban Lassie-t, az édesapja (Sam Carraclough) azonban ezt nem engedte. Vissza kellett vinni a kutyát a hercegnek, mert „a becsületnek csak egy útja van”, „ha az ember valamit eladott, megkapta a pénzt, elköltötte a pénzt- akkor ezen a dolgon nem lehet változtatni többé, és „ha már minden elveszett, nem marad semmi, csak a becsületünk”, és „abba kell belekapaszkodnunk amink van.” Amikor a herceg megtudta, hogy Lassie ismét megszökött tőle, nagyon mérges lett, összevitakozott a volt gazdával, és megegyeztek, hogy ha még egyszer visszaszökik a kutya, végleg otthon maradhat. A hazaszökés megakadályozására a herceg a Yorkshire megyében található Greenall Bridge-től több mint 700 km távolra, északra, a skóciai birtokára szállította Lassie-t. Sok öröme azonban nem volt a kutyában: „ott állt a megfeszült lánc végén s még mindig távolba vészett a tekintete – a messzi dél felé”. Lassie apró segítséggel ugyan, de kiszabadult, és a nagy távolság ellenére mocsarakon, folyókon, hegyeken átkelve hazatalált. Útközben sokféle emberrel találkozott, segítőkésszel, gonosszal, szüksége volt az ügyességére, hogy túlélje a hosszú utat. Lefogyva, sérülten, betegen ért az iskolához, Joe elé. „Inkább mászott, mint futott feléje; minden lépés külön erőfeszítésbe került. De mégis lépett egyet, még egyet, míg csak oda nem ért a kapu elé. Lezuhant és nem mozdult onnan.” „Ez egy erejét veszített kutya volt, mely megpróbálta fölemelni a fejét, de ez a fej nem akart fölemelkedni; megpróbálta a farkát csóválni, mely tele volt sebekkel és bogáncssal, megpróbált mindent, de csak egy gyenge, boldog, síros vinnyogásra futotta az erejéből.” „Célhoz ért, itt volt végre azon a találkozáson, ahová egy élet megszokása vonzotta.” Itt akár be is fejeződhetne a történet, de szerencsére a végül a jók elnyerik jutalmukat, Lassie meggyógyul, a család élete is jobbra fordult, és mindenki boldog lesz.

Visszatérve a nagy fehér kutyához: vajon milyen cél felé sietett a kereszteződésen át? Honnan jöhetett és hová tarthatott? Nem valószínű, hogy őt is eladták, és messziről szövik haza, mert manapság ez már nem szokás, de persze előfordulhat. Lehet, hogy meghalt, vagy kórházba került a gazdája, és őt keresi elszántan a kutya? Esetleg ráuntak, és kitették a városszélén, az útmentén, s most próbál hazatalálni? Esetleg a gazdája is hajléktalanná vált, nem tudja rendesen etetni, gondozni, s most együtt, néha külön járják az utcákat? Nem valószínű, hogy csak egy kis csavargásra, taláikára ugrott volna el otthonról, hiszen a nőstény kutyákra ez nem jellemző.

Sajnos segíteni nem tudok a nagy fehér kutyán, de nem is úgy viselkedett, mint aki bárkitől is segítséget fogadna el. Másnap kissé távolabb egy villamosmegállóban ismét láttam, egyedül volt, és nem barátkozott az emberekkel, nem koldult tőlük, úgy viselkedett, mint egy villamosra váró járókelő. Azután többet már nem láttam. Vajon célba ért?

Ajánlom Eric Knight Lassie hazatér című könyvét minden gyerekek és felnőtteknek, mert segít emlékeztetni rá, hogy a házi állatok nem játékszerek, nem lehet a sarokba tenni, ha megunjuk őket, nem lehet adni-venni, elcserélni, elajándékozni, de gondozni, nevelni kell őket. Ha már megszereztük, felelősséggel tartozunk értük.

P. R. Naylor: Tappancs Benke Lili (Ibolya Utcai Általános Iskola)

Már kicsi korom óta vannak könyveim. Anyukám mindig olvasott nekem és arra tanított, az olvasás öröm. Amikor iskolás lettem és megtanultam a betűket mindig olyan könyveket kaptam, amiket érdeklődéssel olvastam. Voltak benne természetéről és állatokról szólók egyaránt. Aztán ahogy nagyobb lettem már a regények is érdekelni kezdtek. Egy ilyen alkalommal olvastam a Tappancs című könyvet. Ajánlom azoknak, akik szeretik a kalandokat, az izgalmas történeteket, ja és az állatokat.

A regény írója Phyllis Reynolds Naylor író. 1933-ban született Indianában. Mélyen vallásos családból származott. Rengeteg sorozatot írt gyermekeknek és fiatal felnőtteknek. Nagyon korán már 12 évesen történeteket írt. Első regénye 16 éves korában készült el. Legismertebb sorozata itthon Tappancs néven jelent meg. Ezért az alkotásáért neves díjakat kapott.

A történet egy 11 éves kislányról szól. Marty – így hívják a fiút – elment a hegyre vadászni az apjával. Egyedül maradt és meglátott a bokorban egy sovány, félős kutyát. Barátságosan közelítette meg és az állat nem félt tőle. Összebarátkoztak, és nagyon megszerették egymást. De sajnos Marty nem vihette haza magukhoz, ezért karámot és biztonságos házikót épített neki. Minden nap gondoskodott róla, élelmet vitt neki. Ahogy telt-múlt az idő kiderült, hogy a kutya tulajdonosa egy gonosz vadász ember, aki azzal a kutyával, amelyik nem megfelelően viselkedik és dolgozik, nagyon kegyetlenül bánik. Egy napon a szomszéd bernáthegyi kutya támadta meg Tappancsot. Csúnya véres sebek lettek

rajta. Marty nem tudta mitévő legyen. A kutya érdekében szólnia kellett a szüleinek. Állatorvoshoz vitték és a gyógyulás ideje alatt az egész család megszerette. Szerették volna megtartani, ezért elmentek a gonosz tulajdonoshoz. Ő persze csak jó pénzért akarta nekik adni. Mivel nem tudták megvenni a kutyát, Marty úgy döntött ledolgozza az árát. Mindenféle munkát elvállalt: gereblyézett, fát rakodott, gyomlált, súrolt és minden mást, amit a ház körül tenni lehet. A tulajdonos nem kínálta vízzel, örült neki, hogy valaki elvégzi ezeket a piszkos munkákat. Végül leteltek a gyötrelmes napok és Marty büszkén hazavihette Tappancsot.

A fiú elszántsága és kitartása példamutató, mert képes volt legyőzni az akadályokat és a félelmét, hogy megkaphassa Tappancsot.

Ez a történet jó példa arra, hogy egy kitűzött célt a nehézségek árán megfelelő kitartással el lehet érni.

Arról álmodoztam, hogy egyszer nekem is lesz egy kutyám. Végül a csoda teljesült és kaptunk egy kiskutyát. Eszembe jutott, hogy néha nehéz a kezdet, de kitartással és szorgalommal minden jól alakul majd.

Betty G. Birney: Spuri és a nagyvilág **Kovács Ágnes (DE Arany János Gyakorló Általános Iskolája)**

Tisztelt Hallgatóság, Kedves Könyvszerető Barátaim!

Sziasztok, a nevem Kovács Ágnes!

Kicsi gyermekkorom óta szeretem a meséket és az állatokat. Ezért minden olyan könyv, amely a két témát egyesíti a mű elolvasására „kényszerít”. Ha egy könyvesboltot látok, szívesen bemegyek nézelődni, de a könyvek illatát is nagyon szeretem. Egy ilyen nézelődés során találtam meg Spurit. Magamhoz szorítottam és odarohantam anyához. „Anyu, ez a könyv kell nekem!” kérleltem őt. Eredménnyel. Így történt, hogy aznap este már el is kezdettem olvasni.

Ezt a bájos könyvet Betty G. Birney írta, aki számos gyermekműsornak írt epizódokat és több mint 25 gyerek könyv szerzője. Művei között szerepel a vicces aranyhórcsógról szóló Spuri sorozat (Spuri és a nyaralás, Spuri és a barátság ... stb), A Tyrannosaurus Tex és a Toy Story történetben is segédkezett. Munkái közül egy Emmy és három Humanitás Díjat kapott.

Miután a könyvet elolvastam az egyik reggel iskolába menet azon törtem a fejem, hogy vajon mi történne akkor, ha a mi osztályunknak is vigyázni kellene egy ilyen kis Spurira. Nézzük csak! Nálunk a 4.c-ben mindenki szereti (bár eltérő módon) az állatokat. Van olyan kislány, aki tudományosan közelítené meg az állat gondozását. Milyen hőmérsékleten kell tartani? Hányszor kell etetni és itatni? Mikor kell vele játszani, hányszor kell fürdetni ...stb.? Te jó ég !!!

Egy másik osztálytársam halálra szeretgetné! Visongana, a levegőbe dobálná és babázna vele. Ó, és talán ki is rúzsozná, ha engednék neki?

No és persze én, vajon hogyan gondoznám? Hol tartanám? És mit szólnának hozzá Anyáék? Ennyi rengeteg kérdés! Anyu, ő imádná! Apu is, csak ő messziről! A testvéremtől inkább óvnám! A szobámba tenném az asztalomra, ahol

régen az akváriumunk volt. Így mindig láthatnánk egymást, hisz én nagyon szeretném őt. Beszelnék hozzá, simogatnám, etetném és itatnám...

De ekkor megérkeztem az iskola elé és az álmodozásom véget ért. Egyszer úgy is lesz hörcsögöm! Gondoltam, magamban és derűsen sétáltam be sulikapuján.

Ajánlom ezt a könyvet mindazoknak, akik szeretik az állatokat és gondoskodnak is róluk. És azoknak is, akik csak azért szeretnének állatokat tartani, mert "a szomszéd gyerekeknek is van!" Mert miután elolvasták, talán ők is elgondolkoznak azon, hogy milyen nagy felelősséggel jár egy ilyen kis élőlény szeretete és gondozása.

Köszönöm, hogy meghallgattátok az előadásomat!

Egy szabadlelkű fiú

Szabó Balázs (DE Arany János Gyakorló Általános Iskola)

Nyári kalandjaim Tommal

Én a könyvekkel és az olvasással való kapcsolatomat nehezen tudtam volna jól megfogalmazni, de éppen az általam bemutatni kívánt regényben találtam meg erre a tökéletes magyarázatot.

„Az emberi tevékenység nagy törvényszerűsége, hogy munka az, amit az embernek kötelező megtennie, és játék mindaz, ami nem kötelező. És ha valakit-legyen az férfi vagy kisfiú-valamire rá akarunk venni, csak annyit kell tenni, hogy akadályt gördítünk elé.”

Ezek a bölcs gondolatok nem egy komoly filozófustól származnak, hanem Mark Twaintól. Ugyanis a könyv, amit ajánlani szeretnék Mark Twain: Tom Sawyer története című könyve. Már több mint egy éve állt a polcomon a többi között ez a könyv, amit egyszer apával vásároltunk. Apukám nagy megörült, amikor meglátta a könyvesbolt polcán, hiszen ezt ő is olvasta. Nekem viszont csak az a két jelző jutott eszembe, hogy vastag és apró betűs. A nyár végére azonban ez a két tulajdonság izgalmasra és kalandosra változott.

A könyv írója 1835. november 30.-án született Samuel Langhorne Clemens néven. Izgalmas és hánytatott sorsa volt. 12 éves korában, apja halála után, dolgoznia kellett. 18 évesen világgá ment. Volt nyomdászsegéd, gőzhajó kormányos, ezüstbányász és újságíró. Ismertté két ifjúsági regénye, a Tom Sawyer kalandjai és a Huckleberry Finn kalandjai tették. 1910. április 21.-én halt meg. A Tom Sawyer kalandjait saját gyermekkori élményei alapján írta.

A történet az 1840-es években játszódik egy Mississippi parti kisvárosban. Tom 12 év körüli árvagyerek, aki nagynénjével, Polly néniével él. Velük van még féltestvére, Sid, Jim a néger szolga és Mary nevű unokatestvére. A főhős, Tom rendkívül találékony és fantáziadús fiú, aki barátjával, Huckleberry Finnnel hihetetlen kalandokba keveredik. Iskolába járni és tanulni nem szeret, de a regény folyamán becsületességről és bátorságról tesz tanúbizonyságot. Az író rendkívül jó humorral fűszerezi a történetet.

Kedvenc fejezetemben Tom és Huc éjjel elszöknek otthonról a folyó túlsó partján fekvő Jackson szigetre kalózkodni. A szigeten horgásztak, fürödtek,

teknősbékatojást gyűjtöttek és felfedezőset játszottak. Közben itthon mindenki őket siratja, mert azt gondolják vízbe fulladtak. Miközben ők roppant férfias dolgokkal múltatták az időt, már a gyázmiséjüket is megrendezték a falu templomában. A tiszteletes úr éppen őket méltatta, amikor mindenki örömeire előbújtak a szószék mögül. Olvasás közben szinte úgy éreztem én is ott vagyok a fiúkkal a szigeten. De „voltunk” kincset keresni, felderítettünk egy gyilkosságot, utaztunk léghajóval. Tom és Huc nagyon jó barátaim voltak a nyáron.

Ajánlom ezt a könyvet elsősorban azoknak a gyerekeknek, akik szeretik a humort, az izgalmat, a kalandokat, és akiknek fontos a barátság. És ajánlom minden felnőttnek, aki volt gyermek.

Vakáció szülők nélkül

Óri Gábor Dominik (DE Arany János Gyakorló Általános Iskola)

A könyvvel úgy talákoztam, hogy kötelező olvasmány volt, így hát duzzogva kezdtem az olvasásához. De ahogy haladtam a történetben úgy kezdett egyre érdekesebbé válni. Ezt a könyvet szeretném most bemutatni:

Hat srác, szülők nélkül elindul sátorozni a Duna-partra. Mindent egyedül kell megoldaniuk, még a főzést is.

Ez azért elég meredek! Nekem legalábbis, mert én még egy rántottát sem tudok elkészíteni. Mentségemre legyen mondva, még csak 10 éves vagyok. A regényben a fiúk találnak egy farönköt, annak tetején ülve „hajókáznak” a Dunán. Mint említettem szülőmentes sátorozás volt. Még szerencse, mert ezt a látványt csak néhány erős idegzetű szülő tudná elviselni. Később felfedeznek egy szigetet, és két csapatra oszlanak. Az egyik csapat a szigetre települ, a másik a régi helyen marad. Számháborúzni kezdenek egymással, a tét a sziget megszerzése, ill. megtartása. Minden úgy történik a háborúban, ahogy a nagykönyvben meg van írva. Hadüzenet, követek, zászlókészítés, tagtoborzás kémkedés, hadifoglyok. Csupa izgalmas dolog! Aki kíváncsi rá, melyik csapat nyerte a csatát, olvassa el a könyvet! MEGÉRI!

Az én kedvenc szereplőm Tuka volt, mert őt belső tulajdonságai és viselkedése miatt mindenki tisztelte. Én is ilyenre szeretnék válni!

A könyv humoros, izgalmas és tanulságos volt. Az egyik legviccesebb rész az volt, amikor Pólika Pál rászólt a gyerekekre, hogy „ENYIM KULUP”! Számomra a leghumorosabb figura Bádogos volt, aki sokáig a bográccsal a fején jött-ment. Úgy gondolom, ha minden égitest kolbász vagy szalonna képében a lába előtt landolt volna, ő sitty-sutty megette volna. Persze hozzátenné, hogy csak azért pakolt mindent a nagy bendőjébe, hogy megteremtse az akadálytalan közlekedést.

Bár a történet sok viccet tartalmaz, mégis tanulsággal szolgált; amikor az egyik csapatnak segítségre volt szüksége a pajtások nyomban csónakba pattantak, hogy megmentsek egymást.

Csukás István, a könyv szerzője, 1936. április 2-án Kisújszálláson született. Közel 100 könyve jelent meg Magyarországon és külföldön. A Nyár a szigeten című könyvét meg is filmesítették, Le a cipővel! címen.

Most engedelmeükkel veszem a KULUPOM és távozom!

Balázs Ágnes: Lufi és Szamóca

Bakonyi Blanka (DE Arany János Gyakorló Általános Iskola)

Ezen a nyáron két regényt olvastam el, az egyik a Rumini és a négy jogar, a másik a Lufi és Szamóca. A második könyvet fogom bemutatni, mert ez tetszett jobban. Reggelente amikor felkeltem, vagy a nagy melegben napközben olvastam egy-egy fejezetet belőle. A könyvet 10. születésnapomra kaptam szüleimtől július 21-én.

Szereplők:

Lufi: Egy lány, aki nem szereti a becenevét. Nagyon szeret játszani és állatbarát. Imádja a kalandokat és a csokit.

Tornádó: Egy barátságos, ugrabugráló kutyus.

Szamóca: Ő sem szereti a becenevét, viszont nagyon kedves fiú.

Krisztike: Nem lehet vele játszani, mert nagyon nyávogós.

Lufi anyukája: Mindig csak ül a dolgozószobában és számol.

Lufi apukája: Egyfolytában a fürdőszobában tanul a vizsgára.

Lufi nagymamája: Fáradhatatlanul főz, mosogat és takarít.

Gizi néni: Tanár néni; nagyon kedves, de néha ijesztő is tud lenni.

Pál Laura: Osztálytárs; rókahangú, utálatos lány.

Nagyon izgalmas, vicces történet. Mindig vártam a következő fejezetet. Fiúknak is, lányoknak is ajánlom, mert ezek a kalandok akár a mi osztályunkban is megtörténhettek volna. A történet egy kislányról szól, akit Lufinak hívnak. Egyszer nagyon unatkozott és szeretett volna játszani valakivel. Eldöntötte, hogy vesz magának egy aranyhörcsögöt, de már nem volt hörcsög a kisállat-kereskedésben. Viszont volt egy kutyus. Nagyon aranyos volt, ezért megkérdezte az eladót, hogy meg lehet-e venni ezt a kutyát. A bácsi csak találta az állatot, ezért ingyen odaadta neki. Hazafelé menet elnevezte Tornádónak, mert mindig körbetekerte a pórázzal. Minden nap kivitte játszani. Egyszer mikor sétáltak, találkozott egy fiúval, akit Szamócanak hívtak. Nagyon jó barátok lettek. Eleinte egyikük se szerette a becenevét, de most megszerették valahogy. Így ketten vittek véghez csínytevéseket.

Elmesélek egy pár olyan történetet, ami a barátokkal megesett. Egy nap kimentek Krisztikével játszani a parkba, de vele nem lehet bírni, ezért Lufi odanyomott a kezébe egy kis aprót és azt mondta neki, hogy annyi fagyit ehetsz, amennyit akarsz. Közben Szamóca sétálgatott és talált egy papírt, amire ez volt írva: Ma este a fagyisbódé mögött, a kukánál találkozunk. Gondoltak egyet és elmentek, de nem találtak semmit, csak egy fakaput, ami zárva volt. Egyszer csak suhancok világítottak rájuk lámpával, lefotózták őket fényképezőgéppel, elfutottak és a lámpát meg otthagyták. Hátrafordult a két barát s látták, hogy a kapura van festve egy nyíllal átlőtt szív és ők benne állnak. A képet a „bűnözők” be akarták rakni az iskolaújságba, de ez nem sikerült. Hogy miért nem? Az majd kiderül a könyvből.

A másik történetnél már eljött a karácsony. A Lufi osztályában mindenkinek húznia kellett egy nevet és őt megajándékozni. Lufi Gizi nénit húzta és azt gondolta, hogy kalapot vesz neki. Elment a kalapos nénihez. Kinézett egy lila kalapot. Éppen mondani kezdte, hogy ezt kéri, amikor a néni azt mondta: Az a kalap már elkelt. Pont most ment ki egy kedves, aranyos néni és holnap visszajön a kalapért. A kislány addig kérlete a nénit, hogy adja el neki, mígnem odaadta. Másnap az iskolában átnyújtotta Lufi az ajándékot és kiderült, hogy Gizi néni akarta megvenni a kalapot, így hát nagyon örült neki. Lufit Pál Laura húzta, akit az osztályban a legjobban utált. Egy nagy gömbölyű, piros lufit adott ajándékba, azért mert Szamóca még régebben elmondta Pál Laurának (pedig ő sem szerette, sőt utálta Laurát), hogy Dalos Hannát (Lufit) Lufinak becézi az anyukája. Ezen nagyon megsértődött és még sírt is, mert az egész osztály így hívta: Lufika. Ezt biztos Pál Laurától tudták meg. Ráadásul Gizi néni megdicsérte Laurát, mert kedves ajándéknak tartotta a lufit. Kifele jövet Lufi megbotlott és hasra esett. Nem bírta tovább, elkezdett sírni. Erre odament hozzá Szamóca. Lufi nagyon haragudott rá, de ahogy kiejtette a száján, hogy Lufi, elszállt a mérge, olyan szépen tudta mondani. Hazafelé menet arra gondolt, hogy majd otthon kilyukasztja túvel a lufit. Mikor hazaért pár nappal később karácsonykor megkapta, amire a legjobban vágyott: egy kistestvért, egy kis Lufit.

Életrajz: Balázs Ágnes. Született: (Budapest, 1967. március 25. Férje: Gáspár András színművész, Gyermekei: Barnabás 1991, Bianka 1997) a Brüsszeli Szabadegyetemen, majd az ELTE bölcsészkarán, magyar-francia szakon folytatott tanulmányait követően 1993-ban végzett a Színház- és Filmművészeti Egyetemen, Iglódi István osztályában. Pályafutását színészként 1991-ben kezdte a Nemzeti Színház társulatában, ahol Shakespeare és Goldoni drámákban játszott főszerepet. 1994-től szabadfoglalkozású színművészként játszott a Buda Stage, a Karinthy Színpad, a Vidám Színpad előadásában, és a TV2 műsorvezetője volt. Mint színpadi szerző 2001-ben mutatkozott be a nagyközönségnek az Isteni show című musical szövegkönyvírójaként és zeneszerzőjeként.

Janikovszky Éva – Égig érő fű Pallós Dorottya (Dózsa György Általános Iskola)

Pallós Dorottya vagyok, a Dózsa György Általános Iskola 4. a. osztályos tanulója.

Nagyon szeretek olvasni. Erre akkor jöttem rá, amikor a szüleim mesét olvastak nekem és így én is kíváncsiskodni kezdtem, mi is lehet azokban a könyvekben? Elkezdtem olvasni és így egyre jobban ment az olvasás. Minél több könyvet vettem le a polcra, annál jobban érdeklődtem irántuk. Nagyon sok filmet láttam, amelyekről később kiderült, hogy történetük könyv formájában is olvasható. Miután elolvastam a könyvet is, rájöttem, hogy sokkal izgalmasabb, mintha filmen látnám. Erre van egy példám is, az „Égig érő fű”, amit nemrégiben olvastam.

Azért olvastam el ezt a könyvet, mert ez a cím nagyon felkeltette az érdeklődésemet. „Az a szép zöld gyep, csak az fog nekem hiányozni. Semmi más.” – mondta ezt szomorúan, a nyugdíjazás előtt álló Poldi bácsi, amikor a szép parkra gondolt, ahol dolgozott. Poldi bácsi, a nyugdíjba készülők köréért hajtogatja folyton, hogy „az a szép zöld gyep”, az fog hiányozni neki nagyon. A rohanó és ütköző, hangos és figyelmetlen felnőtt-társadalom általában nem nyitott ezekre a finomságokra – holott ezek azok a részletek, amelyek értelmet adnak az összes többinek. A gyerekek viszont értik. Misu is, a főszereplő kislány is pontosan érti, hogy ez MAGA A PROBLÉMA, a megoldandó feladat; ez most a világ, az udvar fedőelcsúfító keramikokockák felszedése és a hely befüvesítése. Poldi bácsinak a szép zöld gyep kell, a lelkének, az öreg szemének, ami parkorként évtizedeken át ezt a színt, ezt a formát nézte és vigyázta. És innentől csodálatos a mese: valószerűtlen, talán csak gyerekaggyal kitalálható kontúrokkal elrajzolt hétköznapi figurák, akik a kislány szavára csatárláncba állnak, és megszervezik, végrehajtják a legfontosabb dolgot, amit tehetnek: lesz zöld, égig érő fű a ház udvarán.

Miután most Poldi bácsiról esett szó, nézzük meg a történet többi szereplőjét is. Például nézzük Poldi nénit, Poldi bácsi feleségét, aki imádja a virágait és a macskáját. Poldi néni egy emeleten lakik Dezső bácsival, akinek Misu a fogadott unokája. Nekik hármójuknak van egy közös titkuk.

És persze ott van a mindig morcos Kamilla kisasszony és az éppen nála nyaraló unokahúga, „Síró baba”, akinek igazából Piroska a neve. Nem is említetük még a mindig rohanó fiatalokat, Brenner Oszkárt a szenes embert és kedves anyukáját. Ők mindannyian összefognak azért, hogy Poldi bácsinak örömteli meglepetést szerezzenek. Annyit elárulhatok, hogy mindent meg kellett mozgatni a meglepetés érdekében. Ha kíváncsiak vagytok erre a történetre, akkor olvassátok el a Janikovszky Éva – Égig érő fű című könyvét.

Néhány szó az íróról.

Janikovszky Éva 1926. április 23-án született. Gyermek és ifjúsági regényeket írt, de könyvei minden korosztálynak szóltak. Az író hangja, ábrázolásmódja és világa össze nem téveszthető másokéval. Most lenne 84 éves, halálával soha be nem tölthető ürt hagyott maga után. Nincs olyan gyerek és felnőtt, aki Janikovszky Éva regényeiből ne tudna idézni legalább egy mondatot.

Humoros, a felnőttek és gyerekek világának konfliktusaival foglalkozó nagyszerű könyveikért méltán kapott meg több rangos irodalmi díjat is. 1977-ben a József

Attila-díj, 1979-ben az Ifjúsági díj, 1986-ban a Gyermekekért díj, 1988-ban a Mosolyrend lovagja díjat, 1996-ban a Magyar Köztársaság Tisztikeresztjének, 2001-ben a Móra-díj, és 2003-ban a Kossuth-díj tulajdonosa lett.

Janikovszky Éva főbb művei:

Gyermekkönyvek: Kire ütött ez a gyerek? (1974), Már óvodás vagyok (1975), A nagy zuhé (1976), A lemez két oldala (1978), Már megint (1978), Az úgy volt... (1980), Már iskolás vagyok (1983), A Hét Bőr (1985)

Felnőtteknek szóló művei: Örülj, hogy fiú (1983), Örülj, hogy lány (1983), Felnőtteknek írtam (1997), Mosolyogni tessék! (1998), Ájlávjú (2000), De szép ez az élet! (2001).

Berkes Péter: Utánam Srácok! Lovas Eszter (Dózsa György Általános Iskola)

Berkes Péter ma is élő ifjúsági regényíró. 1931. november 12-én született Sopronban. Számos regényt írt /pl.:Ördöglyuk; A bánya rémei;Tied a világ;A fűre lépni veszélyes/ és ifjúsági ismeretterjesztő könyvet /pl.:Hangország;Várható időjárás;Az ország háza/.

Kiváló regényeiből filmváltozat is született mely filmekben nőtt fel a 70-es,80-as évek ifjúsága, vagyis a mi szüleink is... Pl.: Az öreg bánya titkai; Utánam srácok! Már óvodás koromban szívesen lapozgattam természettudományi könyveket. Amikor megtanultam olvasni, azt kértem a szüleimtől, hogy minden ünnepre vegyenek valami olvasnivalót. Az első könyvem a Cinke Bácsi volt, mert először tréfás könyvet választottam. Az utánam Srácok! Című könyvet apáék nyomták a kezembe, hogy olvassam el, mert az összes magyar ifjúsági regény nagyon jó.

A lakótelepen két egymással szemben álló fiúcsapat alakult ki. András csapata elsősorban leleményességgel, Andris ötletességével, technikai bravúrjaival, a Lada vezette csapat viszont erőszakosságával, verekedésével tűnik ki. Andrisék egy ügyes szerkezet - a hídrakéta - felhasználásával megleckéztetik Ladát. Lada csapata erre kiássa a csatabárdot.

Nagyon szeretem a sok tréfa és okosság miatt. Ajánlom azoknak, akik meg szeretnék viccelni társukat, de azért vigyázzanak, mint Andris, hogy ne kerüljenek bajba.

Tanultam is a könyvből: Ne legyünk gonoszak a társainkkal, mert el is hagyhatnak bennünket és egyedül maradunk. Az a rész nyerte el a tetszésemet a legjobban, hogy milyen furfanggal találta meg Béefká úr a játékautók elrablóját. Annak is megörültem, hogy a végén Ladáék és Andrisék kibékültek. Igazából ezt a regényt felnőttek is olvashatják, mert újra megtudják, milyen gyereknek lenni.

A regényből film is készült, ugyanazzal a címmel. A hetvenes – nyolcvanas évek nagy filmslágerai közt tartják ma is számon. (Utánam, srácok! 1975 rendező: Fejér Tamás, író: Berkes Péter)

Köszönöm a figyelmet!

„Menő” napló?

Kósa Réka (DE Arany János Gyakorló Általános Iskola)

Ezzel a fantasztikus könyvvel az utcán találkoztam, éppen velem szemben sétált. Csak vicceltem, a Libri Könyvárúháiban a könyvespolcon rengeteg féle könyv volt. A Kétévi vakáció, Utazás a Föld középpontja felé stb.

Nekem viszont ez a könyv került először a kezembe. Eleinte kicsit furcsálltam a címét: "Egy ropi naplója", hiszen hogy lehet egy ropinak naplója, a ropik nem írnak naplót! Aztán nézegettem, elolvastam a tartalmát és nagyon megtetszett! Ha most visszagondolok rá, igaz furcsa a címe, de ez keltette fel az érdeklődésemet. Még azon a napon, amikor megvettük ezt a könyvet, el is olvastam kb. a háromnegyedét.

Ebben a történetben a főszereplő Greg, napról-napra lejegyzeteli azokat az eseményeket, amelyek vele történnek. Én biztos nem írnék naplót. Már próbáltam, de nekem nincs türelmem hozzá! Én, ha meglátnék egy „Napló” feliratú füzetecskét, a bal vállamon üldögélő ördög azt mondaná:

„Nyisd ki, olvasd el!” – de a jobb vállamon mindig ott üldögél az anygalka, s azt suttogja: „Ne csinálj rosszat, jó dolgokat tegyél!” – mindig a jobb vállam győz!

Az én javaslatom az, hogy csak az írjon naplót, aki tud rá vigyázni! (Na meg persze az, akinek van hozzá türelme.) Ugyanakkor milyen jó visszaemlékezni a napló alapján, hogy mi történt velünk, néhány hónappal, évvel korábban.

Én nagyon szívesen járnék abba az iskolába, amelybe a főszereplő Greg járt. Abban az iskolában mindenkinek külön „szerepe” van. Például van osztály bohóca, képregény rajzoló stb., viszont az egész könyv arról szól, hogy Greg hogyan próbál bekerülni a „menők” csapatába.

Hogyan lehetsz „menő”?

- Ha bekerülsz az Einstein gyermekkora csapatba (és nem a Husi mondja hű csapatba)
- Ha megpróbálsz laza srácként viselkedni
- Ha a becenevedet, amit a kistesódtól kaptál (Bubi), eltitkolod barátaid előtt
- Ha kibírod a video-eltiltási heteket
- Ha kampányolsz a diákönkormányzati választásokon a pénztárosi posztért
- És, hogy mi a „sajtos tapizós” megtudod, ha elolvasod a könyvet!

Nekem nagyon tetszett ez a könyv, de van néhány észrevételem is. Először is a rajzok nem annyira tetszetek, legalább is azok, amelyek Greget ábrázolták. Azokon a rajzokon Gregnek mindig lefelé görbült a szája, így a rajzok nem voltak annyira vidámak. Zavart az is, amikor egy rajzon több szövbuborék is volt, s nem tudtam melyiket olvassam el először. Szóval szerintem beszámozhatták volna a szövbuborékokat a sorrendnek megfelelően.

A kedvenc részem az, amikor megtudjuk, hogy mi az alacsony intelligencia jele. Hogy mi? Tedd a kezed az arcod elé, és ha nagyobb az arcod, mint a kezed, akkor alacsony az intelligenciád!

A történetből külön kiemelném Greg anyukáját, aki a kedvenc szereplőm volt, a könyv olvasása során. Elsősorban a fantáziája ragadott meg, különösen akkor, amikor nagy családi zenélésről álmodozott. Ő a család legszerényebb tagja, ezért szinte „láthatatlan” a többi családtag számára.

Mindenkinek ajánlom ezt a humoros könyvet, aki meg szeretné tanulni a naplórírást és a menőzést!

Durrbele Dorka

Móré Blanka (Ibolya Utcai Általános Iskola)

Kedves gyerekek!

Az egyik kedvenc könyvemem fogom most bemutatni nektek, melynek címe: Durrbele Dorka. A barátnőmmel beszélgettünk olvasmányainkról. Gréti azt mondta, hogy neki a Durrbele Dorka a kedvenc könyve. Mivel én még nem ismertem, megmutatta az összes kötetet. Mesélt róla egy keveset, s így kedvet kaptam az elolvasásához. A hetedik születésnapomra meg is kaptam néhány kötetét. A sok kalandos történetet nagyon élveztem.

Írója Megan McDonald az amerikai egyesült államokbeli Pennsylvania államban nőtt fel négy nővérével. Mivel családjában mindenki remek mesélő volt, Megan alig jutott szóhoz, ezért inkább papírra vetette a történeteit. Gyermekirodalom témában diplomázott, majd könyvesboltokban, könyvtárakban és iskolákban dolgozott, mielőtt főállású író lett.

Dorka kalandjait 7 kötetben találhatjátok meg. Én ebből 4 részt olvastam el:

- Durrbele Dorka belevág,
- Durrbele Dorka híres lesz,-
- Durrbele Dorka megmenti a világot,
- Durrbele Dorka a látnok.

Most az első kötetet fogom Nektek bemutatni. Azért választottam ezt a könyvet, mert humoros, érdekes és izgalmas. Dorka olyan kalandokba keveredik, amely bármelyikünkkel megtörténhetne. Ennek a könyvnek Dorka a főszereplője. Ő egy kalandvágyó, örökmozgó lány. Kicsit szeleburdi, talán túl akaratos, és élénk a fantáziája. Elizabeth Blackwell, az első orvosnő a példaképe. Úgy tervezi, ha egyszer felnőtt, ő is orvos lesz. Hobbija a pizza-asztalkák gyűjtése. Kedvenc színe a piros. Állítólag evett már cápát. Van egy házi növénye, egy húsevő növény, Szájtáti. Cincogi pedig Durr kisasszony macskája. Az öccsét Búdinek hívják. Legjobb barátja Kavics, jópofa, kitartó és bátor barát. Frank Dorka bélyegyűjtő haverja. Durrbele Dorkának nem csak barátai és gyűjteményei, hanem egy Kaviccsal, Frankkal és Búdivel alapított klubja is van. Ebben a klubban mindent meg tudnak egymással beszélni, a szörnyű és a klassz dolgokat is.

Az egyik kedvenc részem a nyár után következő első napon zajlik. Dorka igencsak morcosan ment iskolába. Az első órában a tanárja, Brecky tanár bácsi bemelegítésképpen három szót írt fel a táblára.: kemencében, süttöt, pizza. A tanár megkérte a gyerekeket, hogy a szavak betűiből alkossanak új szavakat. Dorka a nem, nem, nem, nem és nem szavakat találta meg. Nagy lelkesedéssel emelte magasba a kezét. Fel is szólították, és elmondta az összegyűjtött szavakat. Brecky úr megkérte, hogy írjon fel még négy szót. Így hát a táblára kerültek még a csen, köp, penész és a szemét szavak. A tanár bácsi megkérte Dorkát, hogy a felfedezett

szavaiból alkosson egy mondatot. Ő a "Szemét, aki csen és köp." mondatot írta. Az osztálytársai persze dőltek a röhögéstől.

A könyvben tulajdonképpen Dorka hétköznapjairól, szeleburdi cselekedeteiről olvashattok. Sok vicces dolgot tesznek a barátaival, amikben természetesen ő a fő csíntevő.

Állítólag sok mindenben hasonlítok Dorkára. Anyáék szerint én is ugyanolyan életrevaló csajsi vagyok. Sok csalafintaságot tettem már és valószínűleg még fogok is. Sokszor keveredtem Dorkáéhoz hasonló szituációkba.

Ha te is olyan vagy mint Dorka és én, akkor azért, ha viszont szeretnél te is huncut lány (esetleg fiú) lenni, akkor meg azért olvasd el!

Ajánlom figyelmetekbe!

Csodálatos utazások Vernével Zsurzsa Dániel (DE Arany János Gyakorló Általános Iskola)

A nyári szünetben két könyvet kellett választani egy könyvlistáról. Az egyik, amit választottam, Jules Verne Utazások a Föld középpontja felé volt. Ezt a regényt már láttam filmen és kíváncsi voltam, hogy milyen könyvben.

Akik szeretik a kalandokat, azoknak tetszeni fog. A három főszereplő, Axel, Libendrock professzor és kísérőjük, Hans, rengeteg veszélybe kerül és keveredik ki belőle. Libendrock professzor Axel nagybátyja, aki felfedez egy titkosírást, amit egy tudós írt. Axel megfejti a titkot, de nem mondja el a professzornak. Végül, amikor már a professzor fel akarja adni, Axel elmondja neki, és a professzor egyből el akar indulni a Snaffels felé, ahol le lehet jutni a Föld középpontjához az írás szerint.

Nekem nagyon tetszett a történet. Teljesen beleéltem magam a kalandokba, ám a könyv nyelvezete nehéz. Nekem is sok mindent meg kellett kérdezni. Valaminek a jelentése a könyvben is benne van, és valamit csak később tudtam meg olvasás közben. Az olvasás során felfedeztem, hogy nagyon sok különbség van a könyv és az abból készült film között.

A könyvben Axel szerelmét nem viszik magukkal. Axel és Libendrock professzor Izlandra utaznak, amit a filmben nem tesznek meg. Amikor Hanszal megismerkednek, akkor továbbindulnak, és megtámadják őket a katonák, de Hans megvédi őket és továbbmennek. Amikor a filmben a parthoz érnek, átmennek egy szigetre, ahol bennszülöttek élnek. Onnan is továbbmennek egy szigetre, ahol csak egy vulkán van.

A filmben nincsenek kürtők, és csak lefelé mennek. Nincsenek különböző alagutak és nem tudnak eltévedni. Hansnak sem kell forrást fakasztania, amit a könyvben meg kell tennie. A filmben, amikor megállnak a tengernél, akkor hamar átjutnak, és nem keverednek viharba. Amikor a filmben megérkeznek, Axel meglát egy nőt, szól a többieknek, akik utánamennek, és amikor mennek az erdőn keresztül, csapdába esnek, amit a szörnyek csináltak, de az emberek megmentik és elviszik őket a falujukba. Ott találkoznak a törzsfőnökkel és megbarátkoznak vele. Aznap este a szörnyek elviszik a törzsfőnököt az ő főnökükhöz, aki becsukja őket egy börtönbe. Amikor felkelnek, észreveszik, hogy a főnök nincs ott. Még aznap este Hans és a professzor elmennek megkeresni, de amikor visszajönnek,

észreveszik őket, végül sikerül megmenekülniük. Még reggel elindulnak, és a főnök is elindul velük, de Hans ottmarad. A főnök mutat egy másik utat, és azon mennek, de arrafelé vannak a szörnyek és rájuk támadnak. Egy nagy sziklához érnek és felmásznak rá, de a főnöknek leesik a táskája, és ezért visszamegy érte. Ekkor a szörnyek őt megölik, de a többiek továbbmennek. Amikor kiérnek, akkor meglátogatják a bennszülötteket, akiket megtámadtak, és akik nincsenek jól. Végül visszamennek a hazájukba és történetüket senki sem hiszi el.

Látható tehát, hogy a film és a könyv között tényleg sok a különbség, sok olyan rész nem szerepel a filmben, ami nekem nagyon tetszett, de a könyvet sokkal érdekesebbnek és izgalmasabbnak találtam.

A szerzőnek több könyve is megjelent, például Utazás a Holdba, Utazás a Hold körül, 80 nap alatt a Föld körül, Grand kapitány gyermekei, Két évi vakáció.

Jules Verne könyvei nagyon népszerűek, a sci-fi (tudományos-fantasztikus) irodalom atyjának, megteremtőjének tekintik. Nagyon sok későbbi író is felhasználta műveit saját regényeiben, például Jókai Mór.

Regényeiből nagyon sok film készült, a történetek kalandossága miatt könnyű belőle filmeket készíteni.

Jules Verne regényeit mindenkinek ajánlom, aki szereti a kalandos, izgalmas, fordulatos történeteket.

Békés Pál: A bölcs hiánypótló Tóth Boglárka (Dózsa György Általános Iskola)

Köszöntök minden kedves gyereket és felnőttet!

Tóth Boglárkának hívnak, a Dózsa György Általános Iskola 4.b. osztályos tanulója vagyok.

Békés Pál A Bölcs Hiánypótló című könyvét szeretném ajánlani, nemcsak a gyerekeknek, hanem a felnőtteknek is. Hallgassátok szeretettel!

Néhány szó az íróról:

Békés Pál Budapesten született 1956. március 27-én. A budapesti Radnóti Miklós Gimnáziumban, később az Eötvös Loránd Tudományegyetemen tanult. Dolgozott magyar-angol szakos tanárként majd a Magyar Televíziónál az Irodalmi, Képzőművészeti, Színházi Stúdiót vezette. Tevékenykedett író, drámaíró és műfordítóként is. Felnőtt és gyerekönyveket is írt, de a gyerekeknek szóló irodalmat különösen a szívén viselte, ő volt a Gyermekkönyvek Nemzetközi Tanácsának magyar elnöke. Munkásságát díjakkal is elismerték, többek között 2006-ban megkapta a Magyar Köztársasági Érdemrend lovagkeresztjét is. Néhány jelentősebb gyermekeknek szóló könyve: A kétbalkezes varázsló, Doktor Minorka Vidor nagy napja, Borz a sámli, Viola violával, A Félőlény, A Bölcs Hiánypótló.

Ez utóbbi könyv egy szomorú esemény kapcsán került a kezembe. Van egy internetes könyves oldal, ahol többek között mindenféle hírek és vélemények jelennek meg könyvekről és írókról. Egy nap itt olvastam, hogy Békés Pál 2010 májusában meghalt. Már régebben olvastam tőle egy regényt, a Doktor Minorka Vidor nagy napját. Mivel a könyv nagyon tetszett, már akkor elhatároztam, hogy

olvasok még ettől az írótól. A könyvtárban járva A Bölcs Hiánypótlóra esett a választásom. Azóta ez lett az egyik kedvenc könyvem. Szerintem ez a könyv nemcsak gyerekeknek kedves olvasmány, hanem a felnőttek is tanulhatnak belőle. Miután én elolvastam odaadtam az anyukámnak és neki is nagyon tetszett.

„Egyszer volt, hol nem volt, túl a hegyen, túl a vízen, nem is egyen, hanem tízen, túl a földön, túl az égen, talán épp a világvégen, olyan messze, olyan régen, hogy nem látta senki, csak a telihold...”-kezdí művét az író, és ez a dallamosság végigkíséri az egész könyvet.

Az események eleinte két szálon futnak. Először megismerkedhetünk Pontos Idővel, az órával, akinek nincs időérzéke, Venyige II.-vel a szőrös rémmel, aki kicsi és csupasz és a Lyukkal, aki nem tudja, hogy egyáltalán érdemes-e lennie, mert ha van, mindenhol el akarják tüntetni. Ők hárman indulnak megkeresni a Bölcs Hiánypótlót, hogy tökéletlenségüknek véget vessen. Útjuk során sok kalandba bonyolódnak, még túlerőben lévő, gonosz bödönökkel is kénytelenek csatázni.

Amíg hőseink úton vannak, bepillanthatunk a Bölcs Hiánypótló mindennapjaiba, hogyan pótol fáradhatatlanul, tesz értelmetlen mondatot értelmessé. Kapujában sorban állnak a töröttek, a repedtek, görbék, csorbák, csalék. Megismerjük fontoskodó titkárát, a Bölcs Hiánypótló önfeláldozó munkáját, ami miatt mindenkire van ideje csak éppen önmagára nem. A Bölcs Hiánypótló egyetlen kérését tagad meg, ami miatt bajba kerül és ezzel együtt nemcsak ő, hanem azok is akiket külső vagy belső hiányok gyötörnek. Itt kapcsolódik össze a két szál. Három tökéletlen hősünk indul megsegíteni azt, akitől tulajdonképpen ők is segítséget várnak és pontosan a hiányaik segítenek abban, hogy célba érjenek. Sikerülhet-e három tökéletlen hősnek megmenteni a Bölcs Hiánypótló életét? Sikerülhet-e a Bölcs Hiánypótlónak a saját életében levő hiányt megszüntetni? És végül hőseink hiányával mi történik? Lehet, hogy éppen hiányaink tesznek minket egyedivé? Érdemes és kell-e mindennek és mindenkinek tökéletesnek lennie?

Ha kíváncsi vagy a válaszokra és szeretnél egy vidám, de tanulságos történetet olvasni szívből ajánlom neked ezt a könyvet.

A meseregény rímekkel, szójátékokkal van tele – nem véletlenül lett az Édes anyanyelvünk pályázat díjnyertese 2004-ben.

A kötetet Sajdik Ferenc jellegzetes illusztrációi díszítik.

Köszönöm, hogy itt lehettem és meghallgattatok!

J. K. Rowling: Harry Potter Bélteky Fruzsí (Ibolya Utcai Általános Iskola)

Úgy kezdődött a történet, hogy testvérem kiolvasta a 'Harry Potter és a bölcsek köve' című könyvet. Megnéztem vele a filmet. Nagyon tetszett és én is elolvastam. Sokkal jobb volt, mint a film.

A könyv írója Joanne Kathleen Rowling Angliában, Bristol mellett született 1965. július 31-én. 1990 nyarán sokat utazott a Manchesterből Londonba tartó vonaton, és ekkor fogalmazódott meg benne az ötlet egy fiúról, aki varázsló, és a Boszorkány- és Varázslóképző Szakiskolába fog járni, de nem tudja, hogy varázsló. Mikor négy órával később leszállt a vonatról Londonban, a King's Cross pályaudvaron, már több karaktert és helyszínt is kitalált. Közben rövid történeteket és két máig kiadatlan felnőtteknek szóló novellát is írt. De ideje nagy részében a Harry Potter történetekkel foglalkozott. Az író nő sokáig azt gondolta, hogy nem fogják felfedezni. Tévedett, 1997-ben elnyert két fontos és híres könyvkiadói díjat, gyerek korcsoportban. Az író nő felmondta tanári állását, hogy minden idejét Harry Potter – könyvsorozatának írására fordíthassa. Először, 1997. június 26-án, Londonban jelent meg. A magyar fordítás pedig 1999-ben. 2000-ben a Warner Brothers megvette a sorozat filmjogát.

Az első kötet – Harry Potter és a bölcsek köve.

Harry Potter a 11. születésnapján megtudja, hogy varázsló, és felvételt nyert a Roxfortba. A Roxfort egy Boszorkány- és Varázslóképző Szakiskola. Az iskolában fokozatosan megismeri a számára teljesen új varázsvilágot, és szert tesz két jó barátra, R Ronald Weasleyre és G Hermione Grangerre. Megtanul kviddicsezni, v így az elmúlt száz év legfiatalabb fogója lesz belőle.

Harrynek nem csupán a vizsgákon kell megfelelnie, de egy életre-halálra szóló küzdelem is elkezdődik közte és a Sötét nagyúr azaz, Voldemort között. Voldemort nagyúr tíz éve minden hatalmát elvesztette, amikor Harry szüleit megölte és a halálos átok visszahullott rá. Most megpróbálja megszerezni a bölcsek kövét, hogy így újra testet ölthessen, és visszatérhessen a hatalomba. Év végén ezt meg is akadályozza a három jóbarát.

A 11 éves varázsló jelölt története meghódította az egész világot. Az első kötetet még hat követte, amiben Harry történetét végig tudjátok követni. Én azért ajánlom ezt a könyvet, mert érdekes, és ha olvasod, mindent magad elé tudsz képzelni.

Laura és Aventerra titkai Jámbor Laura (Dózsa György Általános Iskola)

Jámbor Laura vagyok a 4. a-ból

Nyári olvasmányként kaptam ezt a könyvet. Meglepődtem milyen vastag és elgondolkodtam azon, hogy mikor érek a végére, de hajtott a kíváncsiság. A borítóját nézegetni izgalmasnak tűnt így hát belevágtam. Egyre érdekesebb fejezetekre bukkantam. A legizgalmasabbak: A kigyó bűvöletében, Egy rejtélyes támadás, A mágikus kapu.

Nem bírtam letenni olyan érdekes. A fűszereplői: Laura Seander egy széke kislány, akinek van egy öccse, őt Lukas Seandernek hívják, Lukas nagyon okos éppen ezért Laura nem szereti, ha okoskodóan beszél vele... Van egy barátnőjük is, őt Katharina Söwensteinnek hívják, de mindenki csak kajának hívja, mert ijedős és ha valami megijeszti akkor elővesz a zsebéből egy tábla csokit és enni kezdi. Miss. Mary Morgan egyike volt az őröknek és ő készítette fel Laurát az őrzségre, hiszen nem tudott semmit erről. Először nem hitte el, hogy belőle is lehet őr, de aztán belenyugodott. Percy Valiant is őr ahogy Morgenstern professzor is. De vannak gonoszok, akik minden áron meg akarják akadályozni, hogy Laura véghez vihesse a küldetését, amely megtalálni az Élet Vízét tartalmazó kelyhet melynek segítségével meggyógyíthatja Morgenstern professzort. Akik meg akarják állítani Laurát, Miss. Maryt és Percy azokat Rebeka Taxus és Dr. Quintus Schwartz. Az őrök jó emberek voltak. Egymáson segítettek. Kiválasztott személyek, akik különleges képességekkel rendelkeztek ilyen tulajdonság például: a gondolatolvasás, az álomutazás és a tárgyak elmozdítása eredeti helyükről. Nagy tudója volt ezeknek Troulis Morganstern professzor, de Saurábon Miss. Mary Morgain látta meg a reményt.

Néhány szó a szerzőről: Peter Treund Berlinben él és dolgozik. Régóta tevékenykedik a film-és tévés szakmában: eleinte különféle mozik vezetőjeként és menedzsereként majd a filmkölcsonzóban, végül 1993 óta producerként. Számos televíziós produkció felelős szerzője dramaturgia vagy producere.

Az eddig megjelent Laura regényekkel (Laura és Aventerra titkai, Laura és a hét hold pecsétje, Laura és az ezüstszifn rejtélye) nagy olvasótáborra tett szert. Mesealakjainak nagy részét a mesékre csillapíthatatlanul szomjazó gyermekek számára találta ki, akik időközben felnőttek. Ám az apa máig örömet leli a mesemondásban, a történetészövésben így további izgalmas Laura-történeteket rejteget még a tarsolyában.

Ajánlom mindenkinek szeretettel.

Az idődetektívek nyomában

Barta Orsolya (DE Arany János Gyak. Általános Iskola)

A könyv már régóta lapult a könyvespolcunkon. Anyukám vette a bátyámnak, hogy rávegye a regények olvasására. A könyvet mégis én olvastam el először, mivel a tanító néni pont feltette a nyári olvasnivaló listára. Már a listát böngészve megtetszett a címe, de ahogy belelapoztam a könyvbe, a fejezetek címei hangoztak igazán izgalmasnak. A borítón lévő rajz alapján pedig rögtön tudtam, hogy gyerekek szerepelnek benne. Ez is tetszett.

A történet Egyiptomban, a titokzatos piramisok országában játszódik sok-sok évvel ezelőtt. De a gyerekek a mi korunkból kerültek oda. A történet úgy kezdődik, hogy három gyerek, Kim, Leon és Julian a házi feladatukat készítik a könyvtárban, egy előadást kell tartaniuk Egyiptomról. Julian nagypapája, aki nemrég halt meg, azt írta neki az utolsó levelében, hogy van a könyvtárban egy titkos ajtó, ami egy idő-térhez vezet. Juliannak az az ötlete támadt, hogy utazzanak vissza

Thébába, Hatsepszut fáraónő uralkodásának idejébe. Így saját szemükkel láthatják az akkori világot. Nem is gondolták, hogy ez veszélyes is lehet. A palotába igyekeztek, amikor egy tört tartó férfi rátámadt egy macskára. Kim szerencsére megmentette a macskát, de ezután futniuk kellett a férfi elől. Végül sikerült lerázniuk, de a fáraónő katonái letartoztatták őket, és így az uralkodó elé kerültek. Itt szerencsére kiderült, hogy a macska, akit Kijának hívtak, nem más, mint Hatsepszut, a fáraónő kedvenc macskája. A megmentésért cserébe szolgaként fogadták fel őket. Kija megszerette a gyerekeket és végig velük maradt. Sokat segített nekik, de kellett is ez a segítség, mivel sok veszély leselkedett rájuk. Sajnos pont abba az időbe mentek vissza, amikor Hatsepszut ellen összeesküvést szönek ellenségei, és a fáraónő élete is veszélyben van. Azonban ők hárman, és a macska, több gyilkossági kísérletet is megghiúsítanak, miközben krokodiloktól hemzsegő vízben egy csónakban küzdenek a felkelőkkel, vagy éppen apró jelekre figyelve jönnek rá, hogy az uralkodó ételét megmérgezték. Végül az összeesküvő bűnözők börtönbe kerülnek, és a fáraónő nyugodtan uralkodhat tovább. Ők pedig visszatérhetnek a saját világukba. Azonban egy macskával többen lettek, mert Kija is velük tartott. A történelem órán az előadásuk annyira jól sikerült, hogy a tanáruk azt mondta: „Ez az előadás teljesen olyan volt, mintha ott jártatok volna”.

Nekem is jól jönne néha egy ilyen szoba, hogy amikor a régi idők történeteit olvasom, jobban el tudjam képzelni az akkori világot. Például sokat olvastunk Szent Istvánról, szívesen megnézném, hogy éltek akkoriban az emberek. Egyiptommal kapcsolatban eddig csak a piramisokat meg múmiákat ismertem, de a könyv elolvasása után sokat megtudtam az akkor élt emberekről, életükről. Talán elmennék Egyiptomba, de egy kicsit félek a krokodiloktól.

Idődetektívnek jó lenni, mert visszautazhatunk az időben és kideríthetünk dolgokat, megoldhatunk ősi rejtélyeket. De azért idődetektív mégsem szeretnék lenni, szerintem túl veszélyes. Megmaradok az olvasásnál, a három idődetektív többi történetét is el fogom olvasni.

Timo Dillner és Sabine Dillner: Félix kalandjai **Khan Xaviera Loretta (DE Arany János Gyakorló Általános Iskola)**

Sziasztok! Félix vagyok, 11 éves, Sabine Dillner és Timo Dillner képzeletében élek. Mindaddig, amíg a szüleim nem döntöttek úgy, hogy elköltözünk, egy átlagos kisfiú életét éltem, volt egy jó barátom és nem is hiányzott semmi más. A szüleim régi álma teljesült azzal, hogy vidékre költöztünk. Engem sajnos nem kérdeztek meg, így nem tehettem mást, csak vártam az új otthonunk felfedezését. De ki gondolta volna, hogy ezzel egy izgalmas történet veszi kezdetét, amit most el is mesélek nektek.

Tehát vidékre költöztünk. Egy nap elhatároztam, hogy bejárom a környéket, úgyis nagyon unatkoztam. A szomszédban egy öreg elhagyatott ház állt, azt hittem nem lakik benne senki. Csak az volt a furcsa, hogy füstölt a kéménye. Tudom illetlenség más házát figyelni, de hirtelen ez tűnt a legérdekesebb dolognak számomra. Egyszer csak egy vörös hajú kislány jelent meg előttem. A kislány félnék hangon köszönt nekem. Megtudtam, hogy Saroltának hívják és ők is ide költöztek a

nagymamájával. Lehet, hogy csak 9 éves, mégis hirtelen barátommá fogadtam. Talán azért, mert azt állította magáról, hogy ő boszorkány. Azt mondtam neki, hogy én meg varázsló vagyok, mivel ekkortájt én is varázslónak hittem magam. Sikerült is ezt elhitetnem Saroltával. Igen ám, de ő nem képzelgett. De erre csak akkor jöttem rá, amikor elmentünk a könyvtárba. Megpillantottam egy vastag könyvet, amiben tündérek, boszorkányok és egyéb mesebeli figurák voltak. Megdöbbenésemre, Sarolta nevére is rábukkantam. Sajnos a nagymamájáról is írtak, és nem azért mondom, hogy sajnós, mert nem szerettem, hanem azért, mert egy varázsló rabságába került. De talán nem is ez a legnagyobb baj, hanem az, hogy aranyketrecbe zárták, ami azért rossz, mert az arany a boszorkányokra úgy hat, hogy az összes varázserejüket elveszítik tőle. Sarolta egy öreg boszorkány, Larina segítségét kérve próbálta kiszabadítani a nagymamáját, de a tervük nem sikerült és ők is fogságba kerültek. Így kerültem én a képbe, egy híres varázslónak öltöztem és a gonosz varázsló kegyei közé férköztem. Anyyra hitelesen sikerült eljátszanom a varázsló szerepét, hogy beavatott a terveibe. Amikor viszont arra kért, hogy változtassam Larinát levegővé, azt hittem mindennek vége. Nagyon megijedtem, hogy kiderül, én nem is vagyok varázsló és egyáltalán nincs varázseróm. De mégsem szeppentem meg, követtem a varázsló utasítását és beléptem abba a fülkébe, ahol az öreg boszorkány feküdt, aki hirtelen elkezdett magához térni. Ekkor jöttem rá, hogy a fülke viszont már nem aranyból van, így a varázserőre sincsen hatással. Gyorsan cselekednem kellett. Larina segítségével kiszabadítottam Saroltát és a nagymamáját, akik varázserejüket használva örökre eltüntették a gonosz varázslót.

Bár nagyon büszke voltam magamra, nem mondhattam el senkinek elképesztő kalandomat, ami velem történt, hiszen tudtam, hogy odahaza senki nem hinne nekem. Szerencsére Timo és Sabine Dillner leírta a kalandjaimat, történetemet, amelyet nemcsak azoknak a velem egykorú gyerekeknek ajánlom, akik hasonlóan hozzám nagy képzelőerővel bírnak, hanem azoknak az anyukáknak és apukáknak is, akik még vissza szeretnének csöppenni gyerekkoruk varázslatos, fantáziadús világába.

Szerzőim: Timo Dillner Nemzetisége: német 1966-ban született Wismarban. Nős, két gyermeke van. Az írás mellett grafikákkal, szobrászattal és festéssel is foglalkozik. 1998 óta Portugáliában él. A könyv másik szerzője: Sabine Dillner Nemzetisége: német 1948-ban született Boltlenhagenben.

Úrbicikli = Zúrbicikli!

Zajác Anna (DE Arany János Gyakorló Általános Iskola)

Tisztelt Hölgyek, Urak és Kedves Gyerekek!

Először is szeretnék bemutatkozni: Boo-Bo Rek vagyok, öt nabar éves (ami földi viszonylatban 10 esztendőnek felel meg). A Nabar bolygóról érkeztem egy kedves, földi barátnőm meghívására. Megkért, hogy meséljem el nektek a történetemet.

Azzal kezdeném, hogy hogyan is ismerkedtünk össze mi ketten: egyik este lefekvés előtt földlakó barátnőm anyukája azt javasolta, hogy ne a megszokott mesekönyvből olvassanak esti mesét, hanem vegyék elő gyermekkoruk egyik legjobb meseregényét, amely egy kis úrlényről szól (Rólám!), aki egy baleset következtében a Földre érkezik. Megtetszett nekik az ötlet. Anyukájuk leült az ágyra, ők (a testvéreivel) körbevették és kezdődhetett az olvasás. Kis barátnőmet annyira magával ragadta a történetem, hogy másnap nem bírta kivárni, amíg eljön az este, hanem már ébredés után újra kezébe vette és folytatta az olvasást. Ez egy évvel ezelőtt történt, azóta már másodjára is elolvasta a rólam szóló könyvet.

Most, mielőtt elmondom a Földön töltött napjaim rövid történetét, szeretném bemutatni azt az emberi lényt, aki papírra vetette megpróbáltatásaimat ezen a gyönyörű bolygón.

Nagy Franciskának hívják, író, újságíró. Újpesten született, 1943. augusztus 21-én. Vidám, nagycsaládban nőtt fel: négyen voltak testvérek, és nagyon szerették, ha meséltek nekik. Igaz, ez még nem volt elég ahhoz, hogy később meseíró legyen, hiszen eredetileg zongoraművésznek készült. De aztán egy gimnáziumi irodalmi pályázat, majd a pécsi újságíróskodás mégiscsak az irodalom felé terelte életét. Bertha Bulcsú író felesége lett 1966-ban, egy kislányuk született. Hogy miért éppen a meséket választotta? Saját bevallása szerint a felnőttirodalom neki túl komoly, és az igazat megvallva, legbelül még mindig gyerekek érzi magát. 1996-ban megkapta Az Év Gyermekkönyve-díjat (Gyermekkönyvek Nemzetközi Tanácsának díja), és 1998-ban József Attila-díjat kapott. (Regényei pl: Birbax, meseregény, 1978; A zöld ördög, meseregény, 1982; Zsófi kertje, természetmesék, 1985; Macska a zongorában, ifjúsági regény, 1988; stb.)

A rólam szóló Úrbicikli című könyve a Móra Könyvkiadó gondozásában, Köllő Zsuzsa szemléletes rajzaival jelent meg 1984-ben.

Most pedig következzen öt hónapos földi tartózkodásom rövid története: A Nabar bolygóról indultunk 4 évvel ezelőtt, egy kutatócsoporttal úrhajó-kirándulásra, s itt kötöttünk ki a közelben. Mindenki szétszéledt a táborhely körül. Én a sráccokkal elmentem úrbiciklizni, de beleestem egy lyukba, s csak zuhantam, zuhantam. Mire újra tudtam irányítani az úrbiciklit, hát látom, hogy itt járok a C/23, vagyis a Föld közelében. Tanultam rólatok és nagyon kíváncsi lettem, gondoltam körülnézek egy kicsit. Amikor egészen közel értem, valamit hatalmas és rémületes repülő szörnyeteg közelített felém! Nagyon megijedtem és rosszul kormányoztam az úrbiciklit és összeütköztem a szörnyeteggel! Lezuhantunk mind a ketten! A biciklim összetört, használhatatlanná vált. Ekkor ismerkedtem meg 4 kedves földi gyerekekkel: Snecivel, Juszkoval, Gabival és Ágival, és vicces állataikkal: 3 macskával (Jumurdzsákkal, Luciferrel és Fricivel), egy papagájjal (Bercivel), egy kiségerrel, egy

vadgalambbal (Tubival) és Jerabekkel a pókkal. A fiúk segítettek nekem megjavítani az úrbiciklit, Gabitól pedig megtanultam eljátszani a zongorán a Szamárintulót. Az igazsághoz hozzátartozik, hogy miközben az úrbicikli javításához szükséges anyagokat gyűjtöttük össze, igen sok rejtélyes dolog történt a 23 tornyú városban: eltűnt a porcelángyár mázas kerámiával borított teteje, reggelre kelve narancssárga lett az összeg macska (kivéve a mieinket!), gumiszzerű vasat kezdtek önteni a gépgyárban, a főpolgármesterné pedig váratlanul foszforeszkálni kezdett. Mindezekkel komoly, de eredménytelen fejtörésbe hajszoltuk a tudósokat. A különös bűnténysorozat felderítésére a város vezetői riasztották Szervác Pongrácot, a nyugállományba vonult világhíres detektívet, aki egy gyanús fekete macskát követve szinte azonnal a nyomra bukkant, és eljutott hozzánk...

De vajon Szervác Pongrác megoldotta a rejtélyt és letartóztatta a tettest (azaz bennünket)? Sikerült időben megjavítanunk az úrbiciklimet? Ha kíváncsiak vagytok rá, olvassátok el a történetemet!!!

Végezetül szeretnék egy pár véleményt megosztani veletek, amelyeket - a történetemet már olvasó - sok-sok földlakó osztott meg a világgal egy nagyszerű, földi találmány, az internet segítségével:

„Gyermekkorom első legkedvesebb regénye. Nagyon-nagyon sokszor olvastam újra...”;

„...gyerekkori bestseller, szép, kedves, tökéletes – nekem ilyenek alapozták meg a magyarságot!”

„... ez az a könyv, ami miatt a kémia és a vegyészet érdekelni kezdett annyira, hogy fiatal felnőttként azt tanuljam...”

Most már indulnom kell haza, mielőtt anyukám idegeskedni fog, hogy hol vagyok már megint. Köszönöm, hogy meghallgattatok!

A két Lotti

Szűcs Janka (Ibolya Utcai Általános Iskola)

Én imádom olvasni!

Anyukám javasolta, hogy olvassam el a Két Lotti című könyvet. Nagyon sok gyerek olvasta már és nagyon sok gyerek nem. Én az első csoportba tartozom és bátran ajánlom mindenkinek, hogy tartozzon az én táboromhoz.

A könyvet Erich Kastner (1899-1974) írta, aki német író volt, kritikákat, politikai kabarét, szonokat, verseket írt; gyermekregényei világhírűek lettek. Pl.: Emil és a detektívek, A repülő osztály, A két Lotti.

A Két Lotti története két kislányról szól.

Lotte és Luise elmennek egy táborba, ahol éppen egy szobába kerülnek. Összeismerkednek és beszélgetéseikből kiderül, hogy ikertestvérek, a szüleik pedig elváltak. A két lány elhatározza, hogy életet cserélnek és így megismerik egymás szokásait és szüleikkel is együtt lehetnek. Eleinte Luise nagyon rosszul főz, Lotte pedig nem szereti azokat a dolgokat, amit Luise szeret. Rengeteg kalandos élményben van részük a csere miatt. Egyszer csak Lotte megbetegedik és az apukája nagyon rosszul viseli. Ekkor megjelenik egy furcsa nő, aki be akar furakodni az életükbe, ami Lottenak nem tetszik. Közben kiderül, hogy a két lány

életet cserélt. Luise apukája felhívja volt feleségét, hogy elmondja neki a nagy hírt. Máris ott terem a Lotte anyukája, hogy hazavigye Lotte-t.

Azonban közeledik Október 14-e, a két kislány születésnapja, s azt kéri ajándékba, hogy szülei találkozzanak egymással.

Nehézkesen, de beleegyeznek a két szülő. Eljön a randevú napja. A két testvér az ajtó kulcslyukából figyeli őket. Egyszer azt látják, hogy átölelik és megcsókolják egymást. Elkezdnek örömben táncolni. A két szülő megígéri nekik, hogy sosem válnak el többé s így ők is egymással maradhatnak. A kislányok akkor lettek igazán boldogok, amikor megtudták, hogy újra együtt van a családjuk.

A történettel ráébredhetünk arra, hogy mennyire fontos egymás szeretete. Nagyon örülök, hogy én is egy igazi CSALÁDBAN élhetek a szüleimmel és a tesómmal. Kívánom, hogy mindannyian tartozzatok ebbe a táborba is!

Mindenkinek ajánlom ezt a könyvet, mert nagyon tanulságos.

Mozgáskorlátozottság – A titkos kert c. könyv alapján Rozsos Krisztina (Ibolya Utcai Általános Iskola)

Sziasztok!

Rozsos Tina vagyok az Ibolya Utcai Általános Iskola 4. b osztályából.

Most „A titkos kert” című könyv alapján a mozgáskorlátozottságról fogok beszélni nektek. A könyvet anyukámtól örököltem és a pöttyös könyv sorozatban jelent meg, amit elsősorban lányoknak ajánlanak. Olyan érdekes volt a könyv, hogy nem tudtam letenni. Sőt, én fiúknak is ajánlom!

A könyv alaptörténete az, hogy egy kislányt, akit Mary-nek hívnak, a pestisjárvány miatt elvisznek vidékre a sosem-látott nagybátyjához. Mary hamarosan felfedezi a kertnek egy ápolatlan, ám gyönyörű részét, ahol találkozik Colin nevű unokatestvérével is, aki mozgáskorlátozott. Bár kezdetben nagyon nehéz számukra a kapcsolatteremtés, de végül a két gyerek összebarátkozik és ettől Colin elindul a gyógyulás útján.

A könyvet pont akkoriban olvastam, amikor a szomszédunkba költözött Janka. Jankának a születése óta jóval rövidebb az egyik lába, és ezért nagyon nehezére esik a járás. Annak ellenére, hogy még csak 5 éves már számos műtéten esett át, de a mozgás így sem könnyű a számára. Többek közt azért érzem át a fájdalmát, mert nekem is van egy hasonló problémám, csak kisebb eltéréssel. Nagyon megfogott a történetben, hogy kíváncsi voltam, hogy Colin meg fog-e gyógyulni, mert tudom, hogy nehéz másnak lenni, mint a többiek. Amikor megismerkedtünk Janka is pont olyan zárkózott volt, mint Colin a könyvben. A barátnőmet szerintem a testvére is nagyon segítette abban, hogy elfogadjon minket és barátkozzon is velünk. Azóta sokat játszunk együtt a szabadban is. Volt már, hogy együtt szánkóztunk és kötelet is szeretünk húzni. Persze Jankának is és nekünk is mindig oda kell figyelni, hogy nehogy baleset történjen.

A mozgáskorlátozottság egy tartós betegség, ami veleszületett vagy szerzett sérülés következtében jöhet létre. Nehéz megmondani pontosan mit is jelent, mivel a különböző betegségeknek különféle megjelenési formái lehetnek, és a sérülés súlyossága, kiterjedtsége is változó. Amikor Jankával játszunk, mindig

elgondolkodom, hogy bárki válhat alkalmi, vagy tartós mozgáskorlátozottá baleset miatt. Például amikor a testvérem, Kinga eltörte a lábát. Ő azt mondta, nagyon fáj neki. Mindig mindenben segíteni kellett neki. Veletek történt már ilyen? Mit éreztek? Miben kellett segíteni? Ez is mozgáskorlátozottság... csak ez elmúlik. Mivel baleset bárkivel megtörténhet és így kiszolgáltatottá válhat, fontos, hogy együttérzően és átérzően közeledjünk azokhoz, akiknek bármilyen sérülése van!

A legfontosabb – szinte minden kapcsolatban alkalmazható – tanács, hogy úgy viselkedjünk, ahogy fordított esetben mi szeretnénk, hogy viselkedjenek velünk! Ez minden emberi kapcsolatra érvényes ☺. A helyes viselkedéssel is kifejezzük, hogy tiszteljük őket. Ez nagyon fontos a mozgáskorlátozottak esetében is, hiszen beszéltünk arról, hogy naponta kis hőstetteket visznek véghez! Természetesen segítenünk kell időnként a mozgássérülteknek, hiszen pl. nem mindenhová lehet bejutni kerekesszéssel.

Nagyon fontos, hogy attól, hogy valaki nem tud úgy mozogni, nem szabad kiközösíteni, kizárni bizonyos játékokból. Higgyétek el, én nagyon boldog vagyok, amikor Jankával játszunk! Ja, és nem szabad megfélemlenünk arról sem, hogy nekik is örömet okoz a játék, vagy – ha lehetőségük van rá – a sport!

Nagyon fontos azt is tudni, hogy milyen viselkedést kell kerülni. Ne közönségszórjunk ki mozgáskorlátozott társainkat és ne bámuljuk meg őket! Semmiképpen nem szabad őket (sem) kicsúfolni! Remélem, tudjátok, hogy a testi sérülés nem azonos a butasággal!!!

Természetesen a fentiek nem jelentik azt, hogy mindig ki kell szolgálni a mozgáskorlátozottakat! Nagyon sok dolgot meg tudnak ők is csinálni önállóan!

Ja, és sose irigykedjétek, hogy nekik nem kell mondjuk iskolába menni egy-egy kezelés miatt! Ők sokkal szívesebben csinálnának meg akár 200 matekpéldával többet is, csak hogy ne kelljen soha többet orvoshoz menni!

Szeretettel várom további ötleteiteket és mielőtt megköszönöm a figyelmeteket megosztok veletek pár idevágó idézetet is:

“Mi az, ami képessé tesz bennünket, hogy elérjünk egy célt, egy álmot? Csak ez a kis szó: akarom. Nincsenek leküzdhetetlen akadályok, csak emberek, akik nem hisznek az akadályok legyőzésében.” *(Kurt Dimberger)*

“Az erős lélek, ha nagy cél van előtte, megacéloítja a gyöngé testet.”

(Mark Twain)

„Mindig a fénybe nézz,
mert szebbet még soha nem láttál!

Biztos a fénybe érsz,
ha fel tudsz állni, mikor elbuknál.

Még bírnod kell,
nem felejtethed el,

hogy az a nyughatatlan szív
lobog benned!

(Ákos: A fénybe nézz)

Ne feledjétek, a könyv címe: A titkos kert ;)!

Meg Cabot: Allie Finkle szabályai kezdő tiniknek Szentei Júlia (Ibolya Utcai Általános Iskola)

A kedvenc könyvemről szeretnék beszélni Nektek. Erre a könyvre édesanyám hívta fel a figyelmemet. Először az írójáról, Meg Cabot-ról szeretnék szólni.

Az író nő hírnevét „A nevetlen hercegnő naplója” című sorozattól kapta. Meg Cabot az Amerikai Egyesült Államokban született 1967-ben. Jelenleg New York-ban él. Nemcsak könyvet, hanem blogot is ír, melyben regényeiről, hétköznapijairól és még sok érdekes dologról olvashatunk. „A nevetlen hercegnő naplójá”-n kívül még sok más könyvet is írt, melyekből ti is olvashattatok már néhányat. Meg Cabot nemcsak gyerekeknek, hanem felnőtteknek is ír regényeket.

A könyvem, amelyről beszélni szeretnék, az „Allie Finkle szabályai kezdő tiniknek”. Ez a könyv egy korunkbeli lány hétköznapijairól szól. A családjá el akar költözni, de Allie ezt mindenáron meg akarja akadályozni. Ez érthető, hiszen egy lepusztult kísértetház lenne az új otthonuk, mely távol van a barátaitól. Mindenféle csejt eszel ki, mint például eldugja az „ELADÓ” táblát.

Ebben a regényben nem részek, fejezetek vannak, hanem szabályok. Mindegyik szabályt a fejezete magyarázza meg. Van olyan szabály, amelyik logikus, például „Ne engedd szabadon a héliumos lufikat!”, mert ha a lufi kidurran az óceán felett, leesik és a tengeri teknősök megeszik, majd megfulladnak tőle. Vannak vicces szabályok is, például „Ha szabadon akarsz engedni egy teknőst, legjobb, ha elbújssz.” Allie írt furcsa szabályokat is, például „Soha ne egyél semmi pirosat!” Gondolom, ezt a szabályt azért találta ki, mert ki akart tűnni az osztálytársai közül. A könyv végén Allie megkérdezi az olvasót, hogy szereti-e a szabályokat. Én szeretem a szabályokat, mert szerintem szabályok nélkül rossz lenne a világ. Ha nem lenne iskolai házirend, akkor mindenki kedvére szaladgálhatna az iskolában a folyosón, vagy a tanteremben. A közlekedésben nagyon fontosak a KRESZ szabályok, hiszen ha nem tartjuk be őket, akár balesetet is okozhatunk. Még a versírásnak is vannak szabályai.

Szerintem azért népszerűek Meg Cabot művei, mert a valóságban játszódnak, általában a főhős maga meséli el a történetet saját szavaival, és ez a regény is egy velünk egyidős lányról szól; akár bármelyikünkkel megtörténhet.

Azért ajánlom olvasásra ezt a könyvet, mert érdekes, kedves, vicces és szórakoztató.

Rejtély Párizsban

Zsédely Emese (DE Arany János Gyakorló Általános Iskola)

Egyszer, amikor egy barátnőmnél játszottam, megláttam azt a könyvet, melynek címe: Rejtély Párizsban- Párizs, Kaland, szépség, csoda. Méghozzá a szerelem városa.

Én ezt a könyvet ajánlom minden lánynak, aki szereti a divat világát, de az izgalmat sem veti meg. Egyszer öt lány elutazott Párizsba, és elmentek az egyik lány, Colette barátnőjéhez. Colette megmutatta a barátnőinek a szobáját. Mindenkinek nagyon tetszett. Egyszer csak kiabálás hallatszott. Valaki betört a házba, és mikor az erkélyre értek sajnos semmit nem láttak, csak annyit, hogy az illető elfut. Majd megint sikítást hallottak. Vajon már megint mi lehet az? Odamentek, Colette barátnője volt az:

Mi történt?- kérdezték a lányok.

A ruhák, amiket csináltam, mind elvitte a rablól!- Mondta Colette barátnője. Most mi tévők legyünk? Nemsokára divatbemutatónk lesz, és ha nem lesznek meg a ruhák, akkor vége a karrierünknek! Meg kell tudnunk, hogy ki lopta el a ruhákat! - mondták a lányok.

Egy hét múlva elmentek a divatiskolába a lányok, hátha ott van a rablól, de nem találtak semmit. Másnap a plázába mentek, ott álcázták magukat, és rá is bukattak a ruhalopó egérre. Az egér meglátta őket és elkezdett szaladni, ők meg utána rohantak, hogy elkapassák és visszaszerezzék a ruhát. Majd csónakba szálltak, mert az egér is csónakba szállt. Míg végül kiderült, hogy a lány tanárja volt az, aki a divatiskolában tanította.

A végén megtartották a divatbemutatót, mindenki boldog volt. A ruhák lenyűgözték a közönséget is!

Janikovszky Éva: Kire ütött ez a gyerek?

Tárkányi Dalma (Ibolya Utcai Ált. Iskola)

Azok közé tartozom, akik nagyon szeretnek olvasni. Olvasás közben határok nélkül szárnyalhat a képzeletem. Míg kicsi voltam Anya olvasott esti mesét, de amint megtanultam már én olvastam mesét Anyukámnak. Így nemcsak a hangos olvasást szoktam (gyakoroltam), hanem jókat is neveltünk a csattanós történeteken.

Legkedvesebb olvasmányom: Janikovszky Éva: Kire ütött ez a gyerek?

Janikovszky Éva kamasszá cseperedett hőse panasolja el az olvasónak, hogy kiskorában minden tulajdonságát szerették és dicsérték, és most ugyanazokért a dolgokért szidják és fegyelmezik. Janikovszky Éva szavaival:

„Amíg kicsi voltam és aranyos, mindenki így beszélt hozzám: Anyuka egyetlen boldogsága! Nagymama szeme fénye! Drága csillagom! Kicsi bogaram!”

„Amíg kicsi voltam és okos és kedves és szép, mindig tudták, hogy kire hasonlítok. Amióta nagy vagyok és ütődött és nyegle és idétlen, csak ülnek és sóhajtoznak, hogy kire ütött ez a gyerek”

Azt hiszem, hogy azért tetszik nekem ennyire ez a könyv, mert jókat derülök az ősök untilg ismételt szövegein

- többet kellene tanulni ennek a gyerekeknek, mert nem viszi semmire
- meg kellene nevelni ezt a gyereket, mert csak nő mint a dudva
- meg kellene válogatni kivel, barátkozik ez a gyerek, mert aki korpa közé keveredik megeszik a disznók
- meg kellene tanítani neki, hogy első a kötelesség...és így tovább.

Az Anyukámnak pedig azért tetszik, mert megnyugodott, hogy másnak is van gondja a kamasz gyermekével. (Természetesen a testvéremről beszélek.)

„És bár a család jól tudja, hogy minden kamasz elviselhetetlen, egymást közt mégis belátják, hogy ami sok, az sok, az ő türelmüknek is van határa és ez így nem mehet tovább. Csak még azt nem tudják pontosan, hogy akkor hogyan is menjen.”

Janikovszky Éva hangja, ábrázolás módja, világa összetéveszthetetlen másokéval, témája a felnőtt gyerek kapcsolat a mindennapi élet élményeivel és konfliktusaival. Janikovszky Éva (1926-2003) Kossuth díjas író, költő és szerkesztő, 33 könyvet írt melyek 35 nyelven jelentek meg. Sokak számára ismert Az éjig érő fű, a Már iskolás vagyok, a Bertalan és Barnabás, a Már megint, az Örülj, hogy lány/fiú, Málnaszörp és szalmaszál. Janikovszky Éva szövegei elválaszthatatlanok Réber László rajzaitól.

Az író nő kevés szóval ír, Réber László egyetlen vonallal rajzol, így mutatják be nekünk a világot.

Már többször elolvastam, és szórakoztató volt, mindig újra és újra nevettem rajta, le sem tudtam tenni.

Higgyétek el Ti is így lesztek vele, ha kezetekbe veszitek!

Jó szórakozást!

Nógrádi Gábor: Hogyan neveljünk?

Sárvári Péter (Dózsa György Általános Iskola)

Szeretettel köszöntök minden kedves jelenlévőt!

Nógrádi Gábor szavaival szólva:

„Aki vándorútra indul a mesékben, hamuban sült pogácsát kap szüleitől a tarisznájába.”

Amikor leemeltem a polcra a Nógrádi Gábor: Hogyan neveljünk? c. könyvét már tudtam, hogy nem zsákbamacskát veszek a kezembe, hiszen A „Segítség ember” c. könyvében már megismertem az író humorát azáltal, hogy minket gyerekeket és felnőtteket karikírozott ki az állatok világán keresztül.

Nógrádi Gábor mai kortárs író, aki tíz éves korától ír verseket, majd később novellákat, humoreszkeket. Első ifjúsági regényét - Gyermekrablás a Palánk utcában, 1983-ban -, cseperedő, olvasni szerető gyermekei inspirálására írt meg. Álneve: Anna Moll. Kicsoda is valójában Anna Moll? Az Anna Moll név az angol „állat” szóból származik. (animal). Egyébként egy képzelt költő, aki érthető és népszerű verseket akart írni egy verseket már nem olvasó korban. Tizenéves korában kedvenc költője volt Edgar Lee Masters. Az ő sírversei jelentették az indítást az Anna Moll kötethez. Második ok, hogy a sírversformát választotta a story-jelleg. Ez is közelebb viheti a verseket az olvasókhöz. Ezért szól állatokról (sőt, ők beszélnek!), ezért mond el minden vers egy történetet, és ezért egy kedves

nevű amerikai költő írja a verseket, és nem egy „ismeretlen” magyar. Az angol–magyar nyelvű kis kötet, melynek címe: „Itt éltünk köztetek” csak magyarul már kétszer is megjelent (1990-ben és 1993-ban), de akkor a szerző, Nógrádi Gábor nem leplezte le magát.

A „Hogyan neveljük?” c. könyv „remek” tanácsokat ad ahhoz, hogyan nevelhetjük át a számunkra néha kellemetlen személyeket és miként vészéljük át olyan kritikus helyzeteket, melyekhez igen komoly lélekjelenlét szükséges. A könyv végére megértitek, hogy a gyerekek azok, akik jó humorérzékkel minden szituációban talpon maradnak, legyen az például egy szellentés (elnézését), amely csak egy trombitáló elefántcsorda; vagy ha a szerelmünk nem akarja megfogni a kezünket az orrturkálás miatt, könnyedén megvigasztaljuk magunkat, hogy a „szerelem múlandó élvezet, de az orrturkálás örök!”.

Ez a könyv is, egy kicsit az életre próbál meg nevelni minket. Megtudhatjuk belőle hogyan képzeljük el mi gyerekek azt, hogy kitűnő tanulók lehetünk anélkül, hogy komoly energiát fektetnénk a tanulásba. Persze a történet végére kiderül, hogy a tanulás nem pusztítja az agysejteket és tanulás nélkül csak osztályt lehet ismételni, melynek „előnyeire” jó humorral rá is világít!

A rövid meseszerű történetekből néha azt érezzük, hogy mi gyerekek nevelhetetlenek vagyunk, miközben a felnőtteket jól nevelhetővé alakíthatjuk. Például az anyanevelés titka csak egy mondat: „Anyu mielőtt agyonversz tudnod kell, hogy szerettek!” De azt is megtanítja velünk, hogy minden pedagógiai erőfeszítésünk dacára az édesanyánkat sohasem tudjuk leszoktatni arról az egyről, hogy szeressen bennünket!

Ez a könyv csupa „halálbiztos módszert” rejt arról:

- hogy hogyan kerülhető el a fogmosás, és hogyan válik leheletünk liliomillatúvá két hordó szájvíz vásárlásával;
- hogyan tanítsunk meg egy macskát bukfencezni- mert tévhit az, hogy a macskaneveléshez a kutyák értenek a legjobban;
- hogy „apukámaranyom” a zsebpénzünket kétszeresére emeli, amikor egyszer az életben 5-öst viszünk haza, ha ezzel azt az illúziót keltjük, hogy elindultunk „felfelé a lejtőn” a Tudományos Akadémia tagsága felé;
- hogyan neveljük szépérzékünket festmények, szobrok, zenék, versek vagy a szomszéd kislány tanulmányozásával. De ne csodálkozzunk, ha a bátorságunkért a kislánytól néha kapunk egy-egy pofont, melytől tisztán látjuk a Göncölszekeret délben.

A gyerekek gyors helyzetfelismerése és humoros megoldásai az élet komoly dolgaira remek ötletekkel szolgálnak még a felnőtteknek is.

Ez a könyv megtanított engem hogyan bizzunk önmagunkban, a világban, tisztelettel és szeretettel viszonyuljunk barátainkhoz, - akiket hajlamosak vagyunk néha galléros páviánnak nézni-, szüleinkhez, társainkhoz, sőt arra, hogy a testvérünk sem egy biológiai katasztrófa következménye.

A könyvben lévő illusztrációk stílusosan egészítik ki a kötetet. Így ajánlom ezt a könyvet a gyerekeken kívül a szülőknek és tanároknak neveléshez és nevetéshez egyaránt!

Az író szavaival búcsúzom: ÉSSZEL IS SZERESS, NE CSAK SZÍVVEL!

Trapitizzünk!

Bánszki Fruzsina (DE Arany János Gyakorló Általános Iskolája)

3. osztály év végén listát kaptunk a könyvekről, amelyekből olvasásra ki kellett választani kettőt. Elmentünk anyával a könyvtárba és ott megnézegettem, ami tetszett. Végül egy aranyos borítójú könyvnél kötöttem ki, amibe bele is olvastam és már alig vártam, hogy otthon legyünk és a kuckómban végre nyugodtan belevehessem magam a történetbe. Ez a varázslat Darvasi László: Trapiti című könyve volt.

A történet Kavicsvár ősi korában indul, mikor a kisvárost a vad bizurr-mizurr nép lakta. Furcsaságuk beszédükben rejlett, mivel mindent másképp mondtak, mint, ahogy gondolták. Hogy is néz ez ki? Például, ha a gyerekek azt mondták: - Nagyon szeretjük az iskolát. – akkor ez azt jelentette, hogy egyáltalán nem szerették az iskolát. Ha azt mondták: Nem kérünk többet abból a nagyon rossz ízű tortából! – akkor még kértek a nagyon finom tortából. (Ezzel a nyelvvel Anyát is néha be tudtam csapni. Jó játék volt!)

Rengeteg féle macska is élt ott, akiket megtanítottak egyszerre nyávogni és ez jó fegyver volt minden ellenséggel szemben, hiszen ettől a borzalmas lármától mindenki fejvesztve menekült.

Uralkodók: Kétszázötvenharmadik Nagyságos Emil, aki a fejére illesztett koronától nem látott semmit, de semmiképpen nem akarta letenni. Első Legfontosabb Pityuka, aki hódolt annak a népszokásnak, hogy a koronázási ünnepségen minél nagyobbat kell esni a lóról. Harmadik Alfréd Bökkelöki, aki feleségével, Malvin királynővel eltűnt egy hatalmas esőben. Ekkor a Szakács király vette át a hatalmat. Szomszédságukban is furcsa népek éltek. A tortadobálók között élt Minyon kapitány, akinek egy világcsúcs minyondobásnál veszett nyoma. Valami titok lappang ebben a történetben! Nem szokás csak úgy eltűnni!

A történet már a mai korban folytatódik, amikor is egy szép napon fura kis manócska bukkant fel a városkában, aki nem tudta honnan jött, miért jött, csak hirtelen Bánatos Olivér, a magányos és szomorú festő ajtaja előtt, majd otthonában találta magát. Olivér, maga sem tudta miért, de Trapitinek szólította. Senki nem tudja mi az a Trapiti, de természetes számukra, hogy így szólítsák a kis manót, aki több helyzetben is segít a városkában. Amikor Picike Ferike felmászott Kavicsvár legmagasabb fájára és nem akart lejönni onnan Trapiti oldotta meg a helyzetet, a Pepe testvéreken is segített, akik összevesztek, mert mindig ugyanazt mondták, mint a másik.

A kis manó titka, hogy tud trapitizni. Mi is az a trapitizés? Az, hogy odafigyelek a másikra, hogy segítek neki, ha bajba került, egy kedves játék, amelyben mindenki azt csinálhatja, amit a legjobban szeret, örömünket fejezhetjük ki vele, lehet akár egymás orrát is csavargatni, papírcsákót hajtogatni, a lényeg, hogy szeretet legyen benne, szeretettel csináljuk. De lehet köszönés, helyettesíthet szavakat, mint a köszönöm, sajnálom, háromszor egymás után kimondva varázsszó, melynek segítségével a mesékbe lehet bejutni. Ha pedig sokan, egyszerre trapitiznek, az segíthet legyőzni akár a gonoszt is.

Kavicsváron élt Holle mama, akinek nagyszerű ötletei támadtak, amikor Báró Rojtos Eugén nevű szőnyegét rázta. Egyik ilyen alkalommal alkotta meg világhírű tökfőzelékét is, aminek sok szerepe van a történetben. Ezt kóstolta meg a farkas, aki nem akarta megenni a nagymamát, mert vanília íze van és rágós, és Piroskát sem, akinek semmi íze nincsen. Amikor nagy bajba kerültek a Kavicsváriak tökfőzelékszerződést kötöttek, ami az összetartásukat jelképezte.

Itt élt Ühüm bácsi, a polgármester és felesége, Ühüm néni, Virág Viola, a virágárus, Nocsak úr, aki mindig rácsodálkozott mindenre, Kelemen Aranka, a trafikos, Hektor Viktor, a tűzoltóparancsnok, Babéros Néró, a költő, Kázmér úr, aki figyelemre méltó fölfedezést tett: hamis dolgokat írtak a városka krónikájába.

A békés kisváros ellen támadást indított a Főfővárosi Főfőtanács szürke egyenruhás hivatalnokainak vezére, a Főfőtanácsos. Ezek a hivatalnokok rengeteg felesleges dologgal foglalkoztak, például megszámozták a piros orrú embereket, vagy egy erdőben a fákat. Sohasem tudtak örülni csak elégedettek voltak, nem ismertek vicces történeteket sem. Ha mégis vidámságra tartottak igényt, akkor kölcsönözhetnek vidámságot, de akár ünnepséget is. Szerződést kötöttek Kavicsvárral, hogy az odalátogató turistákat nem szórakoztathatják és a világhírű tökfőzelékkel sem kínálhatják, cserébe ők nem számlálgatnak a kisvárosban. A Főfőtanácsos ebbe az unalmas szürkeségbe akarta bekebelezni Kavicsvárat is, ahol nincsenek emlékek, nincsenek vágyak, érzések, ahol senki sohasem téved, minden egyforma, minden szürke.

Hogyan segít a tortaterrorista, ki a csoda az a szörnyeteg Dregdalon Billi, mit tud a varázsfakanál, miért cselekszik sorozatosan jól a leggonoszabb boszorkány, vajon ki a főgonosz Főfőtanácsos és ki valójában Boleszláv főfelügyelő? Minderre választ kaptok, ha végig olvassátok ezt a meseregényt. S mint minden mesének, ennek a történetnek is jó a vége. De az út addig izgalmas és sok kalandon át vezet.

Úgy is, ha olvassátok, és úgy is, ha az életben használjátok, jó trapitizést kívánok!

Olvasni jó!

Székely Kata (Ibolya Utcai Általános Iskola)

Egy őszi estén leültünk a családommal arról beszélgetni, hogy a mai világban a gyerekek ritkán és keveset olvasnak. Ez valószínűleg azért fordul elő manapság, mert a fiatalok inkább beülnek a tv vagy akár a számítógép elé, és nem jut eszükbe, hogy könyvet vegyenek a kezükbe. Ezáltal nem fejlődik a szókincsük, ami a későbbiekben is problémát fog okozni nekik. Ha viszont valaki kinyit egy könyvet vagy szülői javaslatra teszi mindezt biztos, hogy soha nem fogja megbánni azt, hogy olvasott.

Aki viszont még így sem olvas annak a tanév végén mindenképpen javasolt lesz, mert a tanárok a nyári szünidőre könyveket adnak fel, amiket célszerű elolvasni.

Ehhez, hogy megtudjam azoknak a könyveknek a címét, amelyeket a lányok és a fiúk is szívesen olvasnak, megkérdeztem őket külön-külön. A lányok

közül sok véleményt hallottam, de ebből egyet választottam ki. A fiúk is érdekes könyveket olvasnak, de legtöbbször azt, amit bemutatok majd.

Összegeztem az eredményeket és két könyvet választottam ki. A lányok kedvencei közül egyet emelnék ki, aminek a címe: Egy ropi naplója. Ez a könyv röviden arról szól, hogy egy törekeny és vékony ropi gyerek bemutatja a családját és a barátait. Mindennapjaiban vehetünk részt és részletesen is megismerhetjük az iskoláját illetve a tanárait. Én is elolvastam, és nyugodtan merem ajánlani mindenkinek, aki szereti a vicces és tréfás történeteket. A könyv írója: Jeff Kinney. Ő 1971-ben, Forth Washingtonban látta meg a napvilágot. Foglalkozását tekintve játéktervező és fejlesztő volt, ezért is lehet, hogy a könyvei inkább képregényekhez hasonlítanak. Két részből áll. A második kötetnek a címe: Rodrick a király.

A fiúk könyvei közül az első helyet a kutatásom szerint a Rosszcsont Peti kalandjai című sorozat nyerte meg. Főszereplője egy kislány, Peti, akinek a nevében is benne van, hogy ő inkább a rosszágairól híres és nem a jószágáról. A kis srác egyébként külső jegyei alapján hétköznapi tünik, de a könyv elolvasása során hamar rájövünk, hogy ez nem teljesen igaz. Ricsit, a testvérét is mindig megvicceli, ezért mondhatjuk, hogy Peti nem átlagos gyerek, hanem vicces és bohókás is.

A könyvet Francesca Simon írta, aki 1955-ben, Amerikában született. Több kötete is megjelent, néhányat említenék meg: Rosszcsont Peti gazdag lesz, Rosszcsont Peti bosszúja, Rosszcsont Peti és a titkos klub. Ennek a sorozatnak csak egy részét olvastam, de az nagyon tetszett, mert belecsöppentem egy rossz kislány életébe.

Természetesen nagyon sok érdekes könyv lehet még, amit nem ismerünk mi gyerekek, de remélem ennek a két műnek a bemutatása is kedvet csinált az olvasáshoz.

Józsai Könyvtár

KEDVENCEM LEGYEN A KEDVENCED

10-15 éves gyerekek
irodalomról, írókról, könyvekről

A DEBRECENI VÁROSI KÖNYVTÁR
IV. DIÁKKONFERENCIÁJA

*Helyszín: Józsai Könyvtár
(Szentgyörgyfalvi út 9.)
Időpont: 2010. november 25. 15.00 óra*

A szakmai értékelő bizottság
tagjai:
Szávai Ilona
szerkesztő, újságíró
Pont Kiadó

Szentei Tamás
osztályvezető
DMJV Kulturális Osztály

Zádorné Kondor Erika
tanár
Csokonai Vitéz Mihály Gimnázium

Megnyitó:
Farkasné Gellért Erzsébet
igazgató
Debreceni Városi Könyvtár

Házigazda és a rendezvényt levezeti:
Némethné Varsányi Mónika
könyvtárvezető

Eric Knight: Lassie hazatér
Keresztes Kristóf (Ibolya Utcai Általános Iskola 6.o.)

Először szeretném megkérdezni, hogy kinek van kutyája otthon?

És ki olvasta már ezt a könyvet? Lehet, hogy sokan filmen ismerték meg ezt a népszerű történetet, de szerintem egy könyv mindig nagyobb élményt nyújt az olvasójának, mint a film a nézőjének.

Remélem, hogy előadásom után még többen kedvet kaptok hozzá, hogy elolvassátok ezt a művet!

Ezen a nyáron édesanyám ajánlására olvastam el Eric Knight: Lassie hazatér című könyvét, melyre felnőttként minden bizonnyal én is úgy fogok visszaemlékezni, mint gyermekkorom egyik legmeghatározóbb, legcsodálatosabb regényére.

Eric Knight 1897. április 10-én az angliai Menstonban született, itt a zord Yorkshire-ban töltötte gyermekkorát. Apját korán elvesztette, ekkor édesanyja a kislíával a cári Oroszországba ment, ahol nevelőszülőként dolgozott. Egy amerikai férfival kötött házassága után az Egyesült Államokba költöztek, Eric itt fejezte be tanulmányait. Az I. világháború kitörése után a kanadai hadseregben teljesített szolgálatot. A háború után kezdett el írni, 1934-től évekig hollywoodi forgatókönyvíróként is dolgozott. 1940-ben jelent meg legnépszerűbb, legszebb műve a Lassie hazatér. A II. világháborúban az Egyesült Államok hadseregében szolgált, mint őrnagy. A Lassie hazatér című regényét a kiadás után három évvel megfilmesítették, melyet az író már sohasem láthatott: 1943 januárjában valahol a Holland Guayana őserdeje felett egy katonai géppel lezuhant és szörnyethalt.

Lassie – a hűséges és ragaszkodó kutya történetét Knight saját kutyaélményeiből merítette. Amikor 1932-ben megházasodott, egy farmon telepedtek le, ahol sok kutyát tartottak, köztük skót juhászt is. Amikor Hollywoodba költöztek, csak egy kis terriert vittek magukkal, de az autóbalesetben elpusztult. Felesége vigasztalására Knight egy kölyök skót juhászt vásárolt, aki a Toots névre hallgatott. Ahogy ez történni szokott, Toots végül Knight kedvence lett, mindenhova vitte magával, a kutya odaadó hűsége, szeretete teljesen magával ragadta. Ez az odaadás ihlette végül a Lassie megírását is.

Lassie, a skót juhászkutya egy szegény yorkshire-i bányászcsalád tagja. Sam, a családfő, hosszú munkanélküliség után dönt úgy, hogy enged a rudlingi herceg nyomásának, aki szemet vetett a gyönyörű, okos kutyára, és eladja neki egyetlen értékét – Lassie-t. Joe-t, a fiát ez nagyon megviseli, de már 12 éves, és megérti szülei döntését: számára Lassie a legjobb barát, de átérzi a család nehéz anyagi helyzetét. A gazdag öregúr unokáját, Priscillát lepi meg a kutyával. Persze egy állat ösztönét nem lehet kordában tartani, így a skót juhász minden nap megszőkött, hogy újra találkozhasson régi kis gazdájával.

A herceg meglegelte a kutya kóborlásait, ezért úgy dönt, hogy a kutyával és családjával együtt Skóciába költözik. De Lassie-t senki és semmi nem tarthatja

ott. Ezt szerencsére Priscilla is észreveszi, segítségével újból megszökik és megkezdi hosszú, 400 mérföldes útját délre, Yorkshire-ba, hogy hazatérjen.

A skót juhászkutyára kalandos útja során sok veszély leselkedik. Át kell vágnia Skócia hegyes-völgyes vidékén. Találkozik olyan emberekkel is, akik jó szívvvel vannak iránta, de nem egyszer üldözőbe veszik, menekülnie kell. A kutya ősi ösztöneitől vezérelve megérzi, hogy ki mellé szegődhet, ki az, aki nem él vissza a bizalmával.

Számtalan kaland, megpróbáltatás után végül teljesen legyengülve, félholt állapotban érkezik Lassie az iskola elé, ahol éveken keresztül várta Joe-t. A szülők is, Joe is teljes döbbenettel fogadják, hogy több száz mérföld távolságból képes volt hazatérni. Mindent elkövetnek az életéért. Az apa, Sam, aki számára a legfőbb emberi érték a becsület, még csalásra is hajlandó, hogy a herceg ne vigye vissza a hűséges ebet. A herceg persze felismeri az elcsúfított kutyát, de az ő szíve is meglágyul, és belátja, hogy az az állat, amely képes ekkora utat megtenni a gazdájáért, megérdemli, hogy velük éljen. Így az öregúr munkát ajánl Joe apjának, legyen ő a birtokon a kutyatenyésztője. A furfangos herceg ezzel két legyet üt egy csapásra: a közelében marad Lassie és egy – a kutyákhoz kiválóan értő – tenyésztőt alkalmaz. Minden jóra fordul, és a hűséges, kitartó Lassie-től a kölykeit odaadón gondozó anyaként köszönünk el a regény végén.

Ez minden idők talán legszebb, legmeghatóbb állattörténete. De ha csak azt mondjuk róla, hogy egy kutyatörténet – a kutyának és kis gazdájának története – keveset mondtunk. Egy hűséges kutya története ugyan, de ugyanakkor az emberszeretet, becsület hitvallása is.

A regény főszereplője egy állat, de az a lényeges, amit az ő alakjába rejtett a szerző: a kitartást, a honvágyat, a küzdeni tudást. Ez azok közé a könyvek közé tartozik, amelyek igazi hatásukat csak akkor érik el, ha szívünkkel olvassuk.

A hűséges, aranyszörű skót juhászkutya történetét Eric Knight nekünk, a Joe korabeli fiúknak és lányoknak írta, akik még csak most kezdjük az életet. Azt akarta, hogy magunkra ismerjünk Joe alakjában, tanuljunk tőle emberséget, becsületet.

Az író rövid életében harcolt mindkét világháborúban. Harcolt fegyverrel, mint katona, és harcolt tollal, mint író – és mindig csak egyért harcolt: az igaz emberségért. Ezt az üzenetet adja tovább nekünk Lassie és a kis Joe történetében!

Betty G. Birney: Spuri és a nagyvilág **Kovács Panna (Dózsa György Általános Iskola 5.o.)**

Kedves gyerekek és felnőttek! Kovács Panna Vagyok a Dózsa György Általános Iskola 5/a osztályából. Köszöntöm a megjelenteket.

Előadásomban Betty G. Britney Spuri és a nagyvilág című könyvét szeretném bemutatni. Ez az olvasmány egy könyvbemutató során tetszett meg.

Néhány szó az íróról:

Betty G. Britney 7 éves korában írta első könyvét, szülei is ösztönözték az írásra. Emellett számos gyermekműsornak írt epizódot és több mint 26 gyermekkönyv szerzője. Munkáival sok-sok díjat nyert köztük egy Emmyt és három Humanitás Díjat is. Amerikában él a férjével és a fiával. Az összes műve közül csak a Spuri és a nagyvilág jelent meg magyarul.

Ez a könyv egy aranyhörcsög kalandos életéről szól. Spuri a kedvenckert kisállat-kereskedésben tölti mindennapjait arra várva, hogy mikor bukkan fel az ő gazdája. Egy nap tényleg megtörténik a csoda: Ms. Mac, egy ifjú hölgy viszi magával a Longfellow Iskola 26-os osztálytermében, ahol tanított. Spuri nagyon megszerette olyannyira, hogy szerelmes is lett belé. Ám kiderült, hogy Ms. Mac munkahelyet vált és elutazik messzire. Helyét az idős és undok Mrs. Brisbane veszi át aki nem rajong a rágcsálókért. Spurit minden hétfvégén hazaviszi valamelyik gyerek a saját otthonába, ahol mindegyik családnak tanít valami fontosat. Pl.: az egyik családnak megtanítja, hogy a tévénél van jobb szokás is. Spuri nagyon szeret Haloween-kor beöltözni. Egyszer beöltözött szellemnek úgy, hogy egy elcsent porrongyot magára terített. Mrs. Brisbane akkor kedveltem meg őt, amikor Hálaadás-kor hazavitte őt, azért mert segített felvidítani mozgássérült férjét egy kis fogócskával. Aztán egy akadálypályát épített neki és azon versenyeztek, hogy mennyi idő alatt ér át az akadálypályán Spuri. Az eleinte undok Mrs. Brisbane annyira megszerette a kis hörcsögöt, hogy karácsonyra megajándékozta egy nagyobb ketreccel, amiben akadálypálya is volt, hogy kedvére játszhatson. Az ünnep legnagyobb meglepetése volt, amikor Ms. Mac meglátogatta... A könyv olvasása közben rájövünk, hogy Spuri egy nagyon jószívű kis hörcsög. Segít a takarítónak, Aldonak barátnőt találni, de ezen kívül tud írni és olvasni is.

Ezt a könyvet azoknak ajánlom, akik szeretik az állatokat, legfőbbképpen a hörcsögöket. A könyv végén rejtvényekkel, kérdésekkel tesztelheted, hogy mennyire ismered a könyv szereplőit.

Köszönöm a figyelmet és remélem felkeltettem az érdeklődésedet.

Tea angyalai – avagy kalandok minden földrészen **Bécsi Ágota (KFRTKF Gyak. Ált. Isk. 4.o.)**

Nagyon szeretem a kalandos, izgalmas történeteket, ezért olvasom Tea Stilton könyveit.

Az íróról keveset sikerült kiderítenem. A könyveiből az tudható, hogy ő Geronimo Stilton húga, a Rágcsáló Hírek különleges tudósítója. Ez a lap Egér-sziget legolvasottabb újságja. Tea szeret utazni, imádja a kalandokat és szeret új egereket megismerni a világ minden táján. A Cinnford Egyetem és Szakiskolában szerezte a diplomáját.

Négy regényét szeretném bemutatni. A főszereplői ugyanazok, velük először A sárkány kódja című regényben ismerkedhetünk meg.

Nicky Ausztráliában született, álma, hogy környezetvédelemmel foglalkozhasson. Szenvedélye a természet, tágas, nyílt terepen érzi jól magát.

Mindig jókedvű, rossz tulajdonsága, hogy egy percig sem bír nyugton maradni. Titkolja, hogy klausztróbiában szenved, azaz nem bírja a kicsi, szűk, zárt helyeket.

Colette Franciaországban született, álma, hogy egy divatmagazinnál dolgozhasson. Imádja a rózsaszínt, vállalkozó kedvű, és soha nem habozik másokon segíteni. Rossz tulajdonsága, hogy mindig elkésik. Titkolja, hogy kikapcsolódásként megy fodrászhoz új frizurát csináltatni, vagy manikűröshöz.

Violet Kínában született, álma, hogy hegedűművész legyen. Szünetéje a tanulás, igazi szellemi alkat. Nagyon precíz és szereti az új dolgokat. Kicsit sértődékeny, nem szereti, ha ugráltatják. Ha nem alszik eleget, nem tud koncentrálni. Pihenésképpen komolyzenét hallgat, közben gyümölcssteát kortyolgat.

Paulina Peruban született, álma, hogy tudós legyen. Imád utazni, nagyon kötődik hűgához, nagyon-nagyon jószívű. Kicsit félnék és néha kicsit kétbalkezes. A számítógépeknek nincs titkuk előtte, annyira ért hozzájuk.

Pamela Tanzániában született, sportújságíró vagy autószerelő szeretne lenni. Szünetéjesen szereti a pizzát. Néha kicsit pattog, mégis ő békíti meg a csapatot. Heves vérmérsékletű, néha előbb cselekszik, csak utána gondolkodik. Egy csavarhúzóval és egy franciakulccsal minden műszaki problémát megold.

Ők öten a Cinnford Egyetemen ismerkednek meg Tea Stiltonnal, együtt élük át a sok izgalmas kalandot, fejtik meg az egyetem alagúrendszerének rejtélyeit és így lesznek ők Tea angyalai.

A következő könyvben, A lángoló hegy címűben titokzatos veszély fenyegeti Nicky farmját Ausztráliában. Tea Angyalai azonban készek szembenézni a veszéllyel. Így aztán fáradságot nem ismerve szelik át a hatalmas kontinenst, míg végül – ezernyi megpróbáltatás után – eljutnak Ausztrália szívébe, a lángoló hegyhez!

A titkos város című regényben megtudhatjuk, hogy mit rejtenek Peru fenséges hegyei. Újabb lélegzetelállító kalandokban lesz részük Tea Angyalainak. Függhidak, óriás kondorkeselyűk, ősi csapdák várnak rájuk, de az út végén ott áll az inkák titkos városának arany kapuja.

A Rejtély Párizsban című könyvből megismerhetjük a párizsi divatvilág rejtélyeit. Kiderül, milyen titkok lappanganak a híres Cinnmódi Divatakadémián, hogy miért lop el valaki egy ruhakollekciót? Tea angyalai az Eiffel-torony árnyékában a tolvaj nyomába erednek.

Minden regény az izgalmon és kalandokon kívül egyéb érdekességeket is bemutat. A regényben szereplő ország vagy földrész különlegességeit, például Ausztrália erszényeseit. Vagy a tájra, vidékre jellemző ételek leírását, receptjeit. Sőt, még szépségápolási tanácsokat is kaphatunk minden könyvben!

Nem csak lányoknak, hanem mindenkinek ajánlom Tea Stilton könyveit, akik szeretik az izgalmat, kalandokat, rejtélyeket, érdekes és titokzatos földrészeket!

Geronimo Stilton: A smaragdszem titka
Berta Livia (Gönczy Pál Általános Iskola 6.o.)

A Geronimo Stilton sorozat az olaszok fantáziáját és kreativitását dicséri: az Ediziona Piemme kiadó megteremtette Geronimo Stiltont, az intellektuális úriember alakját, és olyan mesevilágot hozott létre, amely – nem csak Olaszországban, de világszerte nagyon rövid idő alatt több millió gyerek és felnőtt szívét hódította meg. Geronimo Stilton történeteit ugyanis ez ideig 35 nyelvre fordították le a kiadás jogokat pedig 175 országban értékesítették.

Hogy kicsoda Geronimo Stilton?

Be kell vallani elég szórakozott pacák, akarom mondani pocok. Mindig egy kicsit a fellegekben jár... Egy kiadó vezetőjeként és főszerkesztőjeként dolgozik, de az igazi szenvedélye az írás. Rágcsáliában, egér sziget fővárosában a könyvei mind a legjobbak! Nem olvastátok még őket? Pedig igazán mulatságos történetek: könnyebbek, mint a friss mozzarella, kívánatosabbak, mint az edami és ízesebbek, mint az érett parmezán. Igazán bajuszemelő történetek.

Most az egyik művéből szeretnék ízelítőt adni. Ez az egyik kedvencem.

Először is Geronimot szeretném bemutatni: Rágcsáliában született az Egérszigeten. Sok ideje a rágcsáló hírek főszerkesztője. Szabadidejében golfozik és 18. századi sajtókat gyűjt.

Az egész azzal kezdődött, hogy Tea talált a bolhapiacon, egy hihetetlen térképet pontosabban, egy kincses térképet. Tea azt akarta, hogy menjenek vele rokonai is. Benjamin, Geronimo kedvenc unokaöccse, Trappola, Geronimo másik unokaöccse valamint maga Geronimo is, aki Tea bátyja.

Hajóval útra keltek. Egy nem várt baleset során a hajó elsüllyedt. De szerencsére ők megmenekültek. Egy szigeten kötöttek ki. Úgy érezték, hogy a kincses szigeten vannak. Csak kutattak, kutattak és kutattak, de nem találtak semmit. Repülővel elindultak haza. Hogy mi történt ezután, és hogy mi lett a titokzatos kincssel? Olvassátok el a könyvet és megtudjátok.

Nógrádi Gábor: Pete Pite

Németh Gábor (Dózsa György Általános Iskola 6.o.)

Kedves Hallgatóim!

Arról a könyvről fogok beszélni, amely legjobban tetszett az elmúlt évben. Nógrádi Gábor: Pete Pite című regényét szeretném ajánlani nektek.

Nógrádi Gáborról harmadikos koromban hallottam először, amikor az egyik tanár néni felolvasott nekünk a Segítség ember című kötetből. Nagyon megfogott a könyv, ugyanis ekkor gyarapodott a családnk két kanárral, így kedvenc olvasmányommá vált a kanárról szóló fejezet. Tavaly egy író-olvasó találkozon személyesen is megismerhettem az író. Ekkor határoztam el, hogy minél több könyvét szeretném elolvasni. Az első mű a Pete Pite volt.

A regény két főszereplője Dr. Pete Ádám, DéDé TV szerkesztője, és fia Pete Péter 6. osztályos tanuló, akit édesanyja halála óta az édesapa egyedül nevel. Gyakran kerülnek vitás helyzetekbe. Peti irigyli az édesapját, hogy már nem kell iskolába járnia, élheti a felnőttek "gondtalan" életét. A mindig elfoglalt apa viszont

nem érti, hogy fiának miért okoz problémát az iskolába járás. Vitájuknak tanúja a világljáró nagybácsi Kázmér, aki nagyrészen befolyásolja a történetet.

Másnap reggel Péter arra ébredt, hogy két hatalmas szőrös láb kandikál ki a takarója alól. "Pete Péter, azaz Pite egyetlen éjszaka alatt felnőtté változott. Pontosan olyan lett, mint az édesapja. És a csodáknak itt még nincs vége! Hiszen, ha Pite az apja testébe költözött, akkor mi történt az édesapával Dr. Pete Ádámmal?..."

A csere számtalan bonyodalomba keveri hőseinket. Ádámnak a fia iskolájában, Pitének az apukája munkahelyén kell megállnia a helyét. A szerkesztő úrnak felelnie kell a planktonok élővilágából, Pitének tárgyalásokat kell lebonyolítania a TV társaság elnökével. Kapcsolataikban is helyettesíteniük kell egymást: Ádámnak, vagyis Pitének állnia kell, kolléganője, Annamária ostromát, az édesapának pedig meg kell vívnia a csatáit az osztály rémével, Bacskaival. Megállják-e a helyüket, örökre egymás testében kell-e élniük, kiderül a regényből.

Érdeemes elolvasni ezt a könyvet, mert amellett, hogy szórakoztató és humoros, a szereplők sorsán keresztül saját mindennapi problémáinkkal is szembesülhetünk. Sikerül-e a felelet, nem késünk-e el az iskolából, tetszünk-e az osztály legszebb lányának?

Kedvenc részem a könyvből, amikor apa és fia vacsorameghívást kap Annamáriától, aki nem érti, hogy az eddig úriemberként megismert Dr. Pete Ádám miért szürcsöli a levest, és miért eszik úgy, mint egy malac.

A regényben választ keresnek arra az életbevágó kérdésre is, hogy szabad-e reklámokkal megszakítani a gyerekműsorok adását. Ha kíváncsiak vagytok a megoldásra, olvassátok el a könyvet, mely 2000-ben az év gyerekkönyve, 2005-ben a 100 legkedveltebb könyv egyike, 2010-ben az én kedvenc könyvem volt! Legyen a Ti kedvencetek is!

Köszönöm a figyelmet!

Marék Veronika: Boribon könyvek **Tóth Huba (Lorántffy Zsuzsanna Ált. Iskola 6.o.)**

A Boribon című könyv Boribonról, a kis barna játékmackóról szól, aki emberi tulajdonságokkal van „felruházva”. Az első mesében (Boribon a játékmackó, 1958.) Boribon még sűrke színű volt és még nem voltak emberi tulajdonságai, tehát csak egy egyszerű játékmackó volt. Azok közül, akik ezt a mesét elolvassák, szinte mindenkinek Boribon lesz a kedvenc szereplője, ahogy nekem is.

Az újabban írt könyvekben Boribonnak Annipanni a gazdája. A Boribon könyvekben a mesék kicsi és gyermekméretű könyvekbe vannak szedve és mindig egy történetet ír le az író Boribonnal kapcsolatban. Nagyon sok színes kép van a könyvekben, s ezért a kicsi gyerekek is nagyon kedvelik. Érdekessége, hogy Marék Veronika írta a könyveket is és ő is illusztrálta azokat.

Marék Veronika 1937-ben született. Bábszínész és magyar szakos tanár is volt a meseíráson és rajzoláson kívül. „Sok-sok tervet dédelgetek még a szívemben!”- mondta Marék Veronika mostanában. Összesen tíz Boribon könyvet írt 1958 és 2010 között. A Boribon sorozatot azért választottam, mert már egészen

kicsi koromban is ez volt a kedvenc könyvem. Kisebb koromban a szüleim meséltek belőle, aztán amikor megismertem a betűk világát, elkezdtem olvasgatni és most már a kicsi testvéreimnek olvasom. A Boribon könyvek ezért több korosztálynak szólnak. Legjobban az óvodásoknak és kisebb iskolásoknak ajánlom, de még az egy-két évesek figyelmét is lekötik (ezt tapasztaltam a 2 éves kisöcsémén, de még a 7 éves húgom is élvezettel olvassa). Régebben a húgomnak olvastam, meséltem sokszor, s mire már vagy huszadjára elolvastam, már szinte kívülről tudtam a kedvenc Boribon mesémet. A testvérem és az én kedvenc mesém a „Boribon születésnapja”. A történet röviden: Annipanni Boribon elől mindent titkol, s már Boribon majdnem világgá megy bánatában, amikor Annipanni érte szalad. Miután megjöttek a vendégek, kiderül, hogy azért volt a titkolódzás, mert Boribonnak ma van a 3. születésnapja.

A Boribon könyvek azért jók, mert olyanok, mint a kötőjel, csak nem szavakat, hanem generációkat kötnek össze.

„Elmúltam 70 éves, de hála istennek még dolgozom és egy képes csaláregény írását is tervezem. Remélem, sikerül elkészíteni – bár tudom, hogy ilyenkor már minden nap ajándék.” – Marék Veronika

Kívánjuk, hogy számára ez a kívánsága teljesülhessen – számomra pedig minden Boribon könyv újabb ajándék!

Robert Louis Stevenson: A kincses sziget **Tolnai Gábor Kristóf (Dózsa György Általános Iskola 6.o.)**

Kedves felnőttek, gyerekek!

Köszöntök mindenkit a diákkonferencián. A nevem Tolnai Gábor Kristóf, 5. osztályos tanuló. A Dózsa György Általános Iskolába járok.

Ezt a könyvet egy versenyen nyertem. Először nem gondoltam, hogy jó lehet, de amint beleolvastam a könyv máris magával ragadott. A könyv, amit be szeretnék mutatni Robert Louis Stevenson a kincses sziget című regénye.

Pár szó az íróról:

1850. November 13-án, skóciai mérnökcsaládban született. Skót regényíró volt. Sajnos mivel gyermekkorában megtámadta tüdejét a TBC, gyermekévei nagy részét betegágyban töltötte és az ott kitalált történetekkel szórakoztatta magát, majd meggyógyulva igyekezett elsajátítani az írás mesterségét. Így később megszületett a Kincses Sziget című könyv.

A tengert, a kikötők légkörét, a lakatlan szigetek titkait s a hajós életet olyan ember írhatta meg csak, félelmetes valóságában, aki maga is otthonos ebben a világban, hiszen szigetország szülőtte, és kalandos sorsa jóvoltából többször is bejárta az óceánokat. Helyismeretén kívül egy másik adottság sarkalhatta Stevensont témaválasztásában: a fizikailag törekeny író vágya és csodálata azok iránt, akik bírják a fáradalmakat, viszontagságokat, s elszántságukon túl erejük is meg van hozzá, hogy szembenézzenek a veszélyekkel. Ami izmaiból hiányzott, azt a képzelete pótolta. Így álmodta vissza a XVIII. századot, mikor még vitorlások szeltek a végtelen vizeket, és legendás kapitányok, sokat próbált matrózok

kockázatos vállalkozása volt a hajózás. Nemcsak az elemekkel, viharokkal kellett megküzdeniük, de a marcona tengeri rablók alattomos támadásával is. Megismertet a kisebb kikötőváros lakóival, Livesey doktorral, Trelawney lovaggal s a Hawkins családdal, a Benbow admirálisról elnevezett fogadó gazdáival. A történet főszereplője Jim Hawkins, aki talál egy térképet amely megmutatja a rettegett kalóz Flint kapitány elásott kincsének a helyét. Elindul, hogy megkeresse a kincset. Társa is akad az úton a legendás Hosszú Jhon Silver. A hajón mindössze három megbízható emberük van, szemben Silverék tizenkilenc tagú kalózbandájával, úton a nyílt tengeren. De sokan mindent megtesznek azért, hogy megkaparintsák a térképet. Rengeteg élet-halál harc, izgalom, becsvágy, kaland és még sok más, ami ezt a könyvet oly élvezetessé teszi. Ki indul el? Ki indul el? Egyáltalán van kincs?

Mindenre megtudhatod a választ, ha elolvasod a könyvet.

Köszönöm a figyelmet, remélem ezzel a röpké bemutatóval sikerült felkelteni az érdeklődésedet!

Jules Verne: Kétévi vakáció Nyéki Zsuzsa (Dózsa György Általános Iskola 5.o.)

Kedves felnőttek és gyerekek!

Nyéki Zsuzsanna vagyok a Dózsa György Általános iskola 5/a osztályából. Köszöntök mindenkit a Diákkonferencián. Az én előadásomban Jules Verne Kétévi vakáció című könyvéről fogtok hallani egy rövid ismertetőt. Jules Verne számomra ismeretlen író volt. Úgy ismertem meg, hogy névnapomra a nagyszüleimtől megkaptam a „Kétévi vakáció” című könyvét ajándékba. Eleinte nem túl nagy izgalommal kezdtem olvasni, de később kezdett egyre kalandosabbá és izgalmasabbá válni.

Most néhány fontos tudni való az íróról:

Jules Verne, vagy akár magyarul: Verne Gyula 1828.Február.8.-án született és 1905. március.19.-én halálozott el. Első komolyabb sikerét az Öt Hét léghajón című művével érte el amely 1862 karácsonyára jelent meg. Életművének csúcsa a Nemo kapitány, Grant kapitány gyermekei és a Rejtelmes sziget című könyvek, amelyek a legjobban kidolgozottak. Kamaszkorú diákoknak sokak ajánlják A tizenöt éves kapitányt és a Kétévi vakációt. Műveiből már közel 200 filmfeldolgozás készült, amelyek között éppúgy megtalálhatók a néhány perces néma filmek, mint a százmillió dolláros szuperprodukciók. Az UNESCO nyilvántartása szerint évtizedek óta a legtöbbet fordított szerzők közé tartozik, művei már 148 nyelven jelentek meg.

Most a Kétévi Vakáció című művéről fogtok hallani egy kis bemutatót:

A történet 1860 márciusában játszódik. Egy Sloughi nevű vitorlás hajóról és a tizenöt fiatal (egyikük sem idősebb 14 évnél) fiúról szól. A Sloughi hánykolódik egy tengeri viharban, amely nagyon megtépázza a hajó vitorláját, de végül a vihar elmúlik. A hajó egy ismeretlen szárazföld közelébe sodródik, s végül fennakad egy

szirtzátonyon. A fiúknak nagy gondot okoz, hogyan jussanak el a szirtzátonyon keresztül a partra. Az e körül zajló vita Dophian és Briant között zajlik le. Briant kísérlete kudarcba fullad, hogy átússzon a szirteken a partra. A tanácstalan fiúkat végül a dagály segíti meg: egy nagy hullám átemeli a Sloughit a sziklákon, és finoman sérülés nélkül leteszi a főnyenyen. Harmadik fejezetben tudjuk meg, hogyan került a fiúcsapat a felnőtt nélküli hajóra, és hogyan keveredtek ki a nyílt óceánra: ők mindannyian egy új-zélandi város, Auckland egyik nevelőintézetének a diákjai, akik a nevelőkkel együtt egy sziget körüli hajóútra készültek a vakáció idejére. Az indulás előtti este a gyerekek már beköltöztek a hajóra, a felnőttek azonban még kimentek a partra, hogy egy búcsúwhiskyt elfogyasszanak. Ez idő alatt a hajóköttél ismeretlen okokból eloldódott, s mire a felnőttek felocsúdtak, a hajónak már nyoma veszett, annyira messze sodródott a parttól. Ráadásul összeütköztek egy gőzhajóval is, ami letörte a hajó végéről a névtáblát. A hajó keresésére indulva csak ezt a táblát találták meg, ezért mindenki meggyőződött arról, hogy a hajó elsüllyedt, a fiúk pedig odavesztek. Ez egy kis ízelítő volt a könyv első három fejezetéből. Én ezt a könyvet azoknak ajánlanám, akik szeretik a kalandot és az izgalmat. Aki kíváncsi a folytatásra, hogy mi történik a fiúkkal az olvassa el a könyvet!

Ha szeretnétek több Jules Verne könyvet, olvassátok el ezeket:

Nemo kapitány, Grant Kapitány Gyermekei, A rejtelmes sziget, 80 nap alatt a Föld körül, Utazás a Föld középpontja felé, Sztrogoff Mihály, Utazás a Holdba, A tizenöt éves kapitány

Ezek a legnépszerűbb könyvei Jules Verne-nek!

Köszönöm a kedves felnőttek és gyerekek figyelmét. Remélem kedvet kaptatok, hogy elolvassátok ezeket a kalandos és egyben izgalmas könyveket.

Karl May: A Medveölő fia

Czigola Tamás (Dózsa György Általános Iskola 5.o.)

Kedves gyerekek!

Czigola Tamás vagyok a Dózsa György Általános Iskola 5b-s diákja. Nagyon örülök, hogy itt lehetek.

A könyv, amit ajánlok, nem csak nekem, de szerintem sok gyereknek, felnőttnek a kedvence. A Medveölő fia.

Néhány szó a szerzőről, Karl Mayról: Karl May szegény családban született, és vakon jött világra alultápláltság miatt. Csak négy éves korára kapta vissza látását, miután megoperálták. Kezdetben a tanári pályával próbálkozott, később íróként próbált szerencsét, de sokáig kudarcot vallott. Számos alkalommal összeütközésbe került a törvénnyel, apróbb lopások és csalások miatt többször is börtönbe került.

Azért ajánlom ezt a könyvet, mert imádom a vadnyugatot, s néha úgy érzem akkor egyszerűbb volt az élet. A történet a vadnyugaton játszódik, mint minden indiános regény.

A főszereplők: Hosszú Dawi: A neve mindent elárul. Egy nagyon magas ember (nem ép a gazdagok családjából) aki egy öszvéren lovagol, mely csak a

derekáig ér, mégis gyors, mint a villám. Köpcös Gemy: Ellentétben Davi-vel, ő dagadt és kicsi. Lova erős és gyors. Bundába öltözve jár, s nem is akármilyen bundában, hanem hermelin bundában. Noha a rekkenő hőség ellenére. A könyvben szerepel még a jól ismert Winnetou, az elengedhetetlen Old Shatterhand, Bicegő Frank, Martin, a medveölő fia és Bob: A melegszívű és vicces Bob. A könyvben találkozhatunk még a szíu Ogalalákkal, a Holló indiánokkal és a Sosonokkal. Gyönyörű tájak, élethű személyek melyet a könyv pontosan felvázol.

A történetről:

Hosszú Dawi és Köpcös Gemy a két jó barát rátalálnak egy ismeretlen lovas nyomára és engedve kíváncsiságuknak a nyomokat követve rátalálnak egy indiánra, kit rablók fogtak el. Találkozva Bicegő Frankel és Martinnal kiszabadítják az indiánt ki elmeséli, hogy egy üzenetet hozott Martinnak. Az üzenet egy történet: az apját elrabolták a Sziú Ogalalák azért, hogy halott hőseinek (akiket annak idején Old Shatterhand egy csapásra megölt) áldozatot mutassanak, ami nem valami szép halál. Vajon sikerrel járnak? Vajon sikerül Martinnak kiszabadítania apját mielőtt túl késő lenne?

Megtudhatjátok, ha elolvassátok. Ajánlom 10 éves kortól bárkinek.

Azért ajánlom ezt a könyvet, mert imádom a vadnyugatot. És néha úgy érzem akkor egyszerűbb volt az élet. Remélem felkeltettem az érlelődésedetek köszönöm a figyelmet.

Halasi Mária: Az utolsó padban Tóth Fanni Marietta (Gönczy Pál Ált. Iskola 5.o.)

Kedves Hallgatóság!

Egy olyan könyvet szeretnék bemutatni, amelyet az osztályfőnök ajánlott nyári olvasmánynak. Amit én olvastam, a könyvtárból 14 éve nem kölcsönzött ki senki. Ez még kíváncsibbá tett, ezért minél hamarabb el akartam olvasni. Hogy melyik volt ez a könyv? Nos, elárulom. Halasi Mária: Az utolsó padban: című könyvről van szó, melyet a kezemben tartok.

Halasi Mária Budapesten 1931. május 5.-én született és 1978. április 30.-án halt meg. Író, újságíró volt. Színes írásaiban a mindennapi élet társadalmi és egyéni problémáival foglalkozott. Az író ezt a művét 1963-ban írta. Az egyik legkedveltebb ifjúsági könyve. Finn és orosz nyelven is megjelent. 1975-ben ifjúsági film is készült belőle.

Ez a könyv Katiról, egy szegény kislányról szól, aki vidékről költözött Budapestre. Itt nem csak, hogy új helyre került, hanem még új iskolába is beírták. Az iskolában eleinte nem fogadták be, mert már az első napon az utolsó padba ültették. Öltözéke egy bokáig érő rózsás szoknya és egy szakadt kék ing, lyukas hancs szatyor a kezében. A kivetettség a származása miatt volt, mert ő cigánylány. Az anyukája korán meghalt, így az apukájával és két fiú testvérével él együtt. Kati az iskola mellett még a családjáról is gondoskodott: sütött, főzött, takarított, bevásárolt. Mind ezt a nagymamájától tanulta.

Egy napon Kati elmesélte, hogy miért késett el a Mikulás próbákról, hogy miért csavargott és miért nem volt iskolában. Györgyi néni, az osztályfőnök elmesélte az osztálynak, hogy Kati az iskola mellett mi mindenről gondoskodik. Persze Laki néni a házmester is segít, amiben tud: kimossa a ruhákat, sütiket süt. Ezután az osztály másként tekintett Katira. Megtudták, hogy ez a szétszórtnak, durvának látszó kislány valójában egy jószívű, aranyos gyermek. De jobb lesz nem fecsegni tovább, mert, ha elolvassátok, akkor ti is beleélhetitek magatokat valamelyik szereplő bőrébe: Kati, Etuka, Sánta bácsi, Copfos.

A könyv tanulsága: Megismerni más embereket és befogadni. Ők is olyanok, mint mi csak lehet, hogy a bőrszínük, viselkedésük, öltözködésük vagy nemzetiségük más. Legyen az amerikai vagy afrikai, legyen bárki, akkor is el kell fogadni őket, hiszen nem is lehet minden ember egyforma.

Most egy részlet a könyvből:

„Györgyi néni kinyitotta a szekrényajtót. Senki sem figyelt rá, csak Kati, pedig neki volt a legkevesebb oka, hogy másra figyeljen. Tábori Emő ugyan róla beszélt, s az egész raj hol Emőt, hol Katit bámulta. Mindössze a Lófogó csúsztatott a Tizedes markába egy dugót, aminek semmi értelme nem volt, a dugó akár Lófogó zsebében is maradhatott volna. Tábori azt mondta: Lakatos Kati olyan szép rajmunkát javasolt nekünk, hogy azt lelkiismeretesen, becsülettel kell elvégeznünk... „Szép rajmunka” - visszhangoztak Katiban a szavak. A lábával harangozott, és már sem Györgyi néni mozdulataira, sem Tábori szavaira nem ügyelt. Egészen más járt az eszében. Képzletben ott állt ismét a kórterem ajtajában, a hófehérre lakkozott fához simulva. Nem mert belépni, csak szorongva figyelte a bentről hangzó beszélgetést... Akkor jutott először eszébe, hogy szól a többieknek. Egy borostás arcú öregember fehér vászon hálóingben éppen az ajtóval szemközti ágyon feküdt. Nyöszörögve mondta:...”

Ne habozzatok sokáig, olvassátok el minél előbb. Ajánlom gyerekeknek, felnőtteknek egyformán. Azoknak is ajánlom, akik már egyszer elolvasták, mert szerintem mindig tud újat adni a regény.

Kellemes időöltést kívánok!

Nógrádi Gábor: Pete Pite
Tóth Szabolcs (Gönczy Pál Általános Iskola 5.o.)

Kedves Hallgatóság!

Egy olyan könyvet szeretnék bemutatni, amelyet az osztályfőnököm ajánlott nyári olvasmánynak. Most itt tartom a kezemben. Ez a könyv Nógrádi Gábor: Pete Pite című könyve. A könyv 2000-ben Az Év Gyerekkönyve lett Magyarországon, 2002-ben pedig a világ legjobb gyerekkönyvei közé választották. A könyvben Cakó Ferenc vidám rajzait találjuk. Nógrádi Gábor, mai magyar író, költő, újságíró, hangjáték-, tévéjáték- és filmforgatókönyv-író. Nyíregyházán született 1947-ben.

Mi történik akkor, ha egy tizenegy és fél éves fiú, csoda folytán testet cserél az apjával?

Az izgalmas, humoros történet, egy májusi éjszakán kezdődik, amikor dr. Pete Ádám pszichológus gyerekké, azaz a saját fiává változik. A gyerek Pete Péter, azaz Pite pedig pontosan olyan lesz reggelre, mint harmincnyolc éves apja. Mindketten nagyon meglepődnek a cserén. Persze csak testileg cserélnek helyet, Pete és Pite lélekben, gondolkodásban önmaguk maradnak. Így még izgalmasabb a történet.

A test cseréjével minden megváltozott. Az apának gyerekalakban iskolába kell mennie, ahol a szokásos feleltetés, iskolai élet folyik. Az apának felnőtt fejjel meg kell ismerni a mai iskolai élet nehézségeit. A gyerek pedig felnőttként dolgozni megy az apja munkahelyére, a tévébe. Egy tévécsatorna szerkesztőjeként a gyermekműsorok reklámügyeibe kell belebonyolódnia.

A legizgalmasabb rész számomra az volt, amikor a matekórán csoda történik. Pite, azaz Ádám a matek példákat hibátlanul meg tudja oldani a táblánál. Pete eddig nem tudta olyan jól a matekot, de most csoda történt. Ezen mindenki elcsodálkozik. A csoda folytatódik a történelem órán is.

Egy rövid részletet olvasnék fel a könyvből:

“- Tényleg nagy szemétség más levelét elolvasni, ráadásul ilyen mocskos szájjal. És a törvény is tiltja. Bár ezt te nyilván nem tudod kisfiam?

Bacskai arca elsötétült. Ez a gyerek már másodszer kisfiamozta le.

- Mi? Mi? Ki a "kisfiam"? Mi? – közeledett fenyegetően Ádámhoz az osztály réme. – Mit pofázunk? Mi? - És lobogtatta a papírt. – Megetessem veled?

Ádám felnőtt korában is utálta az erőszakot. Azt a néhány fülest, amit Petyának kiosztott, csak úgy gyöngéd baráti nevelésnek és baleset-megelőzésnek szánta. De most Bacskai szemén látta, hogy a verekedés elkerülhetetlen. És, ha elkerülhetetlen, akkor sajnos először kell ütni, hogy valami előnyünk legyen a támadóval szemben. Úgyhogy kilépett a padjából, és egy hatalmas pofonnal a falnak lódította Bacskait, akinek aztán valóban a fal adta a másikat..."

Ha szeretnéd megtudni, hogy történnek-e még csodák, hogy sikerül-e megbirkózniuk a kapott feladatokkal, hogy visszaváltoznak-e, vagy így maradnak örökké, olvasd tovább a regényt és akkor megtudod!

A könyvet nem csak a gyerek olvasóknak, hanem a felnőtteknek is ajánlom elolvasásra. A felnőttek egy kicsit újra átélhetik, megtapasztalhatják a gyerekek nem mindig könnyű iskolai életét. A gyerekek pedig megtapasztalhatják, hogy nem is olyan jó felnőttnek lenni.

Mindenkinek jó olvasást kívánok!

Benedek Elek: A juhász és a sárkány Paliga Nikolett (Gönczy Pál Ált. Isk. 6.o.)

Most már elmondhatom, hogy szeretek olvasni. Régebben ez nem így volt. Anyukám mindig noszogatót, hogy olvassak, mert akkor jobban ki tudom magam fejezni. Jobb lesz a helyesírásom és gazdagodik a szókincsem.

Az egész úgy kezdődött, hogy kiskorunkban, ugyanis 3-an vagyunk testvérek anyukám minden este mesét olvasott. Nagyon vártuk az estéket nagyon szerettük mikor anyukánk olvasott. Nagyobbacska iskolás lettem és anyukámtól kaptam egy könyvet. Aminek a címe: A juhász és a sárkány, írta: Benedek Elek.

Benedek Elek született 1859.szept.30.-án elhunyt 1929.augusztus 17.-én. Több napilap és folyóirat szerkesztése fűződik nevéhez valamint sok mesés és verses kötetet írt. A népmese gyűjtések mellett jelentősek Benedek Elek mesefordításai is.

Azért ezt a könyvet kaptam, mert több rövidebb meséből tevődik össze. Így van kedvem elolvasni, mert hamar a történet végére érek. A kedvencem a Juhász és a sárkány, mert ez a legizgalmasabb mese szerintem. Röviden arról szól a történet, hogy a juhász rábukkan a sárkány barlangjára, de mind ezt titokban kell tartania, mert különben halál fia. A juhász mellett több szereplő is felbukkan a mesében. A juhász felesége, aki odaadón várja haza folyamatosan a férjét. Idegen varázsló, aki kíváncsibb a keltetésénél, de a juhász megmentésére siet a mesében. A mese végén itt is a jó diadalmaskodik a rossz felett.

Remélem felkeltettem az érdeklődésedet, ha igen akkor olvassátok el mindenképp. Hát így szeretette meg velem az olvasást az én anyukám. Most már hosszabb meséket, sőt egy egész könyvet is van kedvem elolvasni.

J. R. R. Tolkien: A gyűrűk ura Anton Fruzsina (Gönczy Pál Általános Iskola 6.o.)

Anton Fruzsina vagyok a Gönczy Pál Általános Iskola 6.a osztályos tanulója. A gyűrűk urát karácsonyra kaptam DVD formájában. Azon az estén meg is néztem mind a három részt. De kíváncsi voltam arra is, hogy honnan kapták az ötletet a rendezők. Ezért kikölcsönöztem a könyvet. Nagyon érdekes volt a könyv is.

Az íróról: J. R. R. Tolkien 1892-ben született és 1973-ban halt meg Angliában. Egy angol egyetemen volt nyelvész professzor. A gyerekeinek kezdett először meséket írni. A kis történetekből később könyvek lettek. PL: A wootoni kovácmester, Kürtő Úr. Majd a Hobbit című regény. Amely Zsákos Bilbó és Gandalf a jó mágus kalandjairól számolt be. Ebben a könyvben is megjelenik a különös gyűrű. Ez a könyv fontos szerepet tölt be. A gyűrűk ura trilógiában.

A műről: az 1. kötet elején kiderül, hogy a gyűrűnek gonosz ereje van. „Egy gyűrű mind fölött, egy gyűrű kegyetlen, egy gyűrű a sötétbe zár, mert bilincs az

egyetlen”

A gyűrűk ura arról szól, hogy hogyan próbálják eljuttatni a gyűrűt a Végzet Hegyének tűzébe ahol meg lehet semmisíteni a gonoszt. A feladatot Zsákos Frodó vállalja magára. Ő lesz a gyűrűhordozó, és őt mindenhova elkíséri a leghűségesebb barátja Csavardi Samu. A gyűrű szövetségének a tagjai: Pippin, Trufa, szürke Gandalf, Gimli a törpe, Legolas a tünde és a két ember Boromir és Aragorn. Miközben Frodóék a Végzet Hegyéhez tartanak az emberek és szövetségeseik harcolnak a gonosz Sauron úr serege ellen.

A regényben sok olyan szereplő van, amelyiket Tolkien talált ki.pl.: a hobbitok a vidám szeleburdi és pipafűre gondoló népség. A nemes lelkű örökéletű tündék. Az entek, a járni tudó hatalmas fák. A gonosz orkok.

Ajánlom ezt a könyvet azoknak, akik kalandra vágyanak.

Ende: A Sátánarmányosparázsvarázspokolikörpuncspancslódtóbódítóka Gergely Judit (Gönczy Pál Általános Iskola 6.o.)

Az író: Michael Ende, aki a Végtelen Történettel, e felnőtteknek és gyerekeknek egyaránt szóló, költői-filozofikus mesével tette ismerté magát a magyar olvasóközönség előtt, egészen máshangot üt meg a groteszk és humoros Sátánarmányosparázsvarázspokolikörpuncspancslódtóbódítóka-ban.

Azért választottam ezt a könyvet, mert megtetszett a hosszú címe, és Michael Ende Végtelen Történetét látva, gondoltam ez se lehet rossz.

A kedvenc karakterem /ha lehet így fogalmazni/ Maurizio di Mauró, akiről kiderül a történet kapcsán, hogy még sem az a mesterdalnok lovagi leszármazott, akinek vallja magát, hanem egy közönséges cica, aki egy szokványos pincében élte le kiscica korát, és nem Nápolyban. A történet utolsó fejezeteiben már nem bír tovább füllenteni, és bevallja kollegájának Krakél Karesznak, hogy nem híres énekes, aki minden szívet meglágyít „gyönyörű énekével”, és hogy valójában Móricnak hívják. A bot csinálta kis hős oldalán Karesszal, aki egy igencsak furcsa holló, és ki tudja hány feleséget harácsoltt össze, megmenti a világot dr. Lidérci Belzebug mágiaügyi titkos tanácsos és Tyranja Vampiria által összekotyvasztott Sátánarmányosparázsvarázspokolikörpuncspancslódtóbódítóka ármánykodása elől Szent Szilveszter segítségével, aki egy szilveszteri harangszót ad nekik csodatétel helyett.

A könyv tartalma:

Ez a könyv egyetlen éjszaka, történetesen a szilveszter éjjel történéseit meséli el. A történet dr. Lidérci Belzebug mágiaügyi titkos tanácsos laborjában játszódik, ahol 5 óra tájt megjelenik Átkos Ákos, aki az alvilágból jött végrehajtó, jelentve, hogy a titkos tanácsos elmulasztotta teljesíteni a Sátánnal kötött szerződésben írtakat, és ha az óév vége előtt nem sikerül teljesíteni az elmaradottakat, csődeljárást kezdeményez. Majd ahogy jött, úgy tűnik el. Lidércin a lidércnyomást az is fokozza,

hogy nénikéje Vampiria hollója bejelentése után betoppan, jobban mondván beesett a kéményen keresztül. Beszélgetnek. Vampiria, mivel nála is járt Átkos Ákos, és tud a

Sátánármányosparázsvarázspokolikörpuncspancslódtóbódítókáról, furmányos tervet eszel ki: megszerzi Lidérci receptfelét, összerakja a sajátjával és megfőzi a puncspancst. De Lidérci kiszúrja Vampiria ármánykodását, ezért kifaggatja a pénzboszorkát. A beszélgetés folyamán kiderül, hogy a boszorka és a varázsló egy csónakban evez, így Lidérci és Vampiria összeilleszti az uncpuncs majd 5 méteres papirosát, és megkezdődik a főzés. Még a puncsostál összerakása előtt Lidérci meghagyja Maurizióznak, akit az Állatok Nagytanácsa küldött Lidércihez, hogy kémkedjen utána, hogy őrizze Kareszt, akit pedig Vampiriahoz rendeltek, mint beépített téglát a macskakamrában. A botcsinálta kis hősök viszontagságos utat jár be, míg minden jóra nem fordul.

Thomas Brezina: Az a boszorkányos szerelem Juhász Eliza (Gönczy Pál Általános Iskola 7.o)

Tisztelt Hallgatók!

Thomas Brezina „Az a boszorkányos szerelem” című könyvet szeretném bemutatni. A könyv írója 1963-ban született, 8 éves kora óta foglalkozik az írással. Azért választottam ezt a könyvet, mert korombeliek a szereplők és a főszereplőt is Lizinek hívják, mint engem.

Lizi és Tinka osztálytársak. Lizi apja, Borisz és Tinka anyja, Gréta azt tervezték, hogy összeházasodnak. A két lány Schicketanz nénitől, aki szintén boszorkány, mint a lányok, kapnak egy házat. Péntek este itt rendeznek egy bulit, ahová meghívják Márkot, az új fiút is. A fiú nagyon tetszik Tinkának, aminek Lizi nem örül, mert nem rajong a fiúk társaságáért. Ezért boszorkányságot tervez, hogy megakadályozza a szerelmet. A terv azonban balul sült el, mert Lizi lett szerelmes Márkba. Tinka ezért cselszövést tervez a lány ellen. Elővett egy képet, melyen Lizi, Borisz, Gréta szerepelt és ránézett a lányra és elmondta a varázsigét. Örült, hogy végre bosszút tud állni.

Másnap reggel a nagy családi házban a szülők között vita tört ki. A lányok nem tudták elképzelni, hogy miért veszekednek. Tinka rájött, hogy a varázslata rosszul sikeredett. Az iskolában azonban Márk és Lizi is szakított. Tinka nem bírta tovább és elmondta testvérének, hogy rosszul csinálta a varázslatot. Nem tudták, hogy mit tegyenek, ezért segítséget kértek Schicketanz nénitől. Tőle kaptak egy port, melynek neve: Varangyosbéka-por kígyóháj volt. Tinka az édesanyjának, míg Lizi az édesapjának a homlokára kente. Most már béke volt a családban.

Másnap reggel az iskolában nagy sor állt, hogy mindenki fényképezkedjen Márkkal. Ugyanis a fiú a bátyjával kötött egy egyezséget, melynek célja az volt, hogy melyiküknek lesz több képe lányokkal. Ebben a pillanatban a lányokból felhőtlen kacagás tört ki.

A könyvet korombelieknek és főképp kamaszoknak ajánlom.
További jó olvasást kívánok mindenkinek.
Köszönöm a figyelmet!

Celia Rees: Bűbájos Mary
Kálmánczhelyi Réka (Ibolya Utcai Általános Iskola)

Olvasni jó!

Manapság az emberek szívesebben néznek filmeket, ahelyett, hogy olvasással töltenék az időt.

Pedig az olvasás remek kikapcsolódás. Egy könyv sokkal többet ad, mint egy film. Teljesen más világba kalauzol el bennünket, egy olyan helyre, amit mi építünk fel képzeletünk segítségével. Ezek mellett a szókincsünket, és a helyesírásunkat is fejleszti.

Egyik kedvenc könyvem a Bűbájos Mary, amit egy barátnőtől kaptam. A könyv borítója, különleges tapintása, a címek írásmódja mind megfogott. A hátoldalán az alábbi gondolatot olvashattam: „...elolvasva a kamaszlányok nem a tini diszkóba akarnak elmenni a hetedikes, kifestett körmű csajokkal, hanem egy tölgyfa tetejére ácsolt kis kuckóra vágynak majd.” Ennek hatására rögtön hozzáfogtam a regény olvasásához.

A történet az 1600-as években játszódik, a boszorkányüldözések idején. A főhőse Mary Newbury, akinek nagymamáját boszorkánysággal vádolják, majd megölik. Mary élete egy csapásra megváltozik, egyedül marad és Amerikában próbál szerencsét. A könyv varázslatos hangulatú, szerelmes, izgalmas és a 17. századi életet is megismerhetjük.

A regény megtörtént események alapján készült. A történet szerint egy bevarrt ágytakaróban lapultak Mary naplójának oldalai kb. 300 évig. Ebből megtudjuk, hogy Marynek, nagymamája halála után, egyedül kell boldogulnia, menekülnie üldözői elől, mivel hasonló sors várhat rá is. Egy [puritánokból](#) álló csapat fogadja tagjai közé az út során, s velük hajózik át Angliából az Újvilágba, [Salembe](#). A telepes közösség a vadonban keres alkalmas helyet az új élethez. Lassacskán elkészül mindenki háza a létrehozott kis faluban. Nem messze tőlük indiánok laknak. Mary sokat jár a vadonba, ahol összebarátkozik Szajkóval, az indián fiúval és annak nagyjával. Végül ők fogadják be, mikor Marynek boszorkányság vádja miatt menekülnie kell a puritán közösségből.

A részletekről nem szeretnék többet elárulni, az már legyen meglepetés.

Ám azt még elmondom, hogy mivel a történet ilyen izgalmas volt, utánanézttem, hogy ki is írta a könyvet.

Celia Reesnek hívják az illetőt, aki éveken át tanított, s diákjai kérésére kezdett el írni. Az író nő történelmet tanult, amikor elkezdtek érdekelni Amerika első telepesei és a róluk szóló történetek. Innen kapott kedvet a Bűbájos Mary és folytatása, a Farkasszem megírásához. A történeteit valódi környezetbe helyezi, megírásuk előtt alapos kutatómunkát végzett. Regényei számos irodalmi díjat nyertek el.

Ezt a könyvet főként kalandvágyó, olvasni szerető kamaszlányoknak ajánlom, mert Mary bátorsága, nyitottsága, határozottsága igazán szerethető főhőssé teszi. Számomra a könyv üzenete, hogy az embernek vállalnia kell önmagát és saját sorsát, a mindennapok nehézségeit. Azonban a történet nem csak kamaszokat foghatja meg, hanem a felnőtteket is. Ezt bizonyítja, hogy számos, a kamaszkorból már kinőtt ember (pl. anyukám, tanár nénim) is elkérte a könyvet és igen gyorsan el is olvasták.

Ha tetszett az ízelítőm és kedvet kaptál Celia Rees műveihez, akkor irány a könyvtár vagy a könyvesbolt!

Kellemes olvasást!

A mozdonyokról

Kun Sándor és Seres Bence (Dózsa György Általános Iskola 7.o.)

Én a vonatokról szeretnék beszélni, mert ez a kedvenc témám. Az első mozdony 1801-ben épült, amit Richard Trevichiek tervezett. Később és 1808-ban is készített egyet, amit Londonban egy körpályán mutatott be. Nem ért el vele nagy sikereket, de Stephenson már igen. Megépítette a Rakétát, ami megnyerte a Liverpool és Manchester közti versenyt. Aztán később minden gőzmozdonyt ilyenre építettek.

1847-ben Werner von Siemens feltalálta a villanymozdonyt, de ez nem terjedt el nagyon csak 1881-ben a Párizsi Világkiállításon . A villanymozdony annyira megbízható és gyors hogy még ma is ezt használják.

Később szabadalmaztatták Rudolph Diesel találmányát. A vasút egyre fejlődött, amíg 1950-re a személygépkocsi kiszorította az iparból. A vasút még ma is fejlődik feltaláltak egy új hasznos utazási formát. Maglevnek hívják és gyors, biztonságos és környezet barát.

Remélem mindenkinek megtetszett a téma és egyszer majd mindenki ül Magleven.

Köszönöm a megtisztelő figyelmet!

Központi Olvasóterem

„GENIUS LOCI – A HELY SZELLEME”

Középiskolás gondolatok irodalomról, a városról,
történelemről

A DEBRECENI VÁROSI KÖNYVTÁR IV. DIÁKKONFERENCIÁJA

Helyszín: Központi Olvasóterem
Debrecen, Batthyány u.18
Időpont: 2010.december 02. 15.00 óra

A szakmai értékelő bizottság
tagjai:

Dr. Bene Edit
főosztályvezető
DMJV Humán Főosztály

Dr. Pogány Béláné
igazgató
Szent József Gimnázium és Kollégium

Farkasné Gellért Erzsébet
igazgató
Debreceni Városi Könyvtár

Megnyitó:
Czeglédi Erika
könyvtárvezető
Libakerti Könyvtár

Házigazda és a rendezvényt levezeti:
Kricsfalussy Istvánné
könyvtárvezető

Hová tűnt a Könyvek Könyve? Tóth Esztella (Ibolya Utcai Általános Iskola 8.o.)

Szeretettel köszöntöm a diákkonferencia résztvevőit!

Idén egy számomra fontos, Debrecenhez köthető könyvet választottam. Ám nem tartalmát szeretném ismertetni a kedves jelenlévőkkel, sokkal inkább helyét szeretném szemléltetni az életünkben. Ez a könyv nem más, mint a Könyvek Könyve, a Biblia. A Biblia szerepe az életünkben igencsak meghatározó, mivel ez formálja az énképünket, a világszemléletünket teljessé. Csakhogy ez a mai világban kimarad a fiatalok, sőt jószerivel a felnőttek életéből is, és ez a hiány meghatározza a mindennapjainkat. Az én véleményem szerint ez az a könyv, amit nagyon korán el kellene kezdeni megismertetni a gyermekekkel. Erre kifejezetten alkalmasak az egyszerű fordítások, valamint a gyermekbibliák.

Mint említettem, a Biblia jelen van az életünkben, még ha nem is teljesen vesszük észre. Mózes 10 parancsolata még ma is a jogrend és erkölcs alapja. Ha bármilyen területen egy kicsit mélyebbre ásunk, próbáljuk kutatni bizonyos dolgok gyökereit, legtöbb helyen felfedezhetjük a Bibliai írásokat. Jelen van a művészetekben, a festészetben mind a mai napig, csak rejtettebben, mint mondjuk a középkorban, vagy a reneszánszban.

Híres magyar festőnk, Munkácsy Mihály is megfestette a hozzá közel álló részletet a Bibliából. A világhírű Krisztus-trilógiáról már biztos sokat hallottatok, ha más nem a hírekből, ugyanis a városunk vezetősége sokat dolgozott azon, hogy a három festmény együtt legyen megtekinthető Debrecenben, a Déry Múzeumban. Az elmúlt pár hónapban Pécsset volt látható, jelenleg Budapesten, a Nemzeti Galériában látogatható.

Az irodalomban szintén évszázadok óta megtalálhatóak a bibliai utalások, gondoljunk például az Istenes versekre. Ady Endre, Balassi Bálint, Szabó Lőrinc, Tóth Árpád költészetében jelentős szerepet töltenek be. Debrecenhez kapcsolódik az Abigél, de ugyancsak Szabó Magda írta a Pilátus, valamint a Mózes egy, huszonkettő című könyveket is. De kihagyhatatlan Móricz Zsigmond: Légy jó mindhalálig című könyve is, melynek fő színtere a Debreceni Református Kollégium.

És most egy mai példát hozok, ami nem más, mint a Twilight. a könyv a Genézis 2:17-tel kezdődik. Egyre elterjedtebb a Viskó című könyv is, amely egy férfi élményeiről számol be egy megrázó történet keretében.

Nem csak a művészetekben, illetve az irodalomban találkozhatunk a Bibliával. Mindennapi beszédünkben is előfordul. Mindenki ismeri a „tiltott gyümölcs” illetve a „pálfordulás” kifejezést, valamint a „tékozló fiú” szófordulatot. A „tiltott gyümölcs” kifejezés a teremtés történetére vezethető vissza: Ádám és Éva nem ehetett a Tudás fájáról, mégis megtették. Tehát ezzel azt szeretnénk szemléltetni, hogy vonzóak számunkra az elérhetetlen dolgok. A „pálfordulás”-t, azokra az emberekre használjuk, akik hirtelen megváltoztatjuk véleményüket, mint Pál apostol, aki a Bibliában Jézus mellett döntött, pedig előtte üldözte Őt.

A tékozló fiú történetét szerintem elég sokan ismerik: A fiú elhagyta apját, elkérte örökségét, és elment szerencsét próbálni. Később visszatért üres kézzel, az apja mégis visszafogadta őt. Tehát ezt az elnevezést a tetteiket megbánó emberekre használjuk. Több szólással és közmondással találkozunk, melynek

alapjai a Bibliából származnak: ilyen például, a „Szemet szemért, fogat fogért”, és a „Mosom kezeimet” szólás. Az utóbbit Pilátus mondta, mikor Jézust halálra ítélték. Az árulót mind a mai napig Júdásnak nevezzük.

A bűnbeesésre utal az „elveszett paradicsom” szólás, melyre rákerestem és több mint 10000 képtalálatot adott ki. Volt közöttük regény, dráma, opera valamint festmények is. Ilyenek nélkül, valljuk be, nem lenne teljes a beszédünk.

Nem szabad elfelejtkeznünk az ünnepekről, hagyományokról, hiszen minden ember életében fontos szerepük van ezeknek. Ilyen a húsvét, valamint az ehhez kapcsoló időszak, mikor Jézus feltámadását ünnepeljük. A legismertebb mégis a karácsony. Mária és a kis Jézus alakját a legkisebb gyerekek is több forrásból ismerik.

De térjünk vissza még a művészetekhez. Különösen kedveltek Jean Effel rajzai, főként a Világ teremtése, az Ember teremtése és az Ádám és Éva naplója. Ez bizonyítja azt, hogy Bibliai témákat humorosan is fel lehet dolgozni.

Személyes kedvencem, Jankovics Marcell, megalkotta az ember tragédiáját, valamint évtizedek óta folyamatban van a Biblia "megrajzosítása" is- ezt az információt magától az írótól kaptam Az ember tragédiája filmbemutatóján.

A filmipar is feldolgozta már nem egyszer a Jézusról szóló, Bibliai témákat. Szinte minden sorozatban, filmben találkozunk egy templommal, a Szentírással vagy egy pappal, lelkésszel. Közkedvelt színész Jim Carrey, akinek egyik ismert filmje a Mindenőő, melyet sejtésem szerint elég sokan láttak, kedvelnek. Hasonló filmalkotás még a Dogma, amely Kevin Smith egyik zseniális alkotása. Ezt a filmet szóhasználata ellenére ajánlom a jelenlévőknek (újabb példák arra, hogy a Bibliát nem kötelező karót nyelt, megszenstelteleníthetetlen módon ábrázolni.).

Mint tudjuk, az első magyar nyelvű Bibliát Károli Gáspár fordította le. Röviddel később Szenczi Molnár Albert kiadta az új, javított/módosított kiadást. Érdekesség, hogy Szenczi Molnár Albertnak debreceni kötődése is volt, úgyis mint 1588-tól Debrecenben tanult. Említésre méltó még Huszár Gál, akinek szintén van debreceni kötődése, hiszen néhány évet itt élt. Itt nyomdászati feladatokat látott el. Többek között Méliusz Juhász Péternek műveit nyomtatta ki, aki a debreceni református püspök volt.

Befejezésképpen néhány érdekesség a Bibliáról:

- A világon a legtöbb nyelvre lefordított könyv
- A magyar Biblia összesen 1187 fejezetet tartalmaz (Ószövetség: 927, Újszövetség: 260).
- az egyik olyan könyv, aminek nem csak egyetlen címe van – magyarul (Biblia, Szent Könyv, Könyvek Könyve, Szentírás, Isten kijelentése, Isten szövetségkönyve, sőt még Testamentumként is emlegetik)
- A Biblia előállítása Kr. előtt 1000 és Kr. után 200 között történt
- Az első magyar Biblia-fordítónk Károli Gáspár volt, őt követte Szenczi Molnár Albert

Köszönöm a figyelmet!

Maróthi György élete és munkássága

Rákóczi Anna (Debreceni Református Koll. Gimnáziuma)

Szeretettel köszöntöm a konferencia minden kedves résztvevőjét!

A Kollégium híres rektorát, a zeneelmélet úttörőjét választottam kiselőadásom témájául, mert nagyban hozzájárult nemcsak a Kollégium, hanem egész református magyarságunk szellemi-lelki fejlődésének elősegítéséhez, s mert helytállása, hazaszeretete ma is például szolgálhat.

Tehetős polgári család gyermekeként látta meg a napvilágot Debrecenben. Apja debreceni tanácsnok, majd főbíró volt. A helyi kollégiumot látogatta, de tanulmányait már tizenhat éves korában befejezte. 1732-ben külföldi tanulmányútra indult, melynek során nagy svájci (Bern, Zürich, Basel) és németalföldi (Groningen) egyetemek előadásait látogatta. Zürichben a zenével, Hollandiában a kísérleti fizikával került közelebbi kapcsolatba. A három holt nyelv mellett (héber, görög, latin) tudott franciául, hollandul, németül és angolul.

Pályafutásának legfontosabb állomásai az alábbiak:

1738-ban lett a história (történelem) és a litteratura elegantior (ékekesszólás) professzora, ezt a régiségstannal kiegészítve oktatta. A földrajztanításban a leíró földrajzon kívül bevezette az általános és csillagászati földrajzot is. Külföldi útja alkalmával Maróthi összehasonlítást tehetett a magyar és a külföldi kulturális élet színvonala között, ez a párhuzamba állítás pedig igen elmarasztaló volt a hazai viszonyokra nézve. E felismerés hatására hazatérte után rövid egymásutánban két kéziratot tervezetet készített *Idea ill. Opiniones* címmel, amelyekben vázlatyszerűen kifejtette a középiskolai oktatásra vonatkozó főbb pedagógiai elgondolásait. Elsősorban a magyar nyelvű oktatás bevezetését sürgette, továbbá fontossági sorrendet állított fel az egyes iskolai tárgyak között. Nevelési elvei beépültek a Methodus néven bevezetett kollégiumi tantervbe. Tervében a humán tudományok mellett jelentős szerepet biztosított a reáliáknak is. Így például azt kívánta, hogy a filozófia anyagában részletesen ismertessék a matematika elemeit; hogy a szokásos szerdai és szombati játékdélutánok helyét az aritmetika vegye át. A matematikai anyagra vonatkozólag is volt elképzelése, és a cél megvalósítása érdekében kérte egy megfelelő magyar nyelvű aritmetikakönyv kiadását. Munkásságának legjelentősebb eredménye, hogy ennek a könyvnek a megírására maga vállalkozott: így született meg a kor európai színvonalán álló első magyar aritmetika. A könyv hatása nagy volt, komoly mértékben járult hozzá matematikai és természettudományi életünk további fejlődéséhez. Maróthinak fontos szerepe volt a szemléltető oktatás meghonosításában. A város polgárainak adományából 1742-ben felépíttette az első debreceni fizikai auditoriumot (előadótermet), valamint az ő nevéhez fűződik a debreceni csillagvizsgáló felállítása.

1739-ben létrehozta az első hazai négyszólamú énekkart, a Kántust. Az énekkar rövidesen nagyobb létszámú kóruddá bővült, és azóta is megszakítás nélkül működik, mint a Kollégium kórusa és a Magyarországon a legrégebb megszakítás nélkül működő, immáron világhírű énekkar.

1740-ben többszólamú zsolttárkiadása jelent meg: „A’ Soltároknak Négyes Notájik” címen. Külföldi tanulmányai hatására, svájci minták nyomán bevezette a többszólamú iskolai éneklést, és kísérletet tett a ritmikus zsolttár harmóniás éneklésére a templomi istentiszteleten. Sürgette a „musicum collegium” (kollégiumi zenekar) létrehozását, ez a terve azonban nem valósult meg. Ugyanebben az évben adta ki a Szenczi-Molnár-féle Psalteriumot, amelynek függeléke „A’

‘Soltároknak a’ kóták szerént való éneklésének mesterségének rövid summája” az első magyar nyelvű zeneelméleti munka.

1744-ben, 29 éves korában meghalt. A fiatal, fáradhatatlan professzor sokirányú pedagógiai tevékenysége mellett a kollégiumi könyvtár átrendezését is elvégezte. Halálával a kollégium elvesztette legjelesebb és legigéretesebb tanárát.

Maróthi főbb művei: “Arithmetica, vagy számvetésnek mestersége, melyet írt és közönséges haszonra, főképpen a Magyar Országban előfordulható dolgokra alkalmaztatván kiadott. - Debretzen : Margitai István, 1736” (Ennek nemcsak első, hanem második 1743-as és harmadik kiadása is a Kollégium Nagykönyvtárának állományában található, mindhárom Debrecenben látott napvilágot.)

Maróthi emlékét nem csak a Kollégium őrzi Debrecenben, hanem számos más intézmény is tiszteleg a felvilágosodás korának jeles professzora előtt.

- Maróthi György Pedagóguskórus. A kórus 1950-ben alakult Czövek Lajos nyugdíjas főiskolai tanár vezetésével a Debreceni Népi Együttes énekkaraként. A Maróthi nevet 1959-ben vette fel. 1988-ban egyesült a Debreceni Pedagóguskórossal, azóta egyesületként működik.
- Maróthi György Kollégium
- Maróthi György Általános Iskola (1985)
- Maróthi György Gimnázium és Szakképző Iskola
- Maróthi György Néptáncegyüttes

Források:

Györi L. János: „Egész Magyarországnak és Erdélyiségnek... világosító lámpása”

<http://www.magyarzenetortenet.hu/er/ermg01.html>

<http://mek.niif.hu/00300/00355/html/ABC09732/10094.htm>

<http://www.versenyvizsga.hu/hun/eletrajzok/marothigyorgy>

A Debreceni Református Kollégium Kántusa régen és ma Szilágyi Krisztina (Debreceni Református Kollégium Gimnáziuma 11.o.)

Sok szeretettel köszöntöm a Diákkonferencia résztvevőit.

Szilágyi Krisztina vagyok, a Debreceni Református Kollégium Gimnáziumában tanuló. Előadásomban a Kollégium Kántusát szeretném bemutatni.

A Debreceni Református Kollégium Kántusa az első hazai négy szólamú énekkar. Maróthi György, a Kollégium nagy tudású történelem és ékesszólás professzora alapította meg az 1739-es nagy pestisjárvány idején, abból a célból, hogy ha temetésben nem is részesülhet minden halott, legalább egy rövid zsoltár eléneklésével kísérjék végső útjára.

A kórus kamarakórusként, négy taggal (Szőnyi Benjámín, Weszprémi István, Szalatsi Mihány, Dávid Ferenc) indult. A fiúk négy szólamban énekeltek, két idősebb a mélyszólamokat és két fiatalabb a magasakat. Maróthi nagy álma volt, hogy „musicum collegium” – ot, azaz zenekart is szervezzen kórusa mellé.

Ezt az álmát Zákány József professzor váltotta valóra, aki a 19. század elején lett a Kántus karnagya.

A 19. század közepétől az énekkar Szotyori Nagy Károly karvezető irányítása mellett már a Kollégium Odeumát, a mai Kántus-termet használta próbaterméül. Itt nyilvános előadásokat is szerveztek s ebben az időszakban kezdett a Kántus az egyházi énekek mellett népies műdalokat is énekelni.

A Kántus első főállású karnagya, Mácsai Sándor 1885-1924 között volt az egyházi zene tanára a Kollégiumban. Sokat tett a debreceni Csokonai-kultusz ápolásáért: a költő megzenésített versei (A Reményhez, A tihanyi Echóhoz, A csikóbőrös kulacshoz) ekkor váltak a virágzó Csokonai-kultusz elmaradhatatlan elemévé.

Ebben az időben szerveződtek az első gyülekezeti kiszállások is, amiknek bevételét a kórus saját kottatára bővítésére és jótékonyági célokra fordította.

Mácsait Szigethy Gyula karnagy követte. Az ő munkálkodása idején találkozott a Kántus először a kodályi és bartóki szellemiséggel. Vezetése alatt, a Dóczy Leánygimnázium államosítása (1952) után, a kórus férfikórusból vegyes karrá alakult.

A kórus fénykora 1967-ben kezdődött: ettől az évtől kezdve Berkesi Sándor karnagy áll a Kántus élén. Ő az „énekelt Evangélium” fáradhatatlan hirdetője, a fiatalok elhivatott tanára. Nemzedékeket nyert meg a zene szeretetére és tiszteletére. A kórusvezetés mellett zenepedagógiai és egyházzenei munkássága szintén példaértékű; konferenciák, kurzusok gyakori előadója, több egyházzenei kiadványt szerkesztett. Az Országos Református Kántorképzés meghatározó alakja, sőt a határon túli magyarság között is fontos egyházzenei missziót végez. Tanít a Debreceni Református Hittudományi Egyetemen, a nagyváradi Partiumi Keresztény Egyetemen és a Debreceni Egyetem Zeneművészeti Karán.

Munkássága alatt számos kitüntetésben, szakmai díjban és nemzetközi elismerésben részesült, többek között: Kodály-Diploma, Csokonai-díj, Liszt Ferenc díj, Debrecen kultúrájáért díj, Debrecen megyei jogú város díszpolgára cím

Az ő vezetésével az énekkar 1984-ben vegyeskari kategóriában kiemelt hangversenykórus minősítést kapott; a Magyarországon elérhető legmagasabb: hangversenykórus "summa cum laude" fokozatot szerezte meg. Több nemzetközi versenyen ért el kiemelkedő helyezést: Pl. az ifjúsági kórusok kategóriájában az angliai kórusversenyen első díjat

Az utóbbi évek nagy hazai és nemzetközi sikereit elsősorban Händel, Vivaldi, Mendelssohn, Kodály Zoltán, Bárdos Lajos, Vass Lajos, Gárdonyi Zoltán műveivel és Maróthi Zsoltáiraival aratta a kórus. A Kántus énekét ma már számos [hanglemez is](#) népszerűsíti.

1997-ben a Kántus MAGYAR ÖRÖKSÉG díjas lett

2003-ban megkapta Debrecen Önkormányzatának PRO URBE díját.

Az utóbbi években Nyugat-Európa és Amerika számos országa után a Kántus végre eljuthatott Erdélybe, Felvidékre és Kárpátaljára, de járt Japánban, Koreában és Tajvanban is.

2008-ban az a megtiszteltetés ért, hogy felvettek a Kántus tagjai közé. Nagyon megszerettem, az életem részévé vált. Ebben a tanévben pedig ennek a nagy múltú kórusnak a vezetőségi tagjává választottak.

A Kántus létszáma jelenleg 40-50 fő, zömében a Debreceni Református Kollégium Tagintézményeinek (a Gimnáziumnak, a Dóczy Gimnáziumnak és a Hittudományi Egyetemnek) diákjai, valamint egyetemi és főiskolai hallgatók a Debreceni Egyetemről és a Kölcsey Ferenc Református Tanítóképző Főiskoláról.

A kórus hetente két alkalommal tart próbákat, kedden és csütörtökön este fél 7-től fél 9-ig, Ezeken az alkalmakon mindig nagyon jó hangulat uralkodik

A Kántus gyakran szolgál kisebb-nagyobb falvakban, városokban, így lehetőség nyílik más közösségeket megismerni, velük együtt énekelni.

Ezeken a kiszállásokon mindig nagyon jól érezzük magunkat, még a buszon is énekelünk, s jó alkalom arra is, hogy jobban megismerjük egymást, hogy együtt legyünk. A közösségi élet nyáron is működik, amikor egy-egy kórustalálkozóhoz kapcsolódva tábort is szervezünk.

A Kántusban életre szóló barátságok, és házasságok is kötődnek ☺

Gyakran kapunk meghívást hazai és nemzetközi kórusfesztiválokra. Repertoárunkat a Biblia- és énekeskönyv- központúság jellemzi, Ebben főleg a Kodály-iskola kap szerepet, nemcsak Kodálynak, hanem a tanítványainak, főleg Bárdos Lajosnak és Gárdonyi Zoltánnak a műveit jelenti, de a művek kiválasztásában gyakran egy-egy aktualitás, évforduló is szerepet kap. Külföldi utak alkalmával igyekszünk bemutatni a magyarság zenei értékeit.

Legnagyobb élményeim közé tartozik, hogy már három alkalommal léphettünk színpadra a Művészetek Palotájában, különböző nagyrendezvényeken és megtapasztalhattam, milyen csodálatos érzés más kórusokkal együtt énekelni. Ilyenkor az összkar létszáma több száz fő is lehet.

Nagy öröm volt számomra, hogy részt vehettem a Kántus 270. évi ünnepi koncertjén, ami azért volt különleges, mert generációk találkoztak egymással, hiszen a régi kántus tagok is felléptek. És mindenkin látszott az a nosztalgia és szeretet, mellyel kötődik még mindig ehhez az énekarhoz és Berkesi Tanár Úrhoz. Sokunk szülei és a tanáraink is újra magukra vették az ünneplő fellépő ruhát, a bocskait és együtt énekeltek velünk a Nagytemplomban.

Jó lenne, ha a Kántusnak nem csak múltja és jelene, hanem jövője is lenne, ezért bízom abban, hogy minél többen kedvet kapnak az énekléshez és csatlakoznak a Kántus táboraéhoz.

Berkesi Tanár úr munkáját idén év elejétől egy fiatal és tehetséges másodkarnagy, Baliga Ádám segíti, hogy lassan fokozatosan átvegye a stafétabotot. Így biztosított Kodály szellemiségének megőrzése, a hagyományok és értékek átmentése generációról-generációra.

Nagyon örülök, hogy ennek az értékmegőrzésnek én is részese lehetek.

Köszönöm a figyelmet!

A Rocksuli története

Bóka Judit - Nagy Tímea (Könnyűipari Szakközép-és Szakiskola 12.o.)

A rock suli 1989-ben alakult, alapítója és oszlopos tagja Vincze Béla. Az alapötletet egy Ausztriában, Dorn Birn városában működő zeneiskola, a Jazz Seminar adta.

A rock suli jelenleg a Boldogfalva utcán működik, ahol a fiatalok megismerkedhetnek a különböző hangszerek használatával, zeneelmélettel, és

zenei műfajokkal. Emellett kézműves foglalkozások is vannak, amelyeken részt vehetnek a fogyatékkal élő és egészséges gyerekek és fiatalok egyaránt. Különböző klubok is működnek itt, melyek nagyon népszerűek: pl. filmklub, teaház, és közösségi klub. Gyakran rendeznek képzőművészeti kiállításokat is.

A zenei tanórákon sokszor játszanak együtt a lányok és a fiúk. Ezek az órák nem úgy zajlanak le, mint egy átlagos iskolában. A tanárok egyéni és kiscsoportos formában tanítanak délután. A tanár-diák kapcsolat sokkal bensőségesebb és közvetlenebb. A 22 főből álló tanári kar szabadidejét feláldozva, önkéntes munkát végez.

A diákok sokféle hangszeren játszanak: gitáron, ezen belül elektromos, akusztikus és basszus gitáron, dobokon és ütős hangszereken, mint pl. konga és cajon, fúvós hangszereken, mit pl. szájharmonika. Nagyon kedvelik a billentyűs hangszereket is, a zongorát és a szintetizátort.

Az értékelés félévente, vizsgakoncert formájában történik. A koncerten a tanárok és a diákok együtt zenélnak és énekelnek. Mindenki élvezi a vizsgaidőszakot, mert a zenekarok fergetegesen jó hangulatban játszanak. Ezeket a koncerteket Balogh Miklós Péter tanár úr szervezi, aki iskolánk igazgatóhelyettese is. A fellépések közismert helyeken zajlanak, mint pl. Kölcsey Központ, Lovarda, Klinika mozi. A vizsgakoncertekre népszerű zenészeket, előadókat is meghívunk, akik szívesen együtt játszanak, énekelnek a diákokkal és a tanárokkal. Fellépett már itt többek között Jamie Winchester, Lukács László, Kalapács József, Terecskei Rita, Roy és Ádám, Kowalsky. A koncertekről készült képeket és videókat közzé teszik a rock sulis honlapján. Bárki eljőhet, és megnézheti a fellépő fiatalokat, s szurkolhat nekik. A rock sulis nemcsak egy iskola, hanem egy közösségi tér, ahol közösségi nevelés folyik hangszerekkel.

Nyári programok keretében a sulis tábor szervez a festői Kékeden, amely Abaúj-Zemplén megyében található. Itt igazi vidám tábori hangulat uralkodik táborúzzal, túrákkal, bográcsolással és sok-sok közös zenéléssel.

Ezt a különleges iskolát mindenkinek a figyelmébe ajánljuk, hisz itt még korhatárok sincsenek. Bárki jöhet, aki fejleszteni szeretné zenei tudását, miközben egy jó közösségben töltheti el szabad idejét.

A lópatkótól a tanműhelyig – egy ipari telephely metamorfózisai Bécsi Ákos (Debreceni Református Kollégium Gimnáziuma)

Szeretettel köszöntöm a konferencia résztvevőit!

A Magyar Szabadalmazott Patkógyár Rt-t 1910-ben alapították a Híd utca 4-6. szám alatti telephelyen. A gyár egyedülálló volt a maga nemében. Az üzem lópatkó, csizmapatkó, csavaranyák, keresztpántok, sarokvasak gyártásával foglalkozott, de volt javító és vízvezeték szerelő részlege is. A vállalat gépi felszerelését 650 ezer koronára becsülték. A tulajdonosok elsődlegesen a

honvédség és a közös hadsereg részére történő szállításokra számítottak. Elképzeléseik beváltak (Balkán háború, világháború). 1913-ban 650 ezer, 1914-ben 800 ezer korona értéket termeltek, s ennek 30%-át a hadseregnek adták el. De a ménlőtelepek, kincstári uradalmak, államvasutak, a haditengerészet és kereskedelmi hajótársaságok részére is szállítottak. Gyártottak lemezárukat, öntvényeket, kályhákat is. A trianoni határrendezés és gazdasági válság egyaránt oka lehetett annak, hogy az üzemet 1933-ban felszámolták.

Pikó József a 10-12 munkást foglalkoztató Vígkedvű Mihály utcai tímárműhelyének székhelyét tette át a Patkógyár elhagyott telephelyére, s hozta létre 1940-ben a város harmadik bőrgyárát Pikó József és Fia Bőrgyára néven. Az üzemben 80-100 munkást alkalmaztak és új készítményként már talpbőrt és szíjazatbőrt is előállítottak, országosan elismert árukat termeltek. Pl. a gyár jóformán nem tudott olyan mennyiségű lószerszámbőrt előállítani, mint amennyire rendelést kapott.

1945-ben, a harcokat követően egy ideig állt az üzem, majd Pikó újból megindította a termelést, de csak 20-25 munkással. 1948 végétől üzemét szüneteltetni volt kénytelen, 1950. január 16-ával iparát törölték is a nyilvántartásból.

A gyárat államosították, a gépeket leszerelték és szétosztották az ország üzemben hagyott bőrgyárai között. A valamikori „Pikó József és Fia Bőrgyára” helyére Mezőgazdasági Gépgyárat telepítettek.

A mezőgazdasági gépgyártásnak 1945 előtt is voltak előzményei Debrecenben. 1880-ban indult Borsányi Viktor Mezőgazdasági Gépgyára a Nagyvárad (ma Szív) utcán 10 munkással. 1889-ben szűnt meg az üzem.

1909-ben Pauchly Béla debreceni kereskedőkkel közös részvénytársasággal létrehozta a Debreceni Mezőgazdasági Gépgyár Rt-t. Kitűnő gépeit egész Boszniáig mindenfelé használták, különösen a Bácskába nagyon sokat vittek belőle. Ezt a gyárat, amely nagyon szép jövő előtt állt, mint annyi sok más szép magyar intézményt, Trianon megölte. Nagyszerű teljesítőképességű és kitűnő munkát készítő üzem volt, amely még a háború alatt is sok katonai szekeret szállított a hadseregnek.

1928-ban megszűntette előállítói tevékenységét.

1948-ban gépjavításokkal foglalkozott az új néven szereplő cég: Mezőgazdasági Gépjavító Vállalat a Híd utca 4.sz alatti telephelyen. A javítási munkák egyre csökkenő tendenciája miatt átállt mezőgazdasági gépek gyártására. A debreceniek „Ekegyárnak” nevezték, holott mást is gyártott, pl. még szekereket is.

A Mezőgazdasági Gépjavító Vállalatra alapozva 1955-ben létesítették a Debreceni Mezőgazdasági Gépgyárat.

A Mezőgazdasági Gépgyárba 1959 derekától egyre több gép érkezett a Szovjetunióból, Csehszlovákiából és az NDK-ból (pl. programvezérlésű univerzális marógép, 200 tonnás hidraulikus sajtoló, csúcsesztergapad, stb.) A gyár termelési értéke és létszáma ennek következtében jelentősen megnőtt.

A növekedés a hároméves terv utolsó két évében volt a legszámottevőbb. (Az 1961-es nagy növekedés elsődleges oka az volt, hogy július 1-ével egyesült a Debreceni Mezőgazdasági Gépgyár és a tanácsi irányítású Hajdú-Bihar Megyei Lakatos- és Gépipari Vállalat, amely az 50-es évek elején a kisebb vasipari üzemek és műhelyek egyesüléséből jött létre.) A hároméves terv végén, 1960 őszén történt az a gyár jövőjére nézve sorsdöntő változás, hogy elvállalta a növényvédelem gépesítésének feladatait és ezzel elindította ezeknek a teljesen új termékeknek a hazai gyártását.

A képeken a gyár életének jellegzetes pillanatait láthatják ebből az időszakból.

A gyár az 1990-es évek elején szűnt meg.

1990 után az évek folyamán a telephelyen több cég, üzem létesült, szűnt meg.

1996-ban alakult meg és azóta is működik a DMM Kft.- Debreceni Mechanikai Művek Kft., mely a MEZŐGÉP Vállalatból „gyökerezik”, fő profilja a mezőgazdasági gépek gyártása, de egyéb autóiipari alkatrészeket is gyárt.

A Híd u. 4-6. sz. alatti telephelyen 2010 októberében adták át a Baross Gábor szakközépiskola korszerűsített központi tanműhelyét. A beruházásnak köszönhetően mostantól minden feltétele megvan a magas szintű képzésnek. Géplakatos, szerkezetlakatos és karosszerialakatos tanulókat oktatnak.

Felhasznált irodalom:

Debrecen iparának története a kapitalizmus kialakulásától napjainkig. Debrecen, 1976. 341.p.

Debrecen és vidéke Ipartestület 40 éves története. Összeáll. Lechner Lajos. 1941.

Debrecen szabad királyi város és vidéke ipari és kereskedelmi díszalbuma. 1928.

Debrecen története. Debrecen, M. Vár. Tcs., 1981-1997. 5 db.

Tímárműhelyekből bőrgyárak/ Szűcs Ernő = Hajdú-Bihar megyei Levéltár évkönyve XXIII.-1996. p. 243-263.

A debreceni tímárság avagy a Tamás-család története Kovács Ákos (Fazekas Mihály Gimnázium 9.o)

Tisztelt Hallgatóim!

Mikor értesültem a konferencia kiírásáról, és meghallottam a címét, rögtön megmozdult bennem valami, ami csak akkor történik, ha az embernek szülővárosáról kell megnyilatkoznia. Ez az érzés leírhatatlan, hiszen ezer szállal kötődünk a városunkhoz, itt élünk, itt járunk iskolába, itt vannak családtagjaink, szeretteink és barátaink. És persze itt éltek őseink is. Mikor meghalljuk a városunk nevét, mindenkinek más jut eszébe róla. Nekem a Debrecen szó kapcsán mindig egyvalaki jut először eszembe. Ez a személy az én nagymamám. Nemcsak azért, mert nagyon közel állt hozzám, vagy, mert nagyon szerettem, hanem azért is, mert a családomból egyedül ő tősgyökeres debreceni cívis család sarja. Előadásomban egy jellegzetes debreceni nagycsalád történetét szeretném elmondani egy tipikus debreceni mesterségen keresztül bemutatva.

E mesterség a tímárság, mely egészen a honfoglalásunkig nyúlik vissza. A tímár szó jelentése bőr- és lábbeli készítő. Régen a tímármesterek készítették elő a nyersbőrt, tehát az állatokról frissen lenyúzott bőrt az egyéb munkákhoz. Ez egy nagyon nehéz, embertpróbáló, és hosszadalmas folyamat volt. A nyersbőrt először a meszes gödörben áztatták, hogy tőkére vonva kézi erővel, kétnyelű kés segítségével le lehessen vakarni a szőrt és a még ottmaradt húsdarabokat. Bizony ez rossz szagú, nehéz munka volt. Ezután cserlében áztatták hetekig, közben megforgatva, új lébe átrakva. Majd fedett színben vastag rudakon szárították a nagy és nehéz bőruket. Az így kikészített bőrok – vastagságtól függően – talpbőrnek vagy csizmának való volt. A szárítás után a bőruket halzsírral bekenték, majd állni hagyták. Ezek után a bőrt feltekerték, összekötözték és bálázták. A tímár munkája ezzel készen is volt.

Az üknagyapám Tamás János (aki 1861-től 1947-ig élt) tímármester volt. Csányi Máté tímármester műhelyében kezdte legényként a Cser utcában (ez az utca ma Vígkedvű Mihály nevét viseli). A Vígkedvű Mihály utca, a Tímár utca, a Bárány utca, és a Varga utca jelentette a debreceni tímár negyedet. Itt csak tímárcsaládok éltek, külön kis kasztot alkottak Debrecenben. Ezek a családok sok esetben kapcsolatban álltak egymással nemcsak a munka elvégzése kapcsán, hanem néhány legény be is házasodott azokba a tímárcsaládokba, ahol a mesterséget kitanulta. Így történt ez az üknagyapám esetében is. Mivel Csányi Máténak három lánya volt, ezért meg kellett őket házasítani. Üknagyapám is Csányi lányt vett el, így nemcsak feleséget, hanem műhelyet is kapott, ugyanis ő örökölte meg mestere alkotóhelyét. Itt nemcsak a tradicionális tímárfogásokat alkalmazta munkája során, hanem kipróbált újabb és újabb anyagokat, hogy egyre jobb minőségű bőruket készíthessen. A kemény munkának megvolt az eredménye. Az első világháború során rengeteg megrendelése volt a tímároknak, közülük is azoknak, akik a legjobb minőségű árut tudták szállítani. Üknagyapám is a jó minőségű bőrt szállító tímárok közé tartozott, így neki is sok rendelése volt. (7. dia)

Üknagyapám és néhány társa így egy-egy „csapat” bőr elkészítése után vagonot béreltek, és meg sem álltak Bécsig, ahol bőreiket értékesíteni tudták. Miután eladták munkájukat, pénzzel, és természetesen néhány igen becses –

ittthon nem kapható – érdekességgel hazatértek családjukhoz. Néhány ilyen régi Bécsből származó kávé, teás- és csokoládésdoboz még ma is megtalálhatóak családunk régi tárgyai között. A bécsi utak azonban nem voltak folyamatosak, mert a bőrök elkészítése 6-8 hetet is igénybe vett.

Üknagyapám a kemény munka ellenére is észrevette az idő múlását, és utódot kellett kerítenie. Ugyanis a kemény tímár munkából – nehézsége miatt – igen hamar kiöregedtek. Az utód kiválasztása nem is lett volna nehéz, mert üknagyapám két fiú és egy lány boldog édesapja volt. A nagyobbik fiú a Debreceni Református Kollégium első négy osztályának elvégzése után úgy döntött, ő fogja folytatni a családi mesterséget. Ezért iskolai tanulmányait felcserélte a tímársággal kapcsolatos tanulmányokkal. Azonban közbeszólt az első világháború. Bécsben volt katona. Már éppen letelt a kötelező három éve, de nem szerelhetett le. Az első csapattal kivitték az orosz frontra, és az elsők között odaveszett. Mai napig eltűntként tartják nyilván, mivel holttestére nem sikerült ráakadni.

A középső kislány nem foglalkozhatott a nehéz munkával, így ő sem lett örökös. Üknagyapám utolsó esélyét a legkisebb fiában látta, aki eleinte szintén nagyon érdeklődött a tímárság iránt. A sors viszont itt is közbeszólt. Éppen a tímármesterség tehetett arról a balesetről, ami miatt dédnagyapámból nem lehetett tímár. Kiskorában testvéreivel a száradó bőrök között játszottak, mikor dédnagyapámra ráesett egy, és kis híján agyonnyomta. Szerencsére felépült sérüléseiből, de egész életére sánta maradt. És mint sánta ember, nem tudott nehéz fizikai munkát végezni. Így üknagyapám nagy bánatára nem akadt követője. Ő azonban nagy lelki erővel – elfogadva a sors döntéseit – eladta a tímárszerszámokat és műhelyét átalakította fia számára cipésműhelyé. Ugyanis dédnagyapám – a tímársághoz közel álló – cipészséget választotta. A tímárporta a hatalmas kerttel azonban megmaradt és a család lakhelyéül szolgált egészen 1985-ig, amikor a több mint 120 éves épületet lebontották.

Bár családomban végül is megszűnt a tímármesterség művelése, a tímárság egészen a második világháború végéig nagyon jövedelmező foglalkozásnak számított. Aztán persze ezt a foglalkozást is elérte a változás szele. Gépesítették az iparágat, és a kis családi tímárvállalkozások megszűntek.

Családunkban azonban mindmáig megmaradt a tímármesterség fogalma, ami biztosította üknagyapámnak a megélhetést és megrendelői tiszteletét. És nem utolsósorban esős vagy havas esteken kimeríthetetlen kincsesbányának számított a sok-sok családi történet, amit kiskoromban ámulattal, csodálattal hallgattam nagymamám igen kifejező és élvezetes előadásában. Én is tovább fogom adni majd gyermekeimnek a családi legendárium gyöngyszemeinek számító tímársággal kapcsolatos történeteit, és szülővárosom határtalan szeretetét.

Köszönöm a megtisztelő figyelmet, köszönöm, hogy meghallgattak!

A debreceni tűzoltó diákok

**Fehér Gábor Az utolsó nagybotos (Debrecen, 1940) című elbeszélése alapján
Ecsedi Noémi (Debreceni Református Kollégium Gimnáziuma 10.o.)**

Ecsedi Noéminek hívnak, 16 éves tanuló vagyok. Egy kis faluban, Váncsodon lakom, de másfél éve Debrecenben élek, mert a Debreceni Református Kollégium Gimnáziumában folytattam tanulmányaimat. Ez idő alatt nagyon megszerettem az iskolát és a Kollégiumot.

Már a gólyatáborban alkalmam nyílt megtekinteni az iskolatörténeti kiállítást. Az ott elhangzott ismertető és a tárgyi emlékek felkeltették érdeklődésemet a tűzoltó diákság iránt. A könyvtárban és az iskoláról szóló kiadványokban a következőket tudtam meg róluk:

A tűzoltó diákok alapszabályok nélkül kezdték működésüket a XVII. században. Az 1657. évi iskolai törvények nem rendelkeztek felőlük, tehát akkor még nem funkcionáltak. Azonban az 1704-es törvény a diákok tűzoltó buzgalmát már régi dicséretes szokásnak mondja. Ebből arra következtethetünk, hogy a társaság 1680 körül alakulhatott. Debrecen városa, ahol gyakoriak voltak a tüzesetek, megbecsülte a tűzoltó diákokat. 1765-ben a város „machinát” (fecskendőt) vásárolt nekik. De nemcsak ezt vitték a Kollégiumba, hogy a diákok kezeljék, hanem 1773-ban 100 db bőrvédret és 24 kézi vízipuskát is kaptak a Református Kollégium diákjai. A rendszabály szerint a tűzoltó diákoknak a machinát havonta egyszer ki kellett próbálniuk. Vezetőjük a felügyelő esküdt diák volt. Az első machinista még a naponkénti templomba járás alól is fel volt mentve, hogy a fecskendő állandóan készen álljon. Ha a Kollégium tornyában lévő tűzjelző harang megszólalt, „INCENDIUM! AD ARMA!” („Tűz van! Fegyverre!”) kiáltással riasztották társaikat. A tűzoltó diákok nevezetes szerszámát, az ólomnehezékekkel ellátott tölgyfa dorongot, az egyik nehéz latin igealak nyomán gerundiumnak nevezte el a diáknyelv.

A gerundiumnak két változata alakult ki: a 170 centiméter hosszúságú nagybot súlya nyolc, a 150 centiméter körüli kisboté pedig hét kilogramm volt. Annak, hogy valaki a tűzoltó egylet tagja legyen, az egyik feltétele az volt, hogy a gerundiumot fél kézzel kellett felemelnie és vízszinteses minél tovább tartania. Ennek az erőpróbának azért volt jelentősége, mert tűz esetén ezzel a bottal tisztították meg az utat a machina előtt, és az égő házak falait bedöntve a tüzet elfojtották. Ehhez pedig mindeneelőtt erőre és ügyességre volt szükség. Ennek érdekében a diákok hetente még testedzést is tartottak.

1805-től szabály írta elő az egylet létszámát. 36-nál kevesebben, és 86-nál többen nem tartozhattak a társasághoz. 1806-tól felügyelő tanár irányította őket. Tisztikarukat a diákelnök, az alelnök, a jegyző és a hat assesor alkotta. A testület két osztályra tagolódott. A bontó osztály egy nagy-és egy kisbotosból, hat fejszéből, négy villásból és két horgosból állt; a védő osztályt 16 vedres, két vízész, valamint vízipuskások és machinisták alkották.

1877-ben megalakult a Városi Önkéntes Tűzoltó Egyesület. Ezután a kollégiumi tűzoltó egylet szerepe fokozatosan háttérbe szorult. 1880-ban már csak testgyakorlás céljából gyűltek össze. Májusban még rendeztek egy búcsúmajális, ahol kimondták feloszlásukat.

A botemelés, -kitartás és -forгатás, mint erőgyakorlat, még egy ideig továbbélt a kollégiumi ifjúság körében. Napjainkban az augusztus 20-ai ünnep részeként a nagy-és kisbotos nemzetközi erőversenyen mérhetik össze erejüket és ügyességüket a vállalkozó szellemű emberek.

Az egyletről írta elbeszélését AZ UTOLSÓ NAGYBOTOS címmel a méltatlanul elfelejtett Fehér Gábor, aki maga is a Református Gimnázium diákja volt. A szerző Hajdúszoboszlón született 1893. április 27-én. Író, kritikus, az egyetem magyar-német szakát Debrecenben és Hallóban végezte. Szatmárnémetiben, Miskolcon, Debrecenben, 1919-től Nyíregyházán tanított. A Napkelet 1929. évi novellapályázatán Németh László fölfedezettjeként tűnt föl. Témavilága a debreceni és a sárospataki diákélet. 1941. december 1-jén halt meg Nyíregyházán. Fehér Gábort annyira elfelejtette az irodalom, hogy az interneten képet nem találtam róla, de nagy nehezen sikerült egy fényképet szereznem.

Fehér Gábor Mikszáth anekdotázó stílusához hasonlóan elmeséli, hogyan vált Papp Lajos a kollégium díszévé, s bukásával hogyan rántotta az egész tűzoltó egyesületet a feloszlásba.

A történet a próbatételek leírásával kezdődik. A nagybotosi tisztség elnyeréséért ketten vetélkedtek. A gerundium tartásában, forгатásában kellett erejüket, ügyességüket összemérni. Ezt követte a kisbotos, majd a fővizesz megválasztása. Ez utóbbi (Medgyaszay Gyula) akkora erőről tett tanúbizonyságot, hogy hírneve nagyobb lett, mint a nagybotos Papp Lajosnak.

A választás után az ünnepély második része, a prezentáció vette kezdetét. A kisbotos, a két nagycsáklós, a nagyfejszés, a kiskefészesek, a csáklósok, a rudas és a peckesek felpattantak a tűzoltókocsira, és kivonultak a városba bemutatni az új gárdát.

A következő fejezetek érzékletesen mutatják be a diákok és a városi tűzoltók közötti vetélkedést. Apró trükköket, cselvetéseket ír le a szerző, amely során a két csapat próbálja saját magát előtérbe állítani, illetve előnyökre (mint elismerés, anyagi javak) szert tenni. Például aki először érkezett a tűzhöz, az 20 Ft jutalomban részesült a várostól. Ennek érdekében a diákság Lisztes bácsi kocsmájában - igaz, némi kártyaveszteség árán – a város rendfenntartóitól, az zupásoktól informálódott a következő szemétegetésről, amihez természetesen ők vonultak ki elsőként.

Voltak közös rendezvényeik is a városiakkal, s ilyenkor úgy tűnt, elcsitultak az ellentétek. A „tűzoltóévet” évi két alkalommal rendezték meg felváltva. Az utolsó ilyen közös program megint csak a diákok csínyével végződött. De ezúttal túllőttek a célon. A diákok titokban tüzet gyújtottak, a városiak azt hitték, hogy a paplak ég, kivonultak a tűzhöz, de a helyszínen kiderült, hogy csak a szemetet gyújtotta fel valaki. Az eset következményeként a városi tűzoltóság feljelentette a diákokat, arra hivatkozva, hogy a 11 órai tüzesetekhez mindkét csapatnak ki kellett volna vonulni. Emellett tudatták, hogy ezután mindennemű közösködést megszüntetnek velük.

A diákok hajlottak volna a megkövetésre, de a 80 pengős büntetés hírére lemondtak róla. Ebben megegyezve, Lisztes bácsi kocsmájában akartak pontot tenni az ügy végére, de itt meg a zupások kérték, hogy a tartozást (a tűzgyújtás díját) fizessék meg az ifjak. A kisbotos, nem fékezve magát, megütötte az egyik

őrmestert, és csak a nagybotoson meg Lisztes bácsi józan ítéletén múlt, hogy nem robbant ki tömegverekedés. Természetesen a történet híre nem maradhatott a falakon belül, a diákság mellett a városiakok is Medgyaszayék mellé álltak.

A diákok várták a következő alkalmat, amikor a történetért bosszút állhattak. Ám ezúttal nem erővel, hanem ésszel próbálták túljárni ellenségükön. A majálison előre jelezték, hogy két felvonulás lesz. Az első menetben a hagyományos csapat vonult fel, de a csattanó a második menetben volt. Itt ugyanis kíméletlenül állították fel görbe tükrüket a városi tűzoltókról. A baj csak abból lett, hogy a felvonulást hatalmas mulatság követte. A diákoknak meg másnap a fáradság minden jele nélkül kellett volna visszaérkezniük a Kollégiumba. De míg a vezetők nagy nehezen, de megérkeztek, a peckesek alig-alig szállingóztak elő. A helyzetet tovább rontotta, hogy tűz ütött ki, amihez azonnal ki kellett volna vonulni. A diákok úgy vélték, hogy e mögött a városi tűzoltók állnak. A probléma kettős volt: ha nem vonulnak ki, újabb büntetést kapnak, ha viszont kivonulnak, nem bírják erővel a munkát.

A helyszínre végül egyszerre ért ki a két csapat. Itt heves szóváltásba keveredtek egymással. A nagybotos - fejét vesztve - előbb Sturc úr kocsijának kerekét verte szét a nagybottal, majd a második csapást a kocsit húzó ló fejére mérte. Szerencsére itt tovább nem romlott a helyzet, a diákok a piacon keresztülvágyva eljutottak a tűzhöz. Itt azonban újabb meglepetésvárta őket. Kiderült ugyanis, hogy nem a városiak, hanem a zupások álltak bosszút rajtuk. A kiérkező lánglovagokat „bakterpogácsával”- a töltésről szedett kavicsokkal kezdték el dobálni. Ezúttal a kisbotos, Nyakas Balázs kapott fegyvere után. Társa, Papp Lajos akadályozta meg, hogy újabb szerencsétlenség történjen. Az eset következményeként a Kollégium vizsgálatot rendelt el. A katonaság válaszelevelében „leleplezte” a diákok addigi csínytevéseit.

A nagy- és kisbotost valamint a „dísztaligya” dárdásait kicsapták. A diákok erre tüntetést szerveztek, mire az ítéletet mérsékeltek: a kicsapatás csak a kollégiumból történt. Az események tükrében az egylet hírneve oly mértékben megromlott, hogy 1880-ban fel is oszlatták.

A történet utóélete, hogy a nagybotos még a szülői házba sem mert hazatérni, apja csak hosszú idő után bocsátott meg neki.

„Csak ezért szeretem ezeket a fiúkat, mert igaz, hogyha inni kell, sokat isznak; ha verekedni kell, sokat verekednek; de az is igaz, hogyha tanulni kell, sokat tanulnak.”- írja Fehér Gábor.

Vele együtt én is úgy érzem, a történet diákhősei mégis példaként állhatnak előttünk, mivel minden rosszalkodásuk ellenére, amikor kellett, a szívük a helyén volt.

Remélem, hogy sikerült felkeltenem az érdeklődést nemcsak a debreceni diák tűzoltók, hanem egy elfeledett író, Fehér Gábor munkássága iránt is, akinek érdekes, szellemesen megírt alkotása megérdemelné, hogy újra megjelenjék.

BIBLIOGRÁFIA

1. Debreceni Református Kollégium Története, szerk. Barcza József, Budapest, 1988.
2. Győri L. János: „Egész Magyarországnak és Erdélyiségnek... világosító

- lámpása”, Tiszántúli Református Egyházkerület, Debrecen, 2008.
3. Új magyar irodalmi lexikon, Akadémiai Kiadó, Bp., 2000.
4. Fehér Gábor: Az utolsó nagybotos, Nagy Károly Grafikai Műintézetének nyomása, Debrecen, 1940.

Szabó Lőrinc: Tücsökzene

Szojka Hajnalka (Debreceni Református Kollégium Gimnáziuma 11.o.)

Szabó Lőrinc stilizált önéletrajza megkoronázza a költő életművét és kulcsot ad többi írásának megfejtéséhez is. 370 összefüggő, de darabjaiban önálló 18 soros, jambikus tízesekből álló vers alkotja, a mű hét részre tagolódik. „Mintha az agyvelőmbé mártanám a tollamat”, foglalja össze a Tücsökzene lényegét a költő. A mű mozgatórugója „az örök nagy ellentét az egyén és a mindenség között”. A Tücsökzene az emlékezés lírája. Megírását 1947-ben kezdte, és összegezni, áttekinteni próbálta benne egész életútját, gyermekkorától a felnőtté válásig.

A költő és műfordító 1900. március 31-én született Miskolcon Szabó Lőrinc és Panyiczky Ilona második gyermekeként. 1906 őszén az elemi iskolát Miskolcon kezdte el, 1907 és 1909. március 31-e között Balassagyarmaton tanult. 1909 és 1918 között tanulmányait Debrecenben folytatta. Erről az időszakról a Tücsökzene *Érlelő diákévek* című részében emlékezik meg. Nyolcévesen az „Ígéret városába” kerülésekor valami varázslatot, legendást várt, azonban már gyermeki fejjel csalódnia kellett. Véletlenül 'óriás'-t olvasott ugyanis 'óras' helyett egy cégtáblán, s a tévedésre édesapja hívta fel figyelmét. Úgy érezte, hogy Debrecen kicsúfolta őt. Lassan barátkozott a várossal, elemi iskolájáról vegyes emlékei maradtak, de megtanulta tanára jelszavát: Aki tud, mer! Ennek a mondatnak még nagy hasznát vette később, a Kollégium gimnáziumának diákjaként, ahová apja tiltakozása ellenére beíratta.

Ez az iskola több volt egy pusztá oktatási intézménynél, Szabó Lőrinc életének egyik legfontosabb állomásává lett. A „nagy osztály” diákjaként hozzá hasonlóan tehetséges tanulók vették körül. Hamar kitűnt, hogy a latin nyelv művelésében, fordításban átlagon felüli képességekkel rendelkezik. Foglalkoztatni kezdte minden, ami nem az iskolai tananyag része, egyre szélesebbre tárgult érdeklődési köre, kinyílt előtte a Nagykönyvtár ajtaja s ezzel együtt tárult fel az izgalmas, új ismeretek világa. Vonzódni kezdett az irodalomhoz, de eleinte csak folytonos önvád mellett vett kezébe könyveket. Arra nevelték ugyanis, hogy csak a tananyag és a munka fontos, őt azonban egyik sem hozta igazán lázba. A költőket „túlneemesnek”, elérhetetlennek érzékelte, tartózkodva tisztelte őket, ekkor még talán nem is gondolt rá, hogy egyszer ő is egy lesz közülük.

Költői „pályafutása” egy nyári napon kezdődött: első saját versét a vonaton, Debrecen felé írta. Zsongó tücsökzenében utazott, és szinte öntudatlanul rímekbe rendezett néhány gondolatot. Első költeményeit bátyja lekicsinylő szavainak hatására megsemmisítette, de lelkén örökre ott maradt az alkotás teremtő élményének lenyomata. Megismerte és megszerette Ady költészetét, olvasni kezdte az Új verseket. Kíváncsisága, a megismerés vágya további ismeretszerzésre sarkallta. Ahogy a világról szerzett ismeretei bővültek és

belemerült a német nyelv tanulmányozásába is, úgy vált egyre világosabbá számára, hogy saját magával kapcsolatban hiányos az ismeretanyaga. Ezt ezekkel a szavakkal írta le:

„...ismerősöm lett minden végtelen...

Csak egy nem, egy nem: a saját szívem.”

Önmaga megismerésének útján haladva felfedezte, hogy szerelmes, mégpedig Dienes Katóba, akinek akkor már vőlegényjelöltje is volt. A hozzá hasonlóan jó képességű, művelt és művelődő lány különlegessége vonzotta, reménytelen szerelme búsította, de még közelebb vitte őt a kultúra érveréséhez; a Dienes-villa a fiatal debreceni értelmiség gyülekezőhelye volt, egyfajta irodalmi szalonként működött. Itt gyűlt össze rendszeresen a híres „nagy osztály”, amelynek Dienes Kató is tagja volt Gulyás Pál, Békés István, Bay Zoltán, Törő Imre és más tehetséges diákok mellett. A szerelem és irodalom varázslatos elegye, a Dienes-villában töltött órák édes emlékként rendeződnek rímekbe a Tücsökzenében. A költő csodálta Dienes Katót, és élvezte a villa pezsdítő életét.

Alkotott, fordított, bővítette tudásanyagát, de eközben mégsem volt felhőtlenül boldog. Folyamatosan vívott magával, a Tücsökzene egészére jellemző az egymást megcáfoló gondolatok füzére. „Bennem sok ember lakik!”, írja Szabó Lőrinc. Bizonytalanságként is értelmezhető ellentmondásos fogalmazásmódja, ám az is lehet, hogy az élet dolgaiban rejlő állandó kettősséget hivatott ábrázolni. Közben saját magát egyszer az egekig emelte, máskor a földre taszította, nem találta reális önmagát. Tengernyi kételye mellett egyetlen dologban azonban már biztos volt: példaképeihöz, Adyhoz és Babitshoz hasonlóan költő lesz belőle.

„mint a szerelem,

itatott versük: örök-részezen
sóvárogtam, hozzájuk, fölfelé,
valami más, boldog világ felé,

s bármennyi gond, nyűg és kétely nyomott,
társuk leszek, éreztem, az vagyok!”

Vonzani kezdte a Nyugat, érdekelte, mi van külföldön. Túl messzire nem jutott el, ám Debrecenbe visszatérve az alföldi várost mégis elmaradottnak, jelentéktelennek érezte. A városban töltött utolsó éveire az elárvulás volt jellemző. Dacolt, nem érdekelték a szabályok, elidegenedett az alma matertől is. Önvizsgálatba, töprengésbe merült, figyelte magát, és külső szemlélőként a változó világot. A háború és a hétköznapi gondjai kavarták fel időről időre. Önmagáról alkotott képét így összegzi:

„Mi voltam? A szivacs szomja. Nehéz
vonzásuk álma. Vagy emléke? Kész
elmélet, mely, ragasztott szárnyait
zuhanni látva csak csodálkozik.
Bizonytalanság, s düh miatta, dac;
befelé sajtó, szüntelen panasz:
kagyló-lélek, melynek kérge ha volt,
héja, legfeljebb kölcsön. A legutóbb
olvasott könyv óriás szavai
és törpe tapasztalat. Piaci

kofák között szókratészi vita
s megfutamodás: a tett undora.
Sok félreértés és még több magány.
A kétely merengése önmagán
s a világon. És gyönyörvág, melyet
bő vér szít és még bővebb képzelet,
majd önvád tapos. Mi voltam? Ez, és
ez már kereszt és megfeszítettetés.”

Debreceni diákéveinek végén Budapestre vágyott, túlnőtte Debrecent. Nem maradt örökké a városban, de mégis a város része maradt. Emlékét ma is őrzi egy szobor a főtéren. Debrecen vitathatatlanul fontos eleme a költő életének: itt érte a felismerés, hogy képes az alkotásra, itt volt először szerelmes, és itt érték meghatározó csalódások is. Sokat tanult a városban, a várostól, és közben gazdagította is azt

"Örök tavaszban járnék" Tóth Árpád természeti képei Czirják Ildikó - Ábrók Sándor (Tóth Árpád Gimnázium 9.o.)

Tisztelt tanárok és diákok, szeretettel köszöntjük önöket!

Czirják Ildikó vagyok, bemutatom az osztálytársamat, Ábrók Sándort. Ettől a tanévtől kezdve vagyunk a Tóth Árpád Gimnázium biológia-kémia tagozatának kilencedikes diákjai.

Örök tavaszban járnék

„Reggeltől estelig a friss erdőbe járnék,
Amíg a vidám alkony, mely halk sípon dudolgat,
Mint arany sapkát dobná a magasba a holdat,
S kék csipkével beszegné az utakat az árnyék...
Sokat botanizálnék, nem lenne semmi gondom,
Lesném a fák alatt a gyöngyvirág szerelmét,
Ballagó bogarat kék párjához terelnék
S a pók kötélhágcsóit csodálnám a falombon...
Olvasnék eltűnődve, mily titkos, furcsa műszer
A költők tolla, mely amíg betűket rajzol,
A néma vonalakból finom, tündéri jaj szól:
Szeizmográf, mely bús rengést szelíd cikkcakkba fűz fel.”

Előadásunk témájáról a költészet és a biológia összefonódását szeretnénk bemutatni Tóth Árpád költői képei alapján. Az „Örök tavaszban járnék” című verse adta az ötletet, hogy megismerjük költőnk számára kedves és versbe írt virágait, fáit. Az előadására készülve megosztottuk a munkát: Sándor a növények meghatározást állította össze, a verseket pedig az általam legkedvesebbek közül válogattam ki. A választott versekben szereplő növényeket képekkel illusztrálunk. A képek: nem elsősorban a versekhez készültek, de igyekeztünk úgy válogatni, hogy illeszkedjenek Tóth Árpád soraihoz, mert magát a bemutatott növényeket is

szerettük volna megjeleníteni. A képek jelentős része a mi Nagyerdőnkön és a Mátrában készültek, amelyeket tanárnőnk kapott lencsevégre.

Hallgassanak meg először néhány adatot, érdekességet költőnk életéről. Tóth Árpád 1886. április 14-én született Aradon. Édesapja, Tóth András szobrász volt, édesanyja, Molnár Eszter, egy aradi ács-segéd leánya. 1889-ben a család Debrecenbe költözött. 1915-1916-ban többször felkereste a tátrai hegyvidéket, tüdőbaját gyógyítani. Ekkor nagyon sokat sétált a környező erdőkben, barátaitól leveleiben növényhatározót kért. Svedléri tartózkodása alatt kötött ismeretséget a 17 éves Lichtmann Annával, akit 1917-ben vett nőül; öt év ismeretség után. 1920-ban született meg a lányuk, Eszter. 1928. november 7-én, 42 éves korában hunyt el tüdőbetegsége miatt.

Iskolánk vendégeként köszönthette Annuskát, Tóth Árpád feleségét, lányát és fiát is. Az épület előtt álló Tóth Árpád szobrot az iskola fennállásának ötvenedik évfordulóján avatták föl, E. Lakatos Aranka alkotása. Tóth Eszter nevét a könyvtár 2006 áprilisában vette fel. Hollós Máté az iskola könyvtárának ajándékozta az édesanyja könyveinek egy részét.

Harangvirág

„Harangvirág, harangozz, hallgatom.
Szeretnék boldog lenni egyszer.
Boldog lenni, nagyon, nagyon.
És nem leszek, ha nem igyekszel.
Most süt a nap, kék csoda vagy,
Harangvirág, illat s zene a kelyhed,
Ha van, őrzítő titkotat
Most fúdd rám, reszkesd el, most énekeljed.”

A harangvirágfélék családjába tartozik. A tőlevelek és az alsó szárlevelek tojásdad lemezűek, szíves vállúak, hosszú nyelűek. A pártá kékesibolya színű. A virágzat a szár csúcsán füzéres. Közepesen nedves talajú lomberdőkben gyakori. Főképp évelők és egynyáriak. A legtöbbjük trópusi, de a sarkvidékek, Belső-Ázsia és a Közel-Kelet kivételével mindenütt elterjedtek. 29 nemzetség 1200 faja tartozik a csoportba.

A nap vörös aranyban...

A nap vörös aranyban, göggel alkonyul,
Körül a felhők hódolata gyúl,
De fellebb
Lomhább, búsabb s fenségesebb
A felleg.
Feldördül a zivatar
Isten búsongó szólóéneke,
S száll az édes, ájult mezőkre, és fanyar
Fensége zúg: a sok fehér virág
Hisztériásan reszket, összebúj.

A boglárkák kecses, zöld szárain
A szírom beteg, kénsárga láng...

Boglárka

A boglárkafélék családjába tartozik. A legelterjedtebb a réti boglárka. Felálló, magas, karcsú növény. Levelei kétszeresen szeldeltek, a szeletek 3-5 cm szélesek. Rásimuló szőrös. Üde, nedves réteken az egész országban gyakori. Tóth Árpád talán a védett zergeboglárkát is láthatta a Tátrában a szanatóriumi sétái alkalmával.

Március

Március hónapra nem vagyok zavarban:
Ibolyadivat lesz a barna avarban,
Beljebb az uccákon s kijjebb a tereken
Ott is friss csokrait nyitja a szerelem.
Drága, szép, vad hónap, mely még hóval csapkod,
De félkézzel már a rügyek selymén kapkod,
Nyílik a kénytelen hosszú szobafogság,
S édes szájjal kurjant az ifjú Szabadság.
Petőfi hónapja! közibénk suhanva,
Bár lennél szabadság új, tündéri anyja,
Anyja szabad szónak s másnak, ami kell még,
Ne csüggednének a magyar szívek s elmék!

Ibolya

A kék ibolya évelő növény, mélyre nyúló gyökerekkel. Levelei enyhén szőrösek. Az ibolya levelei provitaminban és C vitaminban gazdagok. Gyógyító része a levelei és a virágai, de néha gyökereit is használják. Virágait kandírozzák, süteményekhez fogyasztják.

Bazsalikom

„Az asztalomon paraszti csokor,
Bazsalikom, viola, szarkaláb,
Szemet vidító, kedves, egyszerű
Mezei tarkaság.
Már három napja itt áll a csokor,
De csak ma vettem észre a szelíd
Virágok tiszta, jó lehelletét
És boldog színeit.
A bazsalikom csipkés levelét
Ujjhegygel gyöngéden megdörzsölöm,
Mint parasztnéne szokta, ha belép
A templomküszöbön.”

A bazsalikom dísz-, fűszer-, és gyógynövény. Az ajakosak családjába tartozik, 50-60 faja Afrika, Ázsia, Amerika trópusi tájain honos. Ismerete és termesztése hazánkban több száz éves. Virágzása: Júliustól őszig.

Mezei szarkaláb

Álföldi szántók, búzaföldek ismert növénye, a pipaccsal, margarétával és búzavirággal együtt a vetések nyári színfoltjait alkotja. 20-40 cm magasra növő boglárkaféle. Szára lazán, terebélyesen elágazik. Levelei tenyeresen szeldeltek, 1 mm széles, fonalszerű sallangokra szakadtak, szárölelőek. Virágai lilák vagy liláskékek, laza fűrtben nyílnak. Májustól szeptemberig virágzik.

Viola

Az örökzöld, kétéves magas növésű sárga viola Ázsiából, Olaszországból és Görögországból származik. Melegen világító sárga virágai varázsosan illatoznak. Évelő növény, mérsékelten gyors növésű, örökzöld, bokros. Egyike a legrégebben termesztett növényeknek, már a római lakomákon is felhasználták díszítésre.

Elégia egy rekettyebokorhoz

„Elnyúlok a hegyen, hanyatt a fűbe fekve,
S tömött arany díszét fejem fölé lehajtja
A csónakos virágú, karcsú, szelíd rekettye,
Sok, sok ringó virág, száz apró légi sajka.
S én árva óriásként nézek rájuk, s nehéz
Szívemből míg felér bús ajkamra a sóhaj,
Vihar már nékik az, váratlan sodru vész,
S megreszket az egész szelíd arany hajóraj.”

Rekettye

A festő rekettye 30-60 centiméterre növő félcserje, szögletes szára főlegyenesedő vagy heverő. Levelei lándzsa alakúak, virágai élénk-sárgák, fűrtökben nyílnak a hajtásvégeken. Júniusban kezd virágozni és egészen szeptemberig hozza fűrtjeit. Elsősorban Nyugat- és Közép-Európában elterjedt, hazánkban gyakori. Sárga kelmefestéket állítottak elő belőle, napjainkban gyógyhatása miatt tartják számon.

Tóth Árpád nagyon sok versében említi az erdőt, a fákat. *Szeptemberi Szonett* című versében szép képet tár elénk az ősziről.

„Szeptember szép szultánja, Ősz, pompás, buja zsarnok,
Már vár a hódoló táj; a zöld és elviselt
Kaftánú bús tuja mind furcsa derved,
Mind mélyen hajladoz, s halkan imázva mormog.
Sárga selyemben várnak a szép, hervatag ormok,”

Kora márciusi napsugár

„A végtelenből jött, de a platánok
Hallgattak, a sok zord, kevély sudár,
Csak villámtól reszketnek a titánok,
Mit nékik egy kis halavány sugár! „

Platán

Varázsmogyoró-virágúak rendjébe tartozik. Őshazája Himalája, Észak-Amerika és Délkelet-Európa. Magassága 30-40 m. Kérge jellegzetes lekerekített körvonalú, vékony lapokban válik le. Termése csoportos aszmag. A Nagyerdei körút jellegzetes fája Debrecenben.

Az árnyból szőtt lélek

„A fák szelíd, nagy árnyát nézni este
Szeretem én aranyszín dombokon,
Áldott az árnyak test nélküli teste,
Titkos kelméjük lelkeimmel rokon;
Hisz Isten tán fenyőfák gyengegyanta
Lehű árnyából este szőtte meg,
S a furcsa mélabút ekként foganta,
Mely lány redőin egyre ott remeg.
Áldott takács az Isten, s kincs a lélek,
Hányszor terítém csöndes fátyolát
Magam köré, és véle szépítélek,
Éles fényekkel bántó, vad világ! „

Erdei fenyő – nagyerdei fák láthatóak a képen.

Őshazája Eurázsia. Törzse egyenes, hengeres, felszíne repedezett, színe vöröses-barna. Koronája keskeny kúp alakú. Ágai vízszintesen állnak. A tűlevelű 4-7 cm hosszú, merev.

Boldog csönd

„És boldogok a vén fenyők,
Hullámos, dús, zöld függönyök,
Mögöttük alkony jajja nyög,
S boldog e jaj a lomb mögött:
Szent, terhes alkony, most szülsz
Áldott leányod, ő a Csönd.”

Lucfenyő

Az erdeifenyő után a legelterjedtebb közép-európai tűlevelű fa. Őshazája Közép-Európa és Észak-Európa. Törzse egyenes, gyantás. Felszíne repedezett, színe vöröses-barna vagy szürkés-barna. Koronája keskeny kúp alakú. Ágai vízszintesen állnak vagy lecsüngőek.

Erdő

„Körül
Minden csendesen, elteltén örül.
A napsütés vidám,
S a forró, sárga ragyogásban
Minden vén tölgy egy víg, élő titán:

Emeli barna karját
Frissen az áldott égbe.”

Tölgy – kocsányos tölgy

Nevét arról kapta, hogy makkjai hosszú kocsányon csüngnek.

A legnagyobb méretet elérő tölgyünk. Nehéz, kemény fáját szilárdságban és rugalmasságban egy hazai fafaj sem múlja felül s ezért széles körben felhasználható. 120-150 éves korig is él és folyamatosan növekszik. 400-500 éves fákat is ismerünk. A magyarság történetével legszorosabb kapcsolatban álló fa a kocsányos tölgy.

A képen egy nagyerdei titán és Tamási Áron farkaslakai sírján álló tölgyfát láthatjuk.

Mint láthatjuk Tóth Árpád szeretett a természetben járni, és ha visszagondolunk rá a Nagyerdőn járva, talán van még olyan öreg tölgy, amelyet ő is láthatott.

Befejezésként olvassák el az *Erdő* című vers részletét, amellyel megköszönjük figyelmüket.

„Csend.

Kábult fülem hallani véli

A zengő, örök napot odafent,

Billió mérföldek étherén

Átszűrte, ájultfinom neszét:

Ó, csend beszéde, szent csillagbeszéd!

S körül

Minden csendesen, elteltén örül. „

Hatvani István

(1719-1786)

„Az ördögös” Hatvani – Hatvani István professzor élete és munkássága Sebestyén Nóra (Debreceni Református Kollégium Gimnáziuma)

Számos neves diákja, tanára volt már a Debreceni Református Kollégiumnak. Több költőnk, kutatónk, tudósunk volt, akik hírnevet szereztek az iskolának, a városnak. Említhetem itt régi időkből Szenczi Molnár Albertet, aki a zsoldárunkat fordította magyar nyelvre. Feledhetetlen Csokonai Vitéz Mihály és barátja, Fazekas Mihály. Kölcsey Ferenc sem gondolta volna, mikor itt koptatta az iskolapadokat, hogy az ő költeménye lesz kis hazánk himnusza. Móricz Zsigmond íróra is nagy hatással volt a kollégiumi élet, és ezt egyik regényében is elének tárta. De nem csak az irodalomban jeleskedtek a volt diákok. Említhetem még Medgyessy Ferenc szobrászt, Bay Zoltán fizikust, Gulyás Pál író. Mindre büszkén emlékszünk vissza.

Előadásom témája szintén egy kiemelkedő személyiség. Hatvani István élete és munkássága példaértékű lehet tanárok és diákok számára egyaránt.

Rimaszombatban született 1719-ben, kismemesi család sarja. Apja könyvkötő mester volt. Iskoláit Rimaszombatban, Losoncon, Kecskeméten végezte. Mindig

hajtotta a tudásvágy még akkor is, amikor neki kellett előteremtenie a tanulásához szükséges anyagiakat.

Másfél évig lakott a debreceni Kollégiumban, mint a kisebb diákok főnöke. 1744-ben ugyanott a logicusok és oratoria osztály tanítója lett három évre. 1745. október 16-án középiskolai tanulmányait bevégezte, s hazament Rimaszombatba majd Losoncra a rokonaihoz. Ezután a debreceni várostanács pártfogásával és segélyével, valamint Nógrád és Szabolcs vármegye támogatásával külföldi egyetemekre ment. 1746. május 13-ától Bázelen tanult, és ott 1748. április 6-án orvosdoktorrá, s még előbb, ugyancsak Bázelen a teológia doktorává avatták fel. Emellett orvostudományt és matematikát is hallgatott. A külföldi tanulmányok után visszatért Debrecenbe. 24 évesen inkább újra diákpadba ült, és a Debreceni Református Kollégium hallgatója lett. Maróthi és Szilágyi Sámuel, a Kollégium neves tanárai is tanították.

Különös előszeretettel tanulmányozta a csillagászatot. Ő volt az, ki 1757-ben Debrecen városának földrajzi fekvését csillagászati szabályok szerint meghatározta. Az 1769 augusztusában feltűnt üstökösöt és az 1770. január 18-ai nagyszerű északi fényt a tudomány szempontjából szigorú szakértői figyelemmel kísérte. Az eredményeit külföldön a legjelesebb tudományos folyóiratokban, köztük a Museum Helveticumban is közrebocsátották. A többrendbeli tudományos érdemei a tudós külföldi figyelmét nem csekély mértékben magára, Debrecenre s annak főiskolájára vonták. Annyira, hogy ekkor angol, francia, olasz, svájci, holland, német, sőt szentpétervári tudósok is ismerték Hatvani és a debreceni főiskola nevét.

Mivel külföldön is elismerték munkásságát, ezért több egyetem kínált neki munkalehetőséget, ő inkább egykori iskoláját választotta. 1749-ben a Kollégium professzora lett. Matematikát, fizikát, kémiát, botanikát, filozófiát, teológiát, etikát, természetjogot tanított. A fizikát még a 18. században sem tanították Magyarországon önálló tudományként, csak, mint a filozófia egy részét. Így tanított Hatvani is. Hatvani elvetette az uralkodó wolffi és leibnizi bölceleteket. Fennmaradt nyomtatott művei között egy-egy kémiai, és filozófiai értekezés is található. Utóbbiban, megtalálható-Magyarországon először- a valószínűség-számítás elemei. A sűrűn alkalmazott fizikai példák alapján pedig megállapítható, hogy ismerte az 1757-ben létező legkorszerűbb fizikát. Szemlélete inkább a holland és angol természetfilozófusok, elsősorban Newton nézeteivel mutat rokonságot. Wolff ellenes nézeteit „A szilárdabb filozófia alapelvei” című latin nyelvű írásában foglalta össze.

Hatvani István a kémia tudományának egyik első hazai művelője.

Már pályájának kezdetén kezébe vette a kollégium egészségügyének irányítását. Elmondható, hogy az első iskolaorvos is volt Magyarországon. Csakhamar, mint kitűnő orvost ismerte és tisztelte őt nemcsak Debrecen, hanem hazánk távolabbi vidéke is. Kitűnő nemesi családok, főkatonatisztek vették igénybe az ő orvosi tanácsát és szaktudását. Mint orvos a debreceni gyógyszeráraknak főfelügyelője is volt, mely hivatalát, szükség esetében, tudományos kísérletek tételére is felhasználta. 1752-ben kollégiumi betegsegélyező pénztárt alapított. Később kórházi alapot létesített betegszobák felállítására.

Hatvani korának jeles lelkésze és teológusa is volt. A debreceni templomokban rendszeresen prédikált. Két magyar nyelvű vallásos könyvét ismerjük: A fiú és leányi internátusokban tanulógyermekek számára írtatott könyörgések és Az úri szent vacsorára megtanító könyvecske.

A felvilágosodás eszméi közül elsősorban a tolerancia-elv érintette meg. Utolsó nyomtatott művében a Modesta disquisitióban azt vizsgálta meg, hogy mely tantárgyakat lehetne közös szemlélettel oktatni a különböző felekezetű iskolákban.

Utolsó éveiben túlságosan is érzékennyé vált. Séreلمezte, hogy Wolff logikájának tanítására kötelezik, s hogy az egyház világi vezetői egyre erősebben avatkoznak be a Kollégium ügyeibe. Végül 1786. február 11-én lemondott katedrjáról, sértődötten visszavonult, majd november 16-án elhunyt. Hatvani a kor legfelkészültebb polihisztora volt, aki a tudományok különféle területein hallatta szavát

Debrecen számos módon őrzi emlékét Hatvaninak. A Debreceni Egyetemen álló Varga Imre által alkotott szobor. Hatvani István nevét viselő általános iskola. Szintén a Debreceni Egyetemen kialakított Hatvani Szakkollégium. Debrecen Megyei Jogú Város Közgyűlése 1993-ban megalapította "Debrecen Város Hatvani-díj"-t azok kitüntetésére, akik a város fejlesztése érdekében a természettudományok, a gazdasági élet, az egészségügy, a szociális tevékenység, az idegenforgalom és a környezetvédelem területén kiemelkedő tevékenységet fejtettek ki, valamint átfogó életmű elismeréseként. A díjhoz járó plakettet E. Lakatos Aranka debreceni művész készítette.

Hatvani nevét nem csak intézmények, díjak viselik, hanem irodalmi művekben is fellelhető. Azon ördögös mondáknak, amelyek Hatvani névéhez kapcsolódnak és neki a „magyar Faust” nevet szerezték, valódi történeti alapjuk igen kevés lehet. A mondák legalább nagy részben a diáksereg örökifjú s tréfás kedélyéből és kifoghatatlan leleményes képzelőműből veszik eredetüket. Hatvani ugyanis nálunk az első volt, aki a fizikát kísérletekkel adta elő; kitűnő kísérleteivel pedig annyira hatott a különben is eleven képzelődésű s kedélyes fiatalságra, hogy ezek készek voltak szeretett tanárukat, mint misztikus alakot az utókor előtt is örökké emlékezetessé tenni. A „magyar Faust”-ról szóló anekdoták, mondák a klasszikusainkat is megihlették, mint például Arany Jánost és Jókai Mórt.

Most pedig előadásom zárása képen szeretnék felolvasni Arany János Hatvani című művéből egy részletet.

Mind e csodát kifejti bőven
S mutatja tűzön, serpenyőben:
Sok görbe szám s ABRACADÁBRA
Firkáitól hemzseg a tábla.

De, amint egy gonosz planétát
Rajzolna, elejti a krétát:
Egy kis deák (röstebb a nagyja)
Utána szökken és feladja.

Hanem...egek!...az ifjú sápad,
Meglátva egy pár csodalábat:
"Lóláb!" suttogja félelmében,
"Lóláb!" fut végig a teremben.

S egyszerre, mint vihar zúgása,
Dördül az égnek harsogása,
Merész hangon, őszinte hitben:
"Erős várunk nekünk az Isten!"

És mind magasabbra szárnyal a szó,
Üvölt a discant, bűg a basso,
Mikéntha Luther lelke szólna:
"Ha e világ mind ördög volna!"

Egy pillanat...kénköszag érzik,
Hová lett a kísértő? nézik:
Hűlt helye a tanári széken,
Maga?...tán már pokolfenéken.

De a tanár jő, a valódi,
(Többé nem bír vele Asmódi)
S mi a természet zára, nyitja?
Isten-dicsőségül tanítja."

Források:

<http://www.atomki.hu/Hatvani/>

http://hu.wikipedia.org/wiki/Hatvani_Istv%C3%A1n

Győri L. János „Egész Magyarországnak és Erdélyiségnek.. világosító lámpása” A Debreceni Református Kollégium története, Tiszántúli Református Egyházkerület, Debrecen 2008

Arany János költői művei 1, Szépirodalmi Könyvkiadó, Bp., 1986., 276-9.

A Debreceni Református Kollégium (Fő)Gimnáziumának élete a II. világháború és az azt követő államosítások idején Nagy Andrea (Debreceni Református Kollégium Gimnáziuma 10.o)

Azért választottam ezt a témát, mert érdekel a II. világháborús időszak és kíváncsi voltam, hogy azokban az években milyen lehetett annak a gimnáziumnak az élete, ahová most már második éve járok.

A Kollégium Főgimnáziumának impozáns Péterfia utcai épülete (ma a Tanítóképző Főiskola működik benne) 1914-ben épült, amikor a Kollégiumot az egyház átengedte az ekkor induló állami egyetem céljaira. Az intézmény működését a 20. században először az I. világháború nehezítette meg, majd 1919-től a II. világháború kitöréséig ismét zavartalanul folytatta munkáját, igen kiváló eredményekkel. A II. világháború alatt Debrecenben nem volt általános mozgósítás, így a gimnazistákat nem hívták be katonai szolgálatra, a Református

Főgimnázium tanári karából viszont 1943/44-ben az iskolaorvost is beleértve nyolc tanár teljesített katonai szolgálatot. Az 1945/46-os tanévben még mindig öt tanár volt szovjet, egy pedig francia hadifogságban. Az 1942/43-as tanévben a gimnázium épületét hadikórház céljára vették igénybe, a tanítás pedig a Kollégium ó épületében folyt tovább. Az iskolai év 1943. november 2-től 1944. április 1-ig tartott, így kevesebb idő alatt kevesebb tananyagot tudtak teljesíteni, mint más években.

Az iskola néhány tanárának sorsa különösen is figyelemre méltó ebben az időszakban. Észak-Erdély visszacsatolása után néhányan erdélyi kollégiumokat segítettek ki. Dr. Tóth Béla így került Székelyudvarhelyre, ahol a ma is élő, akkor éppen ott tanuló későbbi neves költő, Kányádi Sándor magyartanára lett. Dr. Molnár Pál a máramarosszigeti református gimnáziumba került, Ványa János pedig Sepsiszentgyörgyre. A front előrenyomulásával 1944 végén mindhárman hazatértek. A későbbi hatalom nem nézte jó szemmel ezt az erdélyi kiruccanást, s dr. Molnár Pált el is tiltották a katedrától (az egyetemi könyvtár munkatársa lett).

Különös kalandban volt része Dr. Nagy Jenő tudós természetrajz tanárnak is, aki 1922-től 1946-ig volt a Debreceni Református Kollégium Főgimnáziumának tanára, s az állattani gyűjteményünket mai formájában neki köszönhetjük. Debrecenben élt családjával, és emellett ifjúkora óta – mint szenvedélyes vadász - fegyvereket gyűjtött. A háború alatt nem féltette gyűjteményét, hiszen a közeli villában tartózkodó német parancsnokság tábornoka biztosította arról, hogy a várost nem fogják feladni, mert az oroszokat már visszaverték. Az egész ház tele volt pisztolyokkal, puskákkal és lőszerrel. Egyik nap azt vette észre, hogy a parancsnokság eltűnt. Ezután egy törzsőrmester elárulta neki, hogy Debrecen fel fogják adni. Dr. Nagy Jenő hallomásból már ismerte az orosz katonák rémtetteit, így jobbnak látta a fegyver- és lőszergyűjtemény miatt a házat, a berendezéssel együtt hátrahagyva elmenekülni Debrecenből.

1945 januárjáig Révész Imre püspököt bízták meg a tankerületi főigazgatói teendők ideiglenes ellátásával. Ő diplomatikus módon a debreceni gimnáziumok egy részét közös gimnáziummá egyesítette és 1944 novemberétől a Kollégium ó épületében és magánházaknál így tovább folytatódhatott a tanítás, felekezeti hovatarozásra való tekintet nélkül. Az 1945/46. tanévben a Kollégium gimnáziuma önállóan működött tavaszig a Kollégium ó épületében, s ezután visszaköltözhetett saját épületébe a Péterfia utcára. Az iskola felszerelése, bútorzata, szertárai, könyvtárai nagy károkat szenvedtek, a gimnázium renoválását csak 1948-ban fejezték be. Ekkorra a főgimnázium elnevezés is kiment a használatból, mert az egykori nyolcosztályos gimnáziumok alsó tagozataiból létrehozták az általános iskolák felső tagozatát.

A II. világháború végén és az utána következő években megnövekedett a magántanulók száma. Ez annak volt köszönhető, hogy az intézmény férőhelyet és tápintézeti (a Kollégiumban máig így hívják a menzát) ellátást alig tudott biztosítani. Az 1945/46. tanévben 943 tanulója volt a gimnáziumnak. Közülük 712 nyilvános és 231 magántanuló. 1948-ban az iskolákat államosították, de a Kollégiumot és annak gimnáziumát ez nem érintette, hiszen a református egyház 1948-ban Egyezményt kötött az állammal. 1948/49-től a gimnázium alsó négy osztálya is állami általános iskolává alakult. A gimnáziumba állástalan tanárokat fogadtak be, mert azokat nem

tudták állami iskolákban elhelyezni. Ezek a tanárok leginkább az utódállamoknak visszaadott területekről érkeztek. Szükség volt rájuk, hiszen ezekben az időkben számos tanár volt katonai szolgálatban és hadifogságban, illetőleg vonult nyugalomba.

A Kollégium Gimnáziuma hagyományosan jól felkészült tudós tanárokkal rendelkezett. A publikációs tevékenység azonban 1944 és 1946 között technikai okok miatt nehézségekbe ütközött (papír- és pénzihiány), viszont 1949-től ideológiai okok miatt már szinte lehetetlenné is vált. Sajnos ez idő tájt emiatt is sok tanár elhagyta a Gimnáziumot: így pl. Ó. Nagy Gábor, a Magyar szólások és közmondások későbbi szerzője, vagy Ujfalussy József, későbbi akadémikus, Végh József magyar nyelvész és Rapcsák András matematikus.

1949 őszén a gimnázium három tagozaton új tantervvel nyitotta meg kapuit. Kilenc osztályában „a” jelzéssel a humán, „b” jelzéssel a reál és „c” jelzéssel a zenei tagozat indult. A humán és a reál tagozat az állami tantervhez igazodott. A zenei tagozatra azért volt szükség, mert a református tanítóképző megszűnőben volt, és a kántortanítói képzést így próbálta meg átmenteni az egyház. A gyakorlatban viszont nem vált be ez a képzési forma. Sokakból kiváló zenész lett, viszont kántori szolgálatot általában nem végeztek. Később a zenei tagozat reáltagozattá változott.

Az 1949/50. tanév a zenei tagozat megindulásával azért is korszakalkotó a kollégiumi gimnázium történetében, mert ezzel szűnt meg az intézmény fiúgimnázium jellege, hisz a zenei tagozatra már lányokat is felvettek. Az átmeneti korszak a Dóczy Református Leánygimnázium 1952-es államosításával zárult. Innen több tanár, illetve tanárnő és diák is átkerült az egykori fiúgimnáziumba, s ezzel az intézmény minden osztálya koedukálttá vált.

A háború utáni időszak kiemelkedő eseménye volt a Nagy János tanár úr által szervezett Arany János Szavalókórus és a Csenki Imre nevéhez fűződő Csenki-kórus megszervezése. Ezek működése azonban egy újabb előadás témája lehetne.

Előadásomhoz csak a nyomtatott iskolatörténeti irodalmat használtam, később azonban szeretnék életrajzokat és levéltári dokumentumokat is tanulmányozni, hogy még jobban megismerhessem iskolám korabeli történetét.

Felhasznált irodalom:

A Debreceni Református Kollégium története, szerk. Barcza József, Bp., 1988.

Győri L. János: „Egész Magyarországnak és Erdélyiségnek... világosító lámpása...”

A Debreceni Református Kollégium története, Debrecen, 2008.

Dr. Nagy Jenő visszaemlékezése a háborús eseményekre (kézirat, a Debreceni Református Kollégium Gimnáziumának birtokában)

Gazdag István, A Debreceni Egyesített Fiú Gimnázium, /1944-1946/, Hajdú-Bihar Megyei Levéltár Évkönyve XXVII, 2000, 219-238

A debreceni piarista gimnázium története

Sipos-Vitéz Bálint – Bencsik Dániel – Nagy Marcell (Szent József Gimnázium 10.o.)

Debrecen városának lakossága a reformáció tanainak megjelenése után, az 1530-as és 1540-es években teljes egészében katolikusból előbb evangélikus vallásúvá, majd reformátussá vált. 1544-ig a városi katolikus templomokat a kálvinisták veszik át, és 1574-re a városvezetés általi üldöztetés miatt utolsó katolikusokként a ferencesek is elhagyták Debrecent. Ezzel mintegy 150 évre a katolicizmus szinte teljesen eltűnt a város életéből. Debrecen pedig a kálvinista vallás tisztántúli fellegvára lett, a kálvinista Róma.

A 17. század végén az ország nagy része felszabadul a török megszállás alól, a felszabadított területeken, a királyi hatalommal együtt elkezdődik a katolikus vallás és intézményeinek udvar általi visszaállítása.

Debrecen város is igyekszik az új hatalommal elismertetni korábbi privilégiumait, előjogait, ám ez igyekezetének legnagyobb akadálya gróf Csáky Imre, nagyváradi püspök és kalocsai érsek. 1693-ban az április 11-én az uralkodótól, I. Lipóttól Debrecen szabad királyi városi címet szerzett. A diploma azonban csak az országgyűlés törvénybe iktatásával válhatott csak jogerőssé.

Eleonóra királyné a törököknek az országból való kiűzése emlékére a katolikus egyházat Debrecenben ismét meg akarja telepíteni, és ott katolikus templomot akar létrehozni. Csáky gróf pedig, aki a felsőháznak a tagja, eléri, hogy a szabad királyi városi státusz azzal a kikötéssel kerüljön a becikkelyezett törvénybe, hogy a város köteles gondoskodni a katolikusok befogadásáról, és telket köteles kijelölni a plébánia és a templom részére. Így 160 évnyi szünet után a csaknem szintiszta református városban megjelenik az első katolikus plébános. Bakó János nagyváradi kanonok, aki maga is az 1666-ban Privigyén alapított kegyesrendi iskola növendéke volt, azt javasolja a püspöknek, hogy az újonnan alakuló debreceni egyházban hozzanak létre iskolát, ahová tanítani piarista szerzeteseket hívjanak meg. A püspök egyetértve a javaslattal megszerzi a rend római generálisának a hozzájárulását, majd a rend hazai alkormányzójával 1718-ban történt tanácskozása után Debrecenbe küldik az első piarista atyát, Szlopniai Eleket, aki 1719. január 17-án érkezik Debrecenbe.

Szólni kell néhány szót a kegyes-tanítórondról, azaz a piaristákról is! A rend alapítója a spanyolországi Aragóniából származó Calasanz József, aki nemesi család sarjaként született 1557-ben. Az apja katonai pályára szánta, de ő a papi hivatást választotta. 1583-ban szentelik pappá, s alig néhány esztendő múlva – 1587-ben – már püspöki helynök. Mégis lemond magas egyházi méltóságáról és vagyonáról, és Rómába megy. Ott maga köré gyűjti a szegény sorsú gyermekeket, és előbb otthont, majd iskolát létesít számukra. Az iskolát Schola Pia Pauperumnak nevezi el. Alig telik el egy évtized, és az intézetnek már csaknem 900 növendéke van. Az új tanítórend hamarosan több intézetet alapít Európa több katolikus államában, így Magyarországon is, mégpedig a felvidéki Podolinban, ahol a piarista iskola 1642. október 14-én kezdi meg tevékenységét. 1719 nyarán Csáky Imre gróf magához hivatja Szlopniai Elek atyát, s azzal bizza meg, hogy lásson neki a rendház és a templom építésének. Egyúttal kiutal számára előlegként 2667 forintot

építőanyag beszerzésére. 1720-ban segítőtársa érkezik Halápi Konstantin kegyesrendi seminarista személyében. Az iskolaépület építése két évet vett igénybe, és csak 1721. január 21-én nyitotta meg kapuit, ünnepélyes keretek között. A templom alapkövét 1721. július 26-án helyezi el Kebell Mihály nagyváradi kanonok, Csáky püspök képviselőjében. (A templomot végül 1746. május 5-én szentelték fel.)

Az akkori egyházi iskolák rendje szerint a tanulók minden nap szentmisén vettek részt. A tanítás naponta 4 órát vett igénybe. Minden tanóra imával kezdődött, ima után névsorolvasást tartottak. Az első tanévbe 22 diák iratkozott be.

Az 1777-ben Mária Terézia által kibocsátott Ratio Educationis, azaz oktatási rendelet értelmében 5 osztályosra kellett fejleszteni az addig négyosztályos debreceni gimnáziumot is: 3 grammatikai és 2 humanista osztályt kell létrehozni.

A piarista iskolák különösen a jezsuita rend 1773-as megszüntetése után egyre nagyobb népszerűsége tettek szert. Alig telik el egy évtized, és a kegyes tanítórendnek már 7 kis- és 14 teljes gimnáziuma működik az országban.

A siker oka abban is rejlik, hogy a piarista iskolák teljesen magyar jelleget öltenek, bár a legtöbb tantárgyat latin nyelven oktatták. A piarista oktatási eszmény e két szóval foglalható össze legtömörebben: pietas et litterae, azaz – szabad fordításban – erkölcs és tudomány. A rend Magyarországon szinte a kezdetektől fontosnak tartotta a magyar nyelv oktatását, illetve magyar nyelvű oktatást, a tudományok megszeretését és a hazafias szellemű nevelést.

A debreceni piaristáknál közel 150 éven át egészen 1870-ig kizárólag kegyesrendi szerzetes tanárok tanítottak. Az iskola megnyitásától 1754-ig a tanszemélyzet – az igazgatón kívül- egyetlen szerzetes tanárból áll. Az egy „magisternek” kellett elboldogulnia akár száz tanulóval is. 1754-től Mária Terézia korabeli reformokig az igazgató mellett külön tanítója van az alsó és a felső osztályosoknak. Az 1778/79. tanévtől kezdve folyamatosan 3-3 tanár, végül az 1789/90 tanévtől már folyamatosan és rendszeresen 5 tanár tanít, az 5 osztályos iskolarendszernek megfelelően. Az 1824. évben 300 000 forint összegű támogatást nyújt a piaristáknak ahhoz, hogy létrehozzák a hat osztályos iskolát. Az 1824/25. tanévtől tehát 6 tanár tanít az iskolában.

Óriási csapás éri a kegyesrendi atyákat 1811 tavaszán, amikor tűzvész pusztítja el mind a templomot, mind az iskolát és társházát. Súlyosbítja a helyzetet az 1830. évi nyár hatalmas zivatarokban bővelkedő időjárása. Hatalmas szélviharok rongálják meg az egyre öregebb és rozogább épület tetőszerkezetét és ablakait.

Az 1848/49-es szabadságharc idején az iskola egy időre bezárta kapuit. Néhány tanár és diák is beáll honvédek vagy nemzetőrök, az iskolából pedig hadikórház lesz. Az 1849. augusztus 2-i debreceni csatavesztés után a Debrecen megszálló orosz cári sereg a piaristák számára szinte a katasztrófát jelenti: a sebesült orosz tisztek számára át kellett engedni a piaristák társházát, a legénység pedig az iskolaépületbe kvártélyozott be. A két hónap múlva távozó oroszok elképesztő állapotokat hagynak maguk után. Kíméletlenül összerongálták a termeket, és minden mozdítható tárgyat, még az iskolapadokat is elvitték.

időben az iskola igazgatója. Az 1883. évi országgyűlés új iskolai tantervről szóló törvényt cikkelyez be, amely kötelezően írja elő az iskolák magyar tanítási nyelvét, és bevezeti a 4 osztályos algimnáziumot, mint új iskolaformát. Ilyen lesz az 1884-től a debreceni piarista iskola is, amely ennek megfelelően az új neve: Kegyes Tanítórendiek Debreceni Algimnáziuma.

A 19. sz. utolsó éveiben debreceni piarista gimnázium minden tekintetben jelentős fejlődést ért el. Tanulóinak létszáma az 1895/96-os tanévben még 142 fő, míg öt év múlva már csaknem ennek a kétszerese, 242 fő. Az 1899/1900-as tanévtől kezdve az iskola ismét öt osztályossá lesz.

Az iskola épülete, mint arról már szó esett, a tűzvész után súlyosan megrongálódott, és az egyre növekvő tanulólétszám miatt egyre szűkebb lett. Ezért 1897-től kezdve egyre gyakrabban kerül szó egy új iskolaépület építésének szükségességéről. Az új iskolaépület azonban csak akkor kerül a megvalósítás állapotába, amikor Wolafka Nándor kerül a debreceni parókia élére. Wolafka plébános ugyanis – alighogy elfoglalja új állomáshelyét – azonnal nekilát az új gimnáziumi épület építésének megszervezéséhez. Gyűjtést indít el az iskolaépítés javára, és jelentős összeget szerez – 300.000 koronát a váradi püspökségtől, 40.000 koronát a tanügyi tárcától és 10.000 forintot és jelentős mennyiségű építőanyagot Debrecen városától. Az épületek tervezője és egyben az építési munkálatok kivitelezője Stegmüller Árpád építész volt. 1902 őszére megépült a Szent Anna és a Varga utca sarkán a piarista szerzetesek társházának, azaz rendházának ma is álló épülete. A társházban 11 paptanári korszerű elhelyezésére volt lehetőség. Még ugyanebben az évben, 1902-ben lebontották a régi iskolaépületet, és helyén építették fel az új gimnáziumi épületet, amelyet 1903. szeptember 3-án avattak fel. Időközben az iskola jellege is megváltozott: minisztériumi engedéllyel 8 osztályos főgimnáziummá léptették elő. Az új iskolaépületben 12 tágas és korszerű tanterem volt, igazgatói és tanári szobák, továbbá jól felszerelt szertárak és a szükséges mellékhelységek. Az udvaron új, külön épületben volt a tornacsarnok.

Az új iskolaépületben nagyon sokkrétű diáktevékenység folyt: működött önképzőkör, volt iskolai énekkar, és működött egy kilenc tagú ifjúsági zenekar is. A gimnázium diákjai részt vettek a városunkban megrendezett sportversenyeken is. Az alma mater fejlődését megszaktítja, sőt visszaveti az 1914-ben kitörő világháború. Az utolsó békebeli tanévben a 465 rendes és 20 magántanuló tanult a gimnáziumban. A magántanulók között vannak már leányok is. Az oktatói-nevelői munkában 18 tanár vesz részt, közülük már 2 világi személy. A gimnázium épületét mindjárt a háború elején hadikórháznak rendezték be. A tanítás ettől kezdődően a gimnázium épülete mellett lévő katolikus elemi fiúiskola épületében folyt. A háború szele 1915-ben megérinti az iskola diákjait is. A 8. osztályos diákok soron kívül érettségiztek le, hogy bevonulhassanak katonának. A világháború végének zűrzavarai és a Tanácsköztársaság kikiáltása súlyosan érinti a debreceni piarista gimnáziumot. Az egyház- és vallásellenes kommunisták az iskolában betiltották a vallásoktatást, majd a tanórak előtti imát, végül a szerzetes tanároknak a papi reverenda viselését is. De még ez sem volt elég. 1919. március 29-én a szerzeteseket kiűzték a társházból, és abban lakáshivatalt rendeztek be. Elcsapják a kinevezett igazgatót, és a tantestületet arra kényszerítik, hogy maguk közül

válasszanak új igazgatót. 1919. április 23-án a várost megszállták a románok. Az iskola vezetésének a megszálló román hadseregnél sikerült elérni, hogy ne foglalják le az iskola épületét, és a tanítás tovább folyjon. A tornatermet azonban nem tudták megmenteni, azt a románok rendelkezésére kellett bocsátani, ahol a románok a sok összerabolt holmi számára rendeztek be raktárt. 1920. március 11-én a román megszállók végre kitakarodtak Debrecenből, de minden mozdítható nagyobb értéket elvittek a városból.

Az első világháború utáni években ismét nehéz időszakot él át a gimnázium, a téli időszakban a trianoni országcsönkítés miatt kialakuló szén- és tüzelőhiány miatt. A gimnázium azonban folyamatosan tudott működni. A tüzelőhiányt úgy oldották meg, hogy minden diák naponta vitt egy-egy marék szenet vagy egy-egy tűzifát az iskolába. 1921. június 2-án az iskola megünnepli fennállásának 200. évfordulóját, mely alkalmából emléktáblát avattak az iskola előcsarnokában.

1926-ban a felveszi az iskola a piarista tanítórend alapítójának a nevét, így lesz az iskola új neve: Debreceni Kegyestanítórendi Római Katolikus Calasanzi Szent József Reálgymnázium. Az alma mater rangját közben az a körülmény is emeli, hogy az 1929/30-as tanévtől a piarista gimnázium lesz a debreceni Tisza István Tudományegyetem tanárképzőjének gyakorlóiskolája. 1936 nyarán a gyarapodó diáklétszám miatt az épület keleti szárnya fölé meg egy emeletet építettek. Az 1938/39-es tanévben új tagozat nyílik az iskolában: A Kereskedelmi Középiskola.

1941 nyarán Magyarországi is kénytelen belépni a II. világháborúba. Az 1941/42-es tanév még fennakadás nélkül zajlik le. Ekkor az épületbe ekkor 583 diák jár, a tantestület pedig 27 tagú, 20 szerzetes- és 7 világi tanárral. A németek 1944. március 30-án lefoglalták az iskolát, és abban katonai kórházat rendeznek be, így egy időre az iskola kénytelen volt bezárni kapuit. 1944 júniusában és szeptemberében amerikai és szovjet gépek bombázzák a várost, óriási károk keletkeznek. Ekkor semmisült meg az iskola tornacsarnoka is. Az 1944 októberében bevonuló szovjet hadsereg az iskola épületét lefoglalja, és katonai kórháznak használja. A háború elől a városból elmenekült tanári kar lassan visszatér az iskolába. A front átvonulása után a városban az oktatás Debreceni Egyesített Fiúgimnáziumban 1944 decemberében, a szovjetek által szabadon hagyott református kollégium épületében, mintegy 100 fős osztálylétszámokkal. Az egyesített iskolából 1945 márciusában kiválik a Fazekas Mihály Állami Gimnázium, majd május 17-én a piarista gimnázium is. Egy ideig a piarista rendházban folyik az oktatás. 1946 februárjában a szovjet hadsereg végre visszaadta az iskolát, amely a "vendégek" után alapos takarításra szorult. 1946-ban csatolják a gimnáziumhoz a szomszédságában lévő katolikus-elemi fiúiskolát, s így a megnagyobbodott új intézmény neve: Debreceni Kegyes Tanítórendi Római Katolikus Calasanzi Szent József Általános Iskola, Gimnázium és Kereskedelmi Iskola. Az 1946-47-es tanévben már érezhetőek az új idők szelei, és egyre nagyobb politikai nyomás nehezedik az iskolára és tanáira, ami a tervezett államosítással volt kapcsolatban. Az iskola államosítása az 1947/48-as tanév befejeződése után következett be. Sörlei Zsigmond, az akkori igazgató, a tanévzáró testületi ülésen a következő szavakkal zárta a piaristák 227 esztendőös sikeres debreceni működését:

„Ezek az iskolafalak Calansanzi Szent József szellemét lehelik, a 300 éves magyar piarista lelkületet, munkát és imádságot hordozzák. (...) Azok a kartársak tehát, akik a jövő munkáját átveszik, ne felejtsek, hogy mire kötelez a genius loci.”

A Debreceni Calansanzi Szent József Intézet, 227 évi sikeres működése után, 1948 júniusában megszűnt létezni. Helyét a Révai Miklós Gimnázium foglalta el, amely 1950-től a Csokonai Vitéz Mihály Gimnázium nevét viselte. Az egykori piarista gimnázium épülete 2007-től pedig jogutódjának, a szintén egyházi fenntartású Szent József Gimnáziumnak ad otthont, mely – bízunk benne - méltó utódja az egykori, oly sok generációt keresztény hitre, emberségre, hazafiságra és tudományra oktató patinás alma maternek.

A Debreceni Református Kollégium Múzeumai Képiró Bettina (Debreceni Református Kollégium Gimnáziuma, 10.o.)

Nem Debrecenben lakom, de itt születtem, és immár második éve itt élek, ebben a sokszínű, nagy múlttal rendelkező városban. Előadásom témájaként jelenlegi iskolám, a Debreceni Református Kollégium Iskolatörténeti és Egyházművészeti Múzeumát választottam.

A múzeumban először pár éve jártam, majd ezt követően többször is, konfirmandus-nap, általános iskolai osztálykirándulások és tanulmányi versenyek alkalmával. Már akkor is nagyon érdekesnek találtam, ezért most megragadom az alkalmat, hogy másokkal is megismertessem ezt az egyedülálló történelmi ritkaságot. Ezért választottam ezt a tárgyat előadásom témájaként.

A muzeális értékek megőrzése a Debreceni Kollégiumban régi időkre vezethető vissza. A múzeum elődje a régiségtár volt, melyet 1761-ben említenek először a feljegyzések. Ez azonban 1896-ban, mikor Kovács János, a természetrajz professzora nyugdíjba vonult, megszűnt, és a kiállított tárgyak visszakerültek a Nagykönyvtár állományába. Legközelebb 1946-ban vetették fel a múzeumalapítás gondolatát, azonban a világháborús károk miatt ez akkor nem valósulhatott meg. Végül 1967-ben, a debreceni alkotmányozó zsinat 400 éves évfordulóján önállósult a múzeum, amely két fő részből áll. Az egyik az egyházművészeti, a másik pedig az iskolatörténeti gyűjtemény. A kettő összesen mintegy 16 000 tárgyat őriz. Ez 4000 történeti, 3800 iskolatörténeti, 2000 szépművészeti, 3400 iparművészeti, 400 néprajzi, 900 régészeti egységet és 360 érmet jelent, amelyek régebben a Nagykönyvtár ritkaságait, különlegességeit képezték.

Most pedig szeretnék pár szót szólni a két részről külön-külön.

Az Iskolatörténeti Múzeum tanúsítja a kollégiumi oktatás egykori színvonalát. A múzeum kiállítási tárgyai bemutatják, hogy milyen volt az egykori diákélet. Megtekinthetjük pl. a régi debreceni diákviselőt, a tógát. Láthatók még a diákok külföldi utazásairól hazahozott emlékei, valamint egykori kísérleti és szemléltető eszközök. A Debreceni Kollégiumban maradt fenn a legrégebb hazai szemléltető eszköz, Hevelius éggömbje.

használt gerundium, ami a tűzfészek szétzúzására szolgáló furkósbot volt. Az 1739-ben alapított s napjainkban is működő Kántus régi kottáit, a kórus működéséről készült régi fényképeket ma már szintén a múzeum őrzi. A 18-19. század fordulóján működő rézmetsző diákok alkotásai: könyvillusztrációk, térképek, földgömbök, ugyancsak értékes darabjai a kiállításnak.

Mint tudjuk, Debrecen és a Kollégium is fontos szerepet játszott az 1848–1849-es szabadságharcban. A Kollégium Oratóriumában tartották az országgyűléseket, és itt mondták ki 1849. április 13-án a Habsburg-ház trónfosztását. Az ezzel kapcsolatos relikviák is fontos részét képezik az iskolatörténeti kiállításnak.

1976-ban nyitotta meg kapuit a múzeum új kiállítása, amely kibővült a Kollégium régi épületeinek rajzaival, valamint a régi kollégiumi törvénykönyvekkel. Ekkor került ide egy 19. századi falusi elemi iskola osztálytermének teljes berendezése. Debrecen, a „maradandóság városa” máig megőrizte a Huszár Gál által 1561-ben létesített nyomdát, amely ma Alföldi Nyomda néven üzemel. Ez az ország legrégebb, ma is működő ipari üzeme, melynek korabeli, élethű berendezéseit szintén az iskolatörténeti kiállításon tekinthetjük meg.

Az ereklyetár a Kollégiumhoz fűződő híres emberek, írók, politikusok hétköznapi tárgyait mutatja be: többek között Csokonai Vitéz Mihály fuvoláját, Arany János pipáját, Petőfi Sándor poharát és Kossuth Lajos levéltárcáját. De itt található a Csokonairól készült első mellszobor is.

Az egyházművészeti kiállítás tárgyai a református egyházművészet remekei közül valók, s a kézműipar egyes ágainak valamikori debreceni és tiszántúli virágzásáról tanúskodnak. A tárlókban régi magyar textíliák és fémtárgyak láthatók, előállításuk helyszínének, illetve anyaguknak megnevezésével. A debreceni ötvösmesterek műves munkáikkal, vörösréz, ón, aranyozott ezüstedényeikkel egyedülálló stílust alkottak. Az Alföld református egyházművészetét kezdetben az erdélyi művészethez közel álló késői reneszánsz stílus határozta meg. Az oszlopdíszes kannák és a „verejtékes” poharak ennek a kornak a tanúi, majd a barokk korban a harangvirág alakú kelyhek lettek kedveltek. Találunk még itt német és olasz alkotásokat is. A legrégebb ónedények a 16. századból származnak.

A falusi és mezővárosi református templomokban a mennyezetkazetták, templomi padok, Mózes-székek, szószékek, szekrények, perselyek, úrasztalák díszítésében a „virágos reneszánsz” motívumai uralkodtak. Ennek a különleges stílusnak a létrejötté szorosan kötődik Debrecen cívis város világához is. Figyelemre méltó a kiállított 18. századi kispaládi szószékkorona és a mezőcsáti festett mennyezet-kazettasor.

17–18. századi magyar textíliákat is megcsodálhatunk a kiállításon, amelyek hímzőkultúránk páratlan kincseit képzik. Elterjedt volt a tűfestés, ezek remekeit is láthatjuk. Az egyházművészet leggyakoribb Krisztus-szimbóluma a kicsinyeit vérrel tápláló pelikán volt. Az 1600-as években emellett a furátalma, a tulipán, a szegfű és a ciprusfa motívuma uralkodott.

A kiállítás a tiszántúli temetők jellegzetességeiről is megemlékezik. A fejfák közül legismertebbek a szatmárcsekei kopjafás temető darabjai. A fejfák sok

mindent elárulnak az elhunyt személyről: következtetni lehet vallására, vagyoni helyzetére, nemére, korára, foglalkozására is.

Nagy csoda és szerencse, hogy a régi debreceni kézművesek alkotásait, a cívisváros polgárasszonyainak terítőit, mesterembereinek kezemunkáit, ezeket a gyönyörű tárgyakat összegyűjtötték, megőrizték és kiállították, mert így mi, ma élő fiatalok is ízelítőt kapunk a régi korokból, és könnyebben azonosulni tudunk elődeink mindennapjaival.

Mindenkinek ajánlom figyelmébe ezt a különleges gyűjteményt, amely talán a világon is egyedülálló.

Bibliográfia:

- A Debreceni Református Kollégium története, szerk. Barcza József, Bp., 1988.
- Dr. Győri L. János: „Egész Magyarországnak és Erdélyiségnek... világosító lámpása...” A Debreceni református Kollégium története, Debrecen, 2008.
- A Debreceni Református Kollégium és Nagytemplom, szerk. G. Szabó Botond, Debrecen, 1997.
- Gáborjáni Szabó Botond: A Debreceni Református Kollégium egyházművészeti kiállítása, Debrecen, 1990.

Zárszó

Idézetek a szakmai értékelő bizottságok tagjaitól

„Egy nagy múltú iskolaváros diákjainak meg kell ragadni minden lehetőséget az információ megszerzésére, gyarapítására. Erre minden lehetőség adott. De mit kezdesz az információval? Hogyan tudod a benned rejlő tudást mások számára érdekessé, izgalmassá tenni? Itt az alkalom, hogy ezt gyakorold, tanul! Figyeld, hogy az előadások milyen hatást váltanak ki a hallgatóságból, s élj azokkal az eszközökkel, amiről azt látod, hogy hatásos!”

Dr. Papp Csaba

„Gyerekkoromban nagyon szerettem ezeket a könyveket olvasni, elképzelttem, hogy velem történnek ezek az izgalmas dolgok, és együtt éltem a szereplőkkel. Úgy látom, hogy ti is így élitek át ezt az élményt. Igaz, hogy az újabb regényekben más a történetek helyszíne, más közegben játszódnak az események, de pont úgy beszéltek róla, ahogy én is tettem volna, ha részt veszek egy ilyen előadáson. Beleéltetek magatokat a cselekménybe, és azt közvetítitek számunkra, hogy valami nagyon jóból maradunk ki, ha mi nem leszünk részesei ennek.”

Szabóné Csehely Edit

„Az idén először vettem részt a diákkonferencián, és gyermekkönyvtárosként is örültem annak, hogy olyan rendezvény részese lehetek, ami a negyedik osztályos gyerekek könyvolvasási élményeiről szól. A mai modern, népszerű gyermek- és ifjúsági regények mellett sokan igazi klasszikusokat választottak témául. A részt vevők közül nagyon sokan magas szintű, szépen kivitelezett prezentációval készültek. Remélem, hogy ezek a kis olvasók egyszer majd az irodalomértő és irodalomszerető felnőttek táborát fogják gyarapítani.”

Tamás Zsolt

"Kosztolányi szerint irodalomról leghelyesebb nem beszélni, okosan arról csak hallgatni lehet. Ti mégis megpróbáltátok, és arra hogy ez kiválóan sikerült, magyarázat az őszinte, elfogulatlan és érdekmentes rajongás a könyv, az olvasás élménye iránt, és hogy ezt az élményt másokkal is szeretnétek megismertetni."

Dr. Szekeresné Muri Edit

„Élmény volt jelen lenni a diákkonferencián. Eddig csak jó híreket hallottam róla, most magam is megtapasztaltam: milyen színesen, lelkesen beszélnek a gyerekek kedves könyveikről. Minden könyvtárosnak ajánlom. Ha őket hallgatjuk, elhisszük: van még jövője az olvasásnak!”

Kovács Piroska

„Ezt a barátságos légkört számunkra a könyvek szeretete, az olvasás szeretete adja, és az, hogy szeretünk könyvtárba járni. Nem kell izgulni, hiszen mi itt a könyvek szeretetében és az olvasás szeretetében azonos szívvvel dobogunk.”

Zádorné Kondor Erika

„Azt kérem a könyvtárosoktól, hogy ez a rendezvény sokasodjon. Nem csak azért, mert nagyon színvonalas, hanem azért is, mert ahhoz, hogy valóban párbeszéd alakulhasson ki a mentorok és az előadók között, a méret meghatározó lehet. Ha minél több helyen lesz ilyen konferencia, akkor valóban az a befogadható mennyiségű előadás fog elhangozni, ami szükséges ahhoz, hogy kialakulhasson egy kis párbeszéd a résztvevők között.”

Szentei Tamás

„Azzal kezdtem, hogy nagy megtiszteltetés számomra, hogy itt lehetek, és azzal folytatnám, hogy nem csak megtiszteltetés, hanem hatalmas öröm! Hatalmas öröm számomra ennyi gyönyörű fogalmazványt, beszámolót, könyvismertetést hallani! Áldott szerencse, hogy ez nem egy verseny. Mert ha nekünk döntenünk kellene, hogy ki az első, ki a második, ki a harmadik helyezett, akkor bizony éjfél se hagynánk abba a döntögetést. Olvasni tényleg jó dolog lehet! Otthon, a családban olvasnak a gyerekek, mert a szülők is olvasnak. Mert akkor nem olvasnak a gyerekek, ha a szülőktől, nagyszülőktől nem látják azt, hogy az olvasás örömforrás. Csak így tovább, és aztán többet nem panaszkodhatunk, hogy nem olvasnak a gyerekek.”

Szávai Ilona

„Kezdem nagyon jól érezni magam ezen a délutánon. Sok új ismeretről szerzek tudomást. Gratulálok az elhangzott előadásokhoz. Nagyon szép a kiállítások, rendkívül tetszik a stílus, nagyon jó a szerkezete az előadásoknak és szépen beszéltek. Nagyon örülök annak, hogy éltek a lehetőséggel, amit felajánlottunk nektek – van köztetek, aki már nem is először. Tapasztalataim szerint évről évre egyre magasabb színvonalú előadásokat hallhatunk.”

Farkasné Gellért Erzsébet

„Minden előadásban érezhettük a pontosságot és a precízséget! Minden előadó komolyan vette a feladatot. Mindenki előadására jellemező volt, hogy a diák élvezte a gyűjtőmunkát, szerette a témát, és szívét-lelkét beleadta abba, hogy sikerüljön a beszámoló. Sok-sok ismerettel gazdagodtam magam is, és bízom benne, hogy a jelenlévők is. Mindenkit szeretnék bízgatni a folytatásra!”

Pogány Béláné

„Szeretném megköszönni mindenkinek a munkát, mindenkinek a részvételt, mindenkinek a bátorságot! Szeretném megköszönni a felkészítő tanároknak a diákokkal eltöltött időt és energiát. Remélem, hogy jövőre is lesz kedvük eljönni a konferenciára! Mindenkinek szeretettel gratulálok!”

Dr. Bene Edit

Felkészítő tanárok

- Almássyné Oláh Krisztina (Ibolya Utcai Általános Iskola)
- Balogh Miklós Péter (Könnyűipari Szakközép- és Szakiskola)
- Bona Gabriella (KFRTKF Gyakorló Általános Iskolája)
- Csatári Annamária (Debreceni Református Kollégium Gimnáziuma)
- Gyermánné Huga Ibolya (Tóth Árpád Gimnázium)
- Győri János (Debreceni Református Kollégium Gimnáziuma)
- Győriné Szécsi Zsuzsa (Ibolya Utcai Általános Iskola)
- Kelentei Melinda (Könnyűipari Szakközép- és Szakiskola)
- Kovács Gergely (Debreceni Református Kollégium Gimnáziuma)
- Kovácsné Matolcsi Ilona (Gönczy Pál Általános Iskola)
- Malánics Gábor (Ibolya Utcai Általános Iskola)
- Pintér József (Szent József Gimnázium)
- Rácz Jánosné (Dózsa György Általános iskola)
- Szemán Mária (Petőfi Sándor Általános Iskola)
- Szilvásiné Egri Judit (DE Arany János Gyakorló Általános Iskola)
- Tóthné Kukk Ibolya (DE Arany János Gyakorló Általános Iskola)
- Vajdics Zsuzsánna (Ibolya Utcai Általános Iskola)